

3 അക്ഷരശ്ലോകസദസ്സ്

3.1 അവതൊന്നക്ഷരാളീ . . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധ

അവതൊന്നക്ഷരാളികലിതനലതേ! വേദമാകുന്ന ശാഖി-
ക്കൊമ്പത്തൻപോടു പൂക്കും കസുമതതിയിലേയ്ക്കു പൂന്തേൻകഴമ്പേ!
ചെമ്പൊൽത്താർബാണധംഭപ്രശമനസുകൃതോപാത്തസൗഭാഗ്യലക്ഷ്മി-
സമ്പത്തേ! കമ്പിടുന്നേൻ കഴലിണ വലയാധിശ്വരീ വിശ്വനാഥേ!

മഴമൺഗലം നമ്പൂതിരിയുടെ ഭാഷാനൈഷധചമ്പുവിലെ പ്രഥമശ്ലോകം.

3.2 ചേണറ്റീടും ചതുസ്സാഗര . . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധ

ചേണറ്റീടും ചതുസ്സാഗര സലിലനറും പട്ടടുത്തോരു ബാല-
ക്ഷോണിപ്പെണ്ണിനു മാർക്ഷിതിരമണനണിഞ്ഞോരു മാണിക്കമാലേ,
കാണിക്കാലം കടക്കൺ കലയ മയി മുദാ മന്മനക്കൊമ്പശേഷം
കാണിക്കാ വെച്ചിതല്ലോ മലരടി തൊഴുതേൻ മാർചിന്താമണീ! ഞാൻ

ലീലാതിലകത്തിന്റെ ശൈലിയിൽ വിരചിതമായ അലങ്കാരസംക്ഷേപത്തിൽ നിന്ന്. അജ്ഞാതകർത്തൃകം.

3.3 കേയുരാനി ന ഭൂഷയന്തി. . . (ഹരി)¹

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

കേയുരാനി ന ഭൂഷയന്തി പുരുഷം ഹാരാ ന ചന്ദ്രോജ്വലാ
ന സ്നാനം ന വിലേപനം ന കസുമം നാലംകൃതാ മുർദ്ധജഃ,
വാണ്യേകാ സമലംകരോതി പുരുഷം യാ സംസ്കൃതാ ധാര്യതേ,
ക്ഷീയന്തേ ഖലു ഭൂഷണാനി സതതം വാഗ്ഭൂഷണം ഭൂഷണം

ഭർത്തൃഹരിയുടെ നീതിശതകത്തിൽ നിന്ന്.

3.4 വാഗേവീ യുതവല്ലകീ. . . (രാജേഷ്)²

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

വാഗേവീ യുതവല്ലകീ, ശതമഖോ വേണം ദധത്, പദ്മജ-
സ്താജോന്നിദ്രകരോ, രമാ ഭഗവതീ ഗേയപ്രയോഗാനിതാ,
വിഷ്ണുഃ സാന്ദ്രമുദങ്ഗവാദനപട്ടർ, ദേവാഃ സമന്താത് സ്ഥിതാഃ
സേവന്തേ തമന പ്രദോഷസമയേ ദേവം മൃധാനീപതിം

ഇത് ശിവന്റെ പ്രദോഷസ്തോത്രത്തിന്റെ ഒരു വർണ്ണനയാണ്.

¹ [രാജേഷ്] ശ്ലോകം 3.3 : പദ്യതർജ്ജമ (കെ. സി. കേശവപിള്ള) :

ചേർത്തിട്ടുനില്പു മർത്തുർക്കൈ വളകൾ, നൽച്ചന്ദ്രതുല്യപ്രകാശം
വീർത്തിട്ടും ഹാരജാലം, കളി, കരി, കസുമം, കേശമിത്യാദിയൊന്നും
പാർത്താൽ സംസ്കാരമേറ്റും മൊഴി പരമഴകാം പുരുഷർക്കുന്യഭൂഷാ-
സാർത്ഥം സർവ്വം നശിക്കുന്നനിശമിഹ വചോഭൂഷണം ഭൂഷണം താൻ

² [രാജേഷ്] ശ്ലോകം 3.4 : പദ്യതർജ്ജമ (ദ്രുതകവനം) (രാജേഷ്) :

വീണാപാണിനിയായി വാണി, മുരളീഗാനത്തിനാലിന്ദ്രനും
താളം കൊട്ടി വിരിഞ്ചനും മധുരമാം ഗീതത്തിനാൽപ്പമകൾ,
മന്ദ്രം സാന്ദ്രമുദങ്ഗമോടു ഹരിയും ചുഴുന്ന വാനോർകളും
സേവിക്കുന്ന പ്രദോഷവേളയിലിതാ കാർത്ത്യായനി കാന്തനെ

3.5 വിണാവാദിനിയായി വാണി. . . (ഉമേഷ്)³

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

വിണാവാദിനിയായി വാണി, മഘവാവോടക്കുഴൽക്കാരനായ്,
വാണീപൻ കരതാളമിട്ടു, രമയോ ഗാനങ്ങളോതീടിനാൾ,
ഗോവിന്ദൻ സുമുദുസ്ഗവാദകന, മീ മട്ടിൽ പ്രദോഷത്തിലാ
ദേവന്മാർ പരമേശനെത്തൊഴുതിടാനൊന്നിച്ചു നിൽപ്പായഹോ!

കഴിഞ്ഞ ശ്ലോകത്തിന് ഉമേഷിന്റെ പരിഭാഷ.

3.6 ഗോപാലനെനോർത്തു മുകുന്ദ. . . (വിശ്വപ്രഭ)⁴

ഇന്ദ്രവജ്ര

ഗോപാലനെനോർത്തു മുകുന്ദ! കേൾക്ക
ഞാൻ പാലു മോഹിച്ചു ഭജിച്ചു നിന്നെ
നീയോ മിടുക്കൻ പുനരിങ്ങു മേലാൽ
തായാർമുലപ്പാലുമലഭ്യമാക്കി!

കവി : എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ

3.7 നീലക്കാർ കൂന്തലോട്ടം. . . (ഹരി)

സ്രദ്ധ

നീലക്കാർ കൂന്തലോട്ടം, നിടിലമതിൽ വിളങ്ങുന്ന നൽ ഗോപിയോട്ടം,
ബാലാദിത്യപ്രകാശത്തൊട്ട, മതിമുദുവാം പുഞ്ചിരിക്കൊഞ്ചലോട്ടം,
ചേലേറ്റം ചേലയോട്ടം, കരമതിൽ വിലസും ശബ്ദ ചക്രാദിയോട്ടം,
കോലും കൃഷ്ണസ്വരൂപം കുന്തലയിലലങ്കാരമായിബ്ദവിച്ചു

നടുവത്ത് അച്ഛൻ നമ്പൂതിരിയുടെ ഭഗവദ്ഗുത് നാടകത്തിൽ നിന്ന്.

3.8 ചന്തമേറിയ പൂവിലും. . . (ജ്യോതി)

മല്ലിക

ചന്തമേറിയ പൂവിലും ശബളാഭമാം ശലഭത്തിലും
സന്തതം കരതാരിയെന്നൊരു ചിത്രചാതുരി കാട്ടിയും
ഹന്ത! ചാരു കടാക്ഷമാലകളർക്കരശ്ശിയിൽ നീട്ടിയും
ചിന്തയാം മണിമന്ദിരത്തിൽ വിളങ്ങുമീശനെ വാഴ്ത്തുവിൻ!

കവി: കുമാരനാശാൻ

3.9 ഹങ്കാളുന്ന തിമിങ്ഗിലങ്ങൾ. . . (വാസുദേവൻ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ഹങ്കാളുന്ന തിമിങ്ഗിലങ്ങൾ തലകാണിക്കെ, ത്തിരിഞ്ഞൊടുവോ—

³ ഇ-സദസ്സിനുവേണ്ടിയുള്ള ദ്രുതകവനം.

⁴ [വിശ്വപ്രഭ] ശ്ലോകം 3.6 : രാജരാജവർമ്മയുടെ ഈ സ്വകൃതി ഭാഷാഭൂഷണത്തിൽ 'വിഷമം' എന്ന അലങ്കാരത്തിന് ഉദാഹരണമായി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. (വിഷമം ചേർച്ചയില്ലാത്ത-രണ്ടിനെച്ചേർത്തു ചൊല്ലുകിൽ). രണ്ടർത്ഥം കൽപ്പിക്കാം:

1. നീ പശുവിനെ നോക്കുന്നവനാക കൊണ്ട് ധാരാളം പാലുകിട്ടുമല്ലോ എന്നു കരുതി നിന്നെ സേവിച്ചു. എന്തിട്ടപ്പോൾ പശുവിൻപാലു കിട്ടിയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, കട്ടികൾക്കു സ്വതവേ ലഭിക്കുമായിരുന്ന മുലപ്പാലുകൂടി ഇല്ലാതാക്കി (അതും ചോർന്നെടുത്തു!)
2. ധാരാളം സമ്പത്തു മോഹിച്ചു കൃഷിവലനായ ഞാൻ നിന്നെ ഭജിച്ചു തുടങ്ങി. പക്ഷേ ഒടുവിൽ വീണ്ടും ഈ ലോകത്തിൽ ജനിച്ചു! അമ്മയുടെ പാൽ കുടിക്കാൻ ഇട വരുത്താതെ എന്നിക്കു നീ മോക്ഷം നൽകിയിരിക്കുന്നു!

രെൻ കൈവർത്തക, ചെയ്വതെത്തു ചെറുമീൻ വർഗ്ഗത്തൊടിനക്രമം?
തൻ കയ്യുകിലഹങ്കരിച്ചടിപിടിക്കങ്ങാടിയിൽ ചെന്നു തോ-
റുങ്കത്തിന്നുടനമ്മയോടണയ്യുമാ വീരൻ ഭവാൻ തന്നെയൊ?

കവി : ടി. എം. വി.

3.10 തേവരിപ്പാനിരിപ്പാൻ. . . (വിശ്വപ്രഭ)

സ്രദ്ധ

തേവരിപ്പാനിരിപ്പാൻ തുനിയുമളവി “ലത്തേവർ ഞാ”ന്നെന്നു ചൊല്ലി-
പ്പുവെല്ലാം ചൂടുമപ്പോ “ളരുതയി മകനേ! യെന്നി”തെന്നാളെശോദാ
ഭൂഭാരം തീർപ്പതിനായ് മഹിയിലവതരിച്ചോരു സച്ചിത്വരൂപം
വാ പാടിപ്പാരമോർത്തിടിന സുകൃതിനിമാർക്കമ്മമാർക്കേ തൊഴുന്നേൻ!

പുതാനത്തിന്റെ ശ്രീകൃഷ്ണകർണ്ണാമൃതത്തിൽ നിന്ന്.

3.11 ഭൂലോകം ശൂന്യമായി. . . (ഉമേഷ്)⁵

സ്രദ്ധ

ഭൂലോകം ശൂന്യമായി, ഹൃദയമൊരു തമോമണ്ഡലം പോലെയാക്കി,
ത്രൈലോക്യത്തിന്റെ സൃഷ്ടിസ്ഥിതിലയക്കരനാം മൂർത്തിയും ശത്രുവായി
താലോലിക്കേണ്ടുമെൻ കട്ടികളിരുവരുമെൻ രണ്ടു തോളത്തുമായി
പാലോലും വാണി മത്പ്രേയസിയിവനെ വെടിഞ്ഞീശ്വരോ രക്ഷ രക്ഷ!

കവി: ഒടുവിൽ കഞ്ഞിക്കുഷ്ണമേനോൻ

3.12 താരാ മാലാ വിരാജദ്ഗഗന. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധ

താരാ മാലാ വിരാജദ് ഗഗന ഘനകചേ! യാമിനീ കാമിനീ നീ-
യാരാലെയെന്ന നേരം വിധുമുഖി! വികസിക്കുന്നിതൂൾക്കൈരവം മേ
നേരാം സൗന്ദര്യ സാരം സൂടതരമറിയിക്കുന്ന നിൻ സങ്ഗമത്താ-
ലാരാജിപ്പു പ്രശാന്തപ്രകൃതി, സുകൃതികൾക്കുസ്വം ത്വത് സമക്ഷം

കവി : പി. ശങ്കരൻ നമ്പ്യാർ, കവിത : രജനി

3.13 നഞ്ഞാളും കാളിയൻ തൻ. . . (ഹരി)

സ്രദ്ധ

നഞ്ഞാളും കാളിയൻ തൻ തലയിലു, മതുപോലക്കുറുമ്മയാകും
കുഞ്ഞാത്തോൽ പാലുകാച്ചും കരികലമതുതന്നുള്ളിലും, തുള്ളിയോനേ!
ഇഞ്ഞാനെന്നുള്ള ഭാവക്കരയധികതരം പൂണ്ടു, മാലാണ്ടുപോമെൻ
നഞ്ഞാം രങ്ഗത്തു തങ്കത്തളുകളിലു നീ നിത്യവും നൃത്തമാടു!

പ്രേംജിയുടെ നാൽക്കാലികൾ എന്ന മുക്തകസമാഹാരത്തിൽനിന്ന്.

3.14 ഇന്നാടെല്ലാം വിളർപ്പിച്ചിടും. . . (ജ്യോതി)

സ്രദ്ധ

ഇന്നാടെല്ലാം വിളർപ്പിച്ചിടുമു, വിതുപോയ് വല്ലുപാടും വസന്തം

⁵ ‘ത’ എന്ന അക്ഷരത്തിന് രണ്ടുപേർ ശ്ലോകങ്ങളുച്ചപ്പോൾ ഇടയിൽ തിരുകിയ ശ്ലോകം. സുനാമിയിലകപ്പെട്ട ഒരു പിതാവിന്റെ ചിത്രം പോലെ തോന്നി ഈ ശ്ലോകം ഓർത്തപ്പോൾ.

വന്നാൽ ഞാനിങ്ങു മാനത്തൊരു മണിരുചിരപ്പച്ചമേലൊപ്പു കെട്ടും
എന്നാവാം കൂലവൃക്ഷത്തിനു നിനവു, സരിത്തിന്റെ വൻനീരൊഴുക്കു-
ന്നനായ്, തൻ മൂലമണ്ണാസകലമപഹരിക്കുന്നതാരെന്തറിഞ്ഞു!

വള്ളത്തോൾ, കവിത : കൈക്കുന്ദി.

3.15 എനെബ്ബുമിയിലെത്തിനിങ്ങളെ. . . (ഉമേഷ്)⁶

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

എനെബ്ബുമിയിലെത്തിനിങ്ങളെ വൃഥാ തള്ളിട്ടു, ഞാൻ പോയിട്ടും
പന്ഥാവിൽ കഴികുത്തി, മുളളുകൾ വിത, ചോടിച്ചിട്ടു നൂ ഭവാൻ?
ഇന്നെൻ കാലിടറി, പുതിച്ചു കഴിയിൽ, മുളളുറ്റു രക്തം വമി-
ച്ചെന്നാ, ലായതുമെന്റെ പാപഫലമാണെന്നോതുമോ ദൈവമേ?

ഉമർ ഖയ്യാമിന്റെ ഒരു ചതുഷ്ഠിയുടെ വിദൂരപരിഭാഷ.

3.16 ഈയവെയ്ക്കുത തൈരുകൂട്ടി. . . (വാസുദേവൻ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ഈയവെയ്ക്കുത തൈരുകൂട്ടിയുരുളച്ചോറിൻ തഴമ്പേപെട്ടും
കൈയ, ലുണ്ടൊരു സവ്യസാചി പിറകിൽ തേർത്തട്ടിലായിദൃഢം,
ചായം തേച്ച ശിഖണ്ഡിമാരുടെ മുളംകോലിൻ കണക്കിക്കണ-
ക്കായം കൂടിയ ബാണമെയ്ക്കു വിടുവാനാമോ കിണഞ്ഞിടിലും?

3.17 ചൊല്ലു രാപ്പകൽ കൂമ്പിയും. . . (വിശ്വപ്രഭ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ചൊല്ലു രാപ്പകൽ കൂമ്പിയും വിരികയും ചെയ്യുന്നതെന്തെന്നു താൻ
ചൊല്ലുമ്പോളുതിന്നിന്നതെന്നു പറവാനോർക്കും കിടാങ്ങൾക്കഹോ
എല്ലാർക്കും സഹസൈവ തോന്നിയൊരുമിച്ചെല്ലാരുമായ് ചൊല്ലിനാ-
രംഭോജം ജലജം പയോജമുദജം പാഥോജമെന്നേകദാ!

പുതാനത്തിന്റെ ശ്രീകൃഷ്ണകർണ്ണാമൃതത്തിൽ നിന്ന്.

3.18 എങ്ങോനിന്നെത്തി, യിമ്മട്ടിവിടെ. . . (രാജേഷ്)

സ്രദ്ധര

എങ്ങോനിന്നെത്തി, യിമ്മട്ടിവിടെയൊരുവിധം ചൊല്ലിയാടിക്കഴിഞ്ഞാ-
ലെങ്ങോ പോകേണ്ട ജീവന്നരനിമിഷമനങ്ങാതിരിക്കാവതല്ല.
ഒന്നും വേണ്ടെന്നു വെയ്ക്കുന്നവനൊരു മായൻ, വിശ്രമം ഭോഷ്മമാത്രം
വന്നും പോയും നടക്കും വികൃതികളുവസാനിച്ചിട്ടും നാൾ വരേയ്ക്കും!

എം. എൻ. പാലുരിന്റെ കല്യാണക്കാഴ്ച എന്ന കവിതയിൽ നിന്ന്.

3.19 ഒരണ്ണിയെക്കണ്ടു. . . (ജ്യോതി)

ഉപേന്ദ്രവർഗ്ഗ

ഒരണ്ണിയെക്കണ്ടു രമിച്ചുകൊൾവാൻ⁷
ഒരീശ്വരാനുഗ്രഹമില്ലെന്നിടം
പുരത്തിൽ മേവുന്ന ജനത്തിൽ വെച്ചി-
ട്ടൊരുത്തനെക്കുറു നിനക്കുമില്ല!

കഞ്ചൻ നമ്പ്യാരുടെ ശ്രീകൃഷ്ണചരിതം മണിപ്രവാളത്തിൽ നിന്ന്.

3.20 പണ്ടാ വടക്കെച്ചിറ. . . (വാസുദേവൻ)⁸

ഇന്ദ്രവർഗ്ഗ

പണ്ടാ വടക്കെച്ചിറയൊന്നു ചെന്നു
കണ്ടാൽ കുളിച്ചിടണമെന്നു തോന്നും!
പണ്ടാറമാം വാഴ്ത്തിയിലിന്നതൊന്നു
കണ്ടാൽ കുളിച്ചിടണമെന്നു തോന്നും!

3.21 പുരികുഴൽ നികരത്തിൽ. . . (കർത്താ)

മാലിനി

പുരികുഴൽ നികരത്തിൽപ്പുനിലാവിന്റെ വിത്തും
പുരികലതയിലോമൽ കാമസാഗ്രാജ്യസത്തും
പരിചിന്നൊടു ധരിക്കും പർവ്വതാധിശനുള്ള-
പ്പരമസുകൃതവേളിക്കൈപ്പൊഴും കൂപ്പിടുന്നേൻ!

കവി : ലക്ഷ്മീപുരത്തു രവിവർമ്മ

3.22 പിറവാർന്ന മുതൽക്കു. . . (രാജേഷ്)⁹

വസന്തമാലിക

പിറവാർന്ന മുതൽക്കു ശാഠ്യമെന്തെ-
ന്നറിയാത്തൊരുരചെയ്വതപ്രമാണം
പരവഞ്ചന വിദ്യയായ് പഠിയ്ക്കും
നരരോതും മൊഴിയേ യഥാർത്ഥമാവൂ.¹⁰

⁶ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.15 : ഇ-സദസ്സിനുവേണ്ടിയുള്ള ദൂതകവനം (എ-ഇ ശ്ലോകം). മൂലപദ്യം (ഉമർ ഖയ്യാം) :

Oh, Thou, who didst with pitfall and with gin
Beset the Road I was to wander in
Thou wilt not with Predestined Evil round
Enmesh, and then impute my Fall to Sin!

⁷ മരിച്ചുകൊൾവാൻ എന്നു പാഠഭേദം.

⁸ ഈ ശ്ലോകം മുതൽ ശ്ലോകം 44 വരെ പയിൽത്തുടങ്ങി പ തന്നെ കൊടുക്കുന്ന ശ്ലോകങ്ങൾ മാത്രം ചൊല്ലുന്ന ഒരു അദ്ധ്യായം നടന്നു.

⁹ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.22 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ):

ആജന്മനഃ ശാഠ്യമശിക്ഷിതോ യ-
സ്സുന്യാപ്രമാണം വചനം ജനസ്യ
പരാതിസന്ധാനമധീയതേ യൈർ-
വിദ്യേതി, തേ സത്തു കിലാപ്തവാചഃ

¹⁰ [രാജേഷ്] ശ്ലോകം 3.22 : ഗർഭിണിയായ ശകുന്തളയുടെയും മറ്റ് ആശ്രമവാസികളുടെയും വാക്കിനെ അവിശ്വസി-
ക്കുന്ന രാജാവിന് കണ്യാശിഷ്യന്മാരിലൊരാൾ കൊടുക്കുന്ന മറുപടി. രാജനീതി എന്ന പേരിൽ ഭരണാധികാരികൾ
പഠിച്ചിരുന്ന 'അർത്ഥശാസ്ത്രം' പോലെയുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ കാണാനിടയായിട്ടുള്ളവർക്ക് 'പരവഞ്ചന വിദ്യയായ് പഠി-
യ്ക്കും' എന്ന വരി അന്വർത്ഥമായിത്തോന്നാം.

ആറ്റർ കൃഷ്ണപിഷാരടിയുടെ ശാകന്തളം തർജ്ജമയിൽ (കേരളശാകന്തളം) നിന്ന്.

3.23 പരമപുരുഷശയ്യേ. . . (ഉമേഷ്)

മാലിനി

പരമപുരുഷശയ്യേ! ഭാരതക്ഷോണിമൗലേ!
പരശുജയപതാകേ! പരമജാഗൃത്തശാലേ!
പരമിവന സഹായം പാരിലാരുളു? നീയേ
പരവശതയകറ്റിപ്പാലനം ചെയ്തു തായേ!

ഉള്ളൂരിന്റെ ഉമാകേരളത്തിൽ നിന്ന്.

3.24 പിതാമഹനിതംബിനീ. . . (കർത്താ)

പൃഥ്വി

പിതാമഹനിതംബിനീനഖരഘട്ടനോദ്യത്വരാ-
ഞ്ചിതാമലവിപഞ്ചികയ്ക്കുടയ ഗീതസമ്പത്തിനും
പ്രതാപനില കേവലം ബത നിലച്ചിട്ടും മട്ടിലായ്
ധൃതാദരമുദാരയാം സുകവിസൂക്തി രാജിപ്പതേ

കവി : പന്തളം കേരളവർമ്മ

3.25 പൂമെത്തേലെയുനേറ്റിരുന്ന്. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

പൂമെത്തേലെയുനേറ്റിരുന്ന് “ദയിതേ, പോകുന്ന ഞാ”ന്നെന്നു കേ-
ട്ടോമൽക്കണ്ണിണനീരണിഞ്ഞ വദനപ്പുവോടു ഗാഢം തദാ
പൂമേനിത്തളിരൊന്നു ചേർ “ത്തഹമിനിക്കാണെന്നതെ”ന്നെന്നക-
പ്പമാലോടളിവേണി ചൊന്ന മധുരച്ചൊല്ലിന്നു കൊല്ലുന്ന മാം.

കവി : പുത്തോട്ടത്തു നമ്പൂതിരി

3.26 പത്രം വിസ്മയമത്ര. . . (ഹരി)¹¹

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

പത്രം വിസ്മയമത്ര ഇവമലർ തോറ്റോടിടിനോരുന്നവും
പുത്തൻ നെയ് കനിയെപ്പുഴുത്ത പഴവും കാളിപ്പഴം കാളനും
പത്തഞ്ഞുകുറിയ്ക്കു ദാസ്യമിയലും നാരങ്ങയും മാങ്ങയും
നിത്യം ചെമ്പകനാട്ടിലഷ്ടി തയിർമോർ തട്ടാതെ കിട്ടും ശുഭം

കവി: കഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ

¹¹ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.26 : ഒരു ഊണിനെപ്പറ്റി നല്ലതായും ചിത്തയായും രണ്ടർത്ഥം പറയാം:
നല്ല അർത്ഥം:

പത്രം വിസ്മയമത്ര, ഇവമലർ തോറ്റോടിടിനോരുന്നവും,
പുത്തൻ നെയ്, കനിയെപ്പുഴുത്ത പഴവും, കാളിപ്പഴം, കാളനും,
പത്തഞ്ഞുകുറിയ്ക്കു ദാസ്യമിയലും നാരങ്ങയും മാങ്ങയും
നിത്യം ചെമ്പകനാട്ടിലഷ്ടി, തയിർമോർ തട്ടാതെ കിട്ടും ശുഭം

ചിത്ത അർത്ഥം:

പത്രം വിസ്മയമത്ര ഇവ, മലർ തോറ്റോടിടിനോരുന്നവും
പുത്തൻ നെയ് കനിയെ, പുഴുത്ത പഴവും കാളി, പഴം കാളനും,
പത്തഞ്ഞുകുറിയ്ക്കു ദാസ്യമിയലും നാരങ്ങയും മാങ്ങയും
നിത്യം ചെമ്പകനാട്ടിലഷ്ടി തയിർമോർ തട്ടാതെ കിട്ടും ശുഭം

3.27 പാടത്തുംകര നീളെ. . . (രാജേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

പാടത്തുംകര നീളെ നീലനിറമായ് വേലിയൊരാഘോഷമാ-
യാടി,ത്തുങ്ങി,യല,ഞ്ഞുലഞ്ഞു സുകൃതം കൈക്കൊണ്ടിരിയ്ക്കും വിധൗ
പാരാതെ വരികെന്റെ കയ്യിലധുനാ പീയൂഷധംഭത്തെയും
ഭേദിച്ചുമൊട്ടു കയ്യിവല്ലി തരസാ പെറ്റുള്ള പൈതങ്ങളേ!

കവി : ചേലപ്പറമ്പു നമ്പൂതിരി

3.28 പാലാഴിത്തിരമാല നാലുപുറവും. . . (ജ്യോതി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

പാലാഴിത്തിരമാല നാലുപുറവും തട്ടിക്കുലക്കുമ്പൊഴും
വേലപ്പെണ്ണിടീരണ്ടുമാത്തകതുകം മെല്ലെത്തലോട്ടുമ്പൊഴും
പാലിക്കാനമരർഷിമാർ സ്തുതികഥാഗീതം പൊഴിക്കുമ്പൊഴും
ചേലിൽ ചാഞ്ഞുകിടന്നുറങ്ങുമുടയോനേകട്ടെയുത്തേജനം!

കവി: വി.കെ.ഗോവിന്ദൻ നായർ

3.29 പയ്യീച്ച പൂച്ച പുലി. . . (ഹരി)

വസന്തതിലകം

പയ്യീച്ച പൂച്ച പുലി വണ്ടലി ഞണ്ടു പച്ച-
പ്പയ്യെന്നു തൊട്ടു പലമാതിരിയായ ജന്മം
പയ്യെക്കഴിഞ്ഞു പുനരിപ്പുരുഷാകൃതിത്വം
കയ്യിൽ കിടച്ചതു കളഞ്ഞു കളിച്ചിടല്ലേ!

കവി: ശിവരാജി

3.30 പേർ കാളും കവിമല്ലരെ. . . (ജ്യോതി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

പേർ കാളും കവിമല്ലരെ പ്രതിമയാൽ ഛായാപടത്താൽ വൃഥാ
ലോകം സ്റ്റാരകമേർപ്പെടുത്തിയഭിനന്ദിക്കുന്നതായ് കാണു നാം;
പോകുന്നീലതുകാണുവാൻ സഹൃദയന്മാരും, നമുക്കക്ഷര-
ശ്ലോകത്തിൽ സ്മരണീയർ തൻ കൃതികളെച്ചൊല്ലാ, മതല്ലേ സുഖം?

കവി: വി.കെ.ഗോവിന്ദൻ നായർ??

3.31 പാലിത്താനായ് ഭവനമഖിലം. . . (രാജേഷ്)

മന്ദാക്രാന്ത

പാലിത്താനായ് ഭവനമഖിലം ഭൂതലേ ജാതനായ-
ക്കാലിള്ളട്ടം കലിതകതുകം കാത്ത കണ്ണു ഭക്ത്യാ
പീലിക്കോലൊന്നടിമലരിൽ നീ കാഴ്ചയായ് വെച്ചിടേണം
മാലിക്കെട്ടിൽത്തിരുക്കുതിനെത്തീർച്ചയായ് ഭക്തദാസൻ

കേരളവർമ്മ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാന്റെ മയൂരസന്ദേശത്തിൽ നിന്ന്.

3.32 പാരാവാരമതികളുള്ള. . . (വിശ്വപ്രഭ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

പാരാവാരമതികളുള്ള തിരപോൽ വാരിച്ചൊരിഞ്ഞേറ്റവും
നേരമ്പോക്കുകളാർന്ന പദ്യനിരകൊണ്ടീരേഴു ലോകത്തിലും
പാരം കീർത്തി നിറച്ചിട്ടു നയരണീദേവാഗ്രഗണ്യാ! ഭവാനു
പാരാതങ്ങു ചമച്ച രാജചരിതശ്ലോകങ്ങളും കണ്ടു ഞാൻ.

ഏറ്റുമാനൂർ തിരുവമ്പാടി കൊച്ചുനമ്പൂരി വെണ്മണിമഹൻ നമ്പൂരിയെച്ചുകൊടുത്തത്.

3.33 പാതിക്കെട്ടു കൊതിച്ചു ഞാൻ. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

പാതിക്കെട്ടു കൊതിച്ചു ഞാൻ പലതരം തൽപ്പാതിയിൽപ്പാതിയിൽ—
പ്പാതിത്വത്തൊടു പാതിയാടി പലതും പാഹിതി മുമ്പായഹോ!
പാതിച്ചോർന്നടയാൾക്കു പാതി നയനം പോലും വിടർന്നില, യി—
പ്പാതഷ്ടുത്തൊടു പാതിവിന്ദശരണം പാതിപ്പെടുത്തുന്നു മാം!

കവി: കൊടുങ്ങല്ലൂർ വിദ്വാൻ ഇളയതമ്പുരാൻ

3.34 പുരനാരികളെപ്പണർന്നവൻ. . . (രാജേഷ്)

വിയോഗിനി

പുരനാരികളെപ്പണർന്നവൻ,
പരദാരങ്ങളെയാസ്വദിച്ചവൻ,
പരപീഡനമാത്മലിലയായ്
പരിശീലിച്ച പരസ്വഹാരി ഞാൻ

ബാലചന്ദ്രൻ ചുള്ളിക്കാടിന്റെ മാനസാന്തരം എന്ന കവിതയിൽ നിന്ന്.

3.35 പെയ്യും പീയുഷമോലും. . . (ഹരി)

സ്രദ്ധര

പെയ്യും പീയുഷമോലും കൃതികളൊരു ഞൊടിക്കുള്ള ലക്ഷോപലക്ഷം
തയ്യാറാക്കുന്ന നാക്കുള്ളൊരു കവികളിലെൻ നാമമൊന്നാമതാകാൻ
പയ്യെപ്പൂർണ്ണാനുകമ്പാമൃതമീടകലരും തൃക്കടക്കണ്ണെടുത്തൊ—
ന്നിയ്യുള്ളൊന്നിൽ പ്രയോഗിക്കുക പരമശിവൻ തന്റെ പുണ്യത്തിടമ്പേ!

കവി: ശിവരാജി

3.36 പരോപകാരായ ഫലന്തി. . . (രാജേഷ്)

ഉപേന്ദ്രവർമ്മ

പരോപകാരായ ഫലന്തി വൃക്ഷാഃ
പരോപകാരായ വഹന്തി നദ്യഃ
പരോപകാരായ ദുഹന്തി ഗാവഃ
പരോപകാരാർത്ഥമിദം ശരീരം

3.37 പരമതനുശരീരേ! ത്യാം. . . (ഉമേഷ്)¹²

മാലിനി

പരമതനുശരീരേ! ത്യാം തപിപ്പിച്ചിടുന്തു
പരമതനുരജസ്രം മാം ദഹിപ്പിച്ചിടുന്തു
പരവശത ദിനത്താലമ്പിളിക്കെത്രയുണ്ടോ
പരഭൃതമൊഴി! പാർത്താലാമ്പലിന്നത്രയില്ല.

കേരളവർമ്മ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാന്റെ മണിപ്രവാളശാകുന്തളത്തിൽ നിന്ന്.

3.38 പാരിന്നീരേഴിനെല്ലാറ്റിനും. . . (ഹരി)

സ്രദ്ധര

പാരിന്നീരേഴിനെല്ലാറ്റിനുമധിപതിയായ്, സ്വീയ മങ്ഗല്യരൂപം
നേരിൽക്കാണിച്ചുകൊണ്ടേ ഗുരുപവനപുരത്തമ്പുമെൻ തമ്പുരാനേ,
പുരിച്ചുള്ളിൽ തുളുമ്പീടുകിലരിയ ഭവദ്ഭക്തി മർത്ത്യർക്കുശേഷം
കോരിക്കോരിക്കൊടുപ്പ സുമധുരപരമാനന്ദപീയൂഷയുഷം

പ്രേംജിയുടെ നാൽക്കാലികളിൽ നിന്ന്.

3.39 പരഞ്ഞ കാര്യം പശുവും. . . (രാജേഷ്)

വംശസ്ഥം

പരഞ്ഞ കാര്യം പശുവും ഗ്രഹിച്ചിടും
ഹയാദി ഭാരങ്ങളെടുപ്പതില്ലയോ?
പരഞ്ഞിടാതേയുമറിഞ്ഞിടും പുമാൻ
പരേങ്ഗിതജ്ഞാനമതിന്നു ബുദ്ധി കേൾ!

കേ സി കേശവ പിള്ളയുടെ സുഭാഷിതരത്നാകരത്തിൽ നിന്ന്.

3.40 പാരം പാരാകെ വേണ്ടും. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധര

പാരം പാരാകെ വേണ്ടും പരിചിന്ത കടലാസ്സാക്കി, നിരാശമേറും
പാരാവാരത്തെയെല്ലാം പരശിവിദയിതേ, നന്മഷിപ്പാത്രമാക്കി,
പോരാ, നിശ്ശേഷപക്ഷിപ്പരിഷകളുടെയും തുവലും പൂ, ഞതരൂ—
ന്മാരായ് ബാണാസുരന്മാർ പലരെയുതകിലും തീരുമോ നിൻ ഗുണങ്ങൾ?

വള്ളത്തോളിന്റെ ദേവീസ്തവത്തിൽ നിന്ന്.

3.41 പാടില്ലാ നീലവണ്ടേ. . . (വാസുദേവൻ)

സ്രദ്ധര

പാടില്ലാ നീലവണ്ടേ സ്മരനുടെ വളർവില്ലിന്റെ തലങ്കാരനാദം
പാടിപ്പാടിപ്പറന്നെൻ പ്രിയയുടെ വദനാംഭോരുഹം ചുറ്റിനിൽക്കാൻ
പേടിച്ചിട്ടല്ല — ഭർത്തുപ്രണിഹിതമതിയാണെന്റെ ജീവേശി — യെങ്കിൽ—
ഉളടി, ക്കാടൻ, കരൂപൻ, കുമതി വിതുമ്മാവെണ്മയിൽ കന്മഷം നീ.

കവി : പ്രേംജി

¹² [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.37 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ):

തപതി തനുഗാത്രി! മദന / സ്തോ, മനീശം മാം പുനർദഹത്യേവ
ശ്ലൂപയതി യഥാ ശശാങ്കം / ന തഥാ ഹി കമുദ്രതിം ദിവസഃ

3.42 പറ്റേക്കീരിപ്പൊളിഞ്ഞു... (ജ്യോതി)

സ്രദ്ധ

പറ്റേക്കീരിപ്പൊളിഞ്ഞൊടുങ്ങിയിലിനിസ്സചികത്തേ, ഞഴിക്കാൻ പറ്റി, ല്ലീ ജീർണ്ണവാസസ്സയിരിനൊടുരുകിച്ചേർന്നതാണെന്നു തോന്നും പെറ്റം കൊന്നും കളിക്കും പ്രകൃതിയുടെ ഹിതത്തിന്നു കമ്പിട്ടിടാനേ പറ്റൂ, തോണിക്കെത്തോടിയ പഥിക, ഭവാനെത്ര ലാഭിച്ചു നേരം?

കവി : വി. കെ. ഗോവിന്ദൻ നായർ

3.43 പ്രാതഃകാലം വരുമ്പോൾ... (കർത്താ)

സ്രദ്ധ

പ്രാതഃകാലം വരുമ്പോൾ, ത്തവ ചരമ കഥാ സ്മാരകം പോലെ പാടും ഗീതത്തേക്കൊണ്ടു ഘണ്ടാമണി വെളിയിലയച്ചൊരു ഞാനൊറ്റയായി പ്രേതത്തെപ്പോലെ മുറ്റത്തണയുകിലൊലിവറ്റോമനക്കാറ്റു പുൽകും കൈതപ്പുവെന്നെ നോക്കി രൂപയൊടപഹസിച്ച് റിടുമേ വാദമില്ല

വി. സി. ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കരുടെ ഒരു വിലാപത്തിൽ നിന്ന്.

3.44 പ്രേമം മാംസനിബദ്ധമല്ല... (രാജേഷ്)¹³

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

“പ്രേമം മാംസനിബദ്ധമല്ല!” – കവികൾക്കെന്താണു വയ്യാത്ത, തീ ലോകം തന്നെ മറിച്ചു വെയ്ക്കുമവരോ സങ്കല്പസമുദായകൾ പ്രേമം ശുഷ്കവികാരമല്ലത്ര വെറും വൈക്കോലിനോടാവത,- ല്ലാണെങ്കിൽ സഹതാപമെന്നതിനു പേർ, പ്രേമത്തെ വിട്ടേക്കുക!

ഏവർ പരമേശ്വരന്റെ മോഡേൺ മുക്തകണ്ഠത്തിൽ നിന്ന്.

3.45 പോരാമെങ്കിലൊരാൾക്കുവേണ്ടി... (ഹരി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

പോരാമെങ്കിലൊരാൾക്കുവേണ്ടി,യപരന്നേകാം നമുക്കുള്ളൊരി പാരാവാരമെന്നപോലെ വിലസും സേനാഗണം തൽക്ഷണം നേരൊക്കെപ്പറയാം നിരായുധനതായ് നിൽക്കുന്നതല്ലാതെ വൻ പോരിന്നായുധമേൽക്കയും തൊടുകയും ചെയ്യില്ല ഞാൻ

നടുവത്തച്ഛൻ നമ്പൂതിരിയുടെ ഭഗവദ്ഗുത് നാടകപരിഭാഷയിൽ നിന്ന്.

3.46 നാദത്താലുലകം ചമച്ചു... (ഉമേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

നാദത്താലുലകം ചമച്ചു, നിതരാം പാലിച്ചു, കൽപാന്തനിർ- ഭേദത്താലുപസംഹരി, ചുതിലേഴും ബീജാക്ഷരത്താൽ ക്രമാൽ, സാദം വി, ടൂലകങ്ങൾ തീർത്തതല്ലാമീയക്ഷരശ്ലോകസം- വാദത്തിൽ ശിവശക്തികൾക്കിയലുമാഹ്ലാദം നമുക്കാശ്രയം!

കവി : വൈലോപ്പിള്ളി

3.47 സ്വേദാഞ്ചോത്ഭിജജരാ. . . (വാസുദേവൻ)¹⁴

സ്രദ്ധ

സ്വേദാഞ്ചോത്ഭിജജരായുത്ഭവതന്മപടലീ സാഗരദ്വീപശൈല-
വ്യാദീർണ്ണ ബ്രഹ്മഗോളപ്രചുരശതകലം, നിന്നകത്താകമൂലം.
ആധാരാധാരമേ തവതന്മ, ചെറുതല്ലിരൂപാലം നിനച്ചാ-
ലായേയാലേയവും മേ, അണവിലുമയിതേ, നിത്യസാന്നിധ്യമൂലം.

3.48 ആകാശങ്ങളെയണ്ഡരാശികളൊട്ടും. . . (കർത്താ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ആകാശങ്ങളെയണ്ഡരാശികളൊട്ടും ഭക്ഷിക്കുമകാശമായ്
ഈ കാണുന്ന സഹസ്രരശ്മിയെയിരുട്ടാക്കും പ്രഭാസാരമായ്
ശോകാശങ്കയെഴാത്ത ശുദ്ധസുഖവും ദുഃഖികരിക്കുന്നതാ-
മേകാന്താദ്യയശാന്തിഭൂവിനു നമസ്കാരം, നമസ്കാരമേ!

കുമാരനാശാന്റെ പ്രഭാഭനത്തിൽനിന്ന്.

3.49 ശങ്കാഹീനം ശശാങ്കാ. . . (ഹരി)

സ്രദ്ധ

ശങ്കാഹീനം ശശാങ്കാമലതരയശസാ കേരളോല്പന്നഭാഷാ-
വൻകാട്ടിൽ സഞ്ചരിയ്ക്കും സിതമണി ധരണീദേവഹര്യക്ഷവര്യൻ
ഹങ്കാരത്തോടെതിർക്കും കരിവരനിടിലം തച്ചടയ്ക്കുമ്പാൾ നിന്ദാ-
ഹങ്കാരം പൂണ്ട നീയാമൊരു കുറുനരിയെക്കുസ്മയോ കന്നി പോലും?

കവി : വെണ്ണണി മഹൻ

3.50 ഹേ പത്മാക്ഷ, ഭവാൻ. . . (വാസുദേവൻ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ഹേ പത്മാക്ഷ, ഭവാൻ വരാഞ്ഞിതുവരെ ക്ലേശിച്ച സാധിക്കു സ-
ന്താപപ്പെട്ടു പുലർത്തിടേണമിനിയും മൂവ്വാണ്ടു മൂന്നാളിനാൽ.
ആപത്തിന്നുകടന്നു വൃത്തമധനൻ തൻ ബ്രഹ്മഹത്യാ മഹാ-
പാപത്തിൽ ബത പങ്കുകൊണ്ടു പൊഴുതേ പണ്ടത്തെ മുത്തശ്ശിമാർ!

വള്ളത്തോളിന്റെ വിലാസലതികയിൽ നിന്ന്.

3.51 അല്ലല്ലാ തിരുമേനിയാണ്. . . (ഹരി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

അല്ലല്ലാ തിരുമേനിയാ,ണിതടിയൻ വല്ലാതെ ശങ്കിച്ചുപോ-
യല്ലോ കണ്ട ദിനം മറന്നു, കഴുകിക്കൊ കാ, ലിരിക്കൊ സുഖം,

¹³ പ - പ അഭ്യാസത്തിലെ അവസാനത്തെ ശ്ലോകം.

¹⁴ [വാസുദേവൻ] ശ്ലോകം 3.47 :

പദാർത്ഥം: സ്വേദാഞ്ചോത്ഭിജജരായുത്ഭവതന്മപടലീ = സ്വേദ + അഞ്ച + ഉത്ഭിത് + ജരായു + ഉത്ഭവ + തന്മപടലീ;
വ്യാദീർണ്ണ = വിങ്ങിപ്പൊട്ടുന്ന

അർത്ഥം: സ്വേദം (വിയർപ്പ്), അഞ്ചം (മുട്ട), ഉത്ഭിത് (മുള), ജരായു (ഗർഭപാത്രം) എന്നിവയിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിക്കുന്ന ശരീരങ്ങളും സമുദ്രങ്ങളും, ദ്വീപുകളും, പർവ്വതങ്ങളും കൊണ്ടു വിങ്ങിപ്പൊട്ടുന്ന ബ്രഹ്മഗോളങ്ങൾ നൂറുകണക്കിനു നിന്റെ ഉള്ളിലുള്ളതുകൊണ്ട് നിന്റെ ശരീരം ആധാരങ്ങളുടെ ആധാരമാണ്. ഇവയിലെല്ലാം അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന അണക്കളിലും നീ കുടികൊള്ളുന്നതുകൊണ്ട് നീ ആയേയങ്ങളുടെ ആയേയവുമാണ്. എന്തൊരു ഇരട്ടജാലം!

തെല്ലിക്കാറ്റു രസിക്കുമെങ്കിലടിയൻ വീശാം വിയർക്കുന്നമെ-
യ്യെല്ലാം, ചെല്ലമിതാ മുറയ്ക്കാരു മുറക്കാവാം കുറെക്കേമമായ്.

3.52 തീരാഞ്ഞോ കൊതി, കട്ടവെണ്ണ. . . (ജ്യോതി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

തീരാഞ്ഞോ കൊതി , കട്ടവെണ്ണ കഴിയയക്കെ നക്കിയും കന്നുതൻ
ചാരെപ്പിന്നെയണഞ്ഞു താട തടവിക്കൊഞ്ചിച്ചിരിച്ചങ്ങനെ
ചാര്യത്തിൻ കഥ ചൊല്ലിടുന്ന ഹരിയെദൂർശിച്ചു ഹർഷാശ്രുവായ്
ദൂരത്തമ്മ, യടുത്തു നിന്നു പശു, ഞാൻ ഹൃത്താം തൊഴുത്തിങ്കലും.

കവി : പി. സി. മധുരാജ്.

3.53 ചെന്താർകാന്തികൾ ചിത്തം. . . (കർത്താ)¹⁵

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ചെന്താർകാന്തികൾ ചിത്തമന്തിസമയച്ചന്തം കലർന്നും ഭവാൻ
നീന്തിച്ചെന്നഥ നൃത്തമാടിയമരും ദേവന്റെ തൃക്കൈകളിൽ
ച്ചുറ്റിപ്പറ്റിയവറ്റിലിറ്റുമുതിരും തോരാത്തൊരാനത്തുകിൽ-
ക്കോലം ചാർത്തണമാടൽ വിട്ടു മരസാൽ കണ്ടോട്ടെ നിൻ ഭക്തിയെ.

ഏ. ആർ. രാജരാജവർമ്മയുടെ മേഘസന്ദേശം തർജ്ജമയിൽ (1:36) നിന്ന്.

3.54 ചാലേ മാലിനിയും. . . (ഉമേഷ്)¹⁶

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ചാലേ മാലിനിയും, മരാജമിഥുനം മേവും മണൽത്തിട്ടയും,
ചോലയ്ക്കപ്പുറമായ് മൃഗങ്ങൾ നിറയും ശൈലേന്ദ്രപാദങ്ങളും,
ചീരം ചാർത്തിന വൃക്ഷമൊന്നതിനടിയ്ക്കായിട്ടു കാന്തന്റെ മെയ്
ചാരി, കൊമ്പിലിടത്തുകണ്ണരസുമാ മാൻപേടയും വേണ്ടതാം.

ഏ. ആർ. രാജരാജവർമ്മയുടെ ശാകുന്തളം തർജ്ജമ (മലയാളശാകുന്തളം)യിൽ നിന്ന്.

3.55 ചെറുഴിഞ്ഞ ചികരോത്കരാം. . . (കർത്താ)

കസുമഞ്ജരി

ചെറുഴിഞ്ഞ ചികരോത്കരാം ചെറിയ താരകേശകല തോറ്റ തു-
നെറ്റിപാട്ടു ചിതറും വിയർപ്പിലൊളിവുറ്റു പറ്റിന ഘനാളകം
ഏറ്റുവാങ്ങിമുഖേകൃതപ്രതി നവപ്രതോദവലയാമൊരൻ-
പുറ്റു കാമപി കൃപാം കിരീടിരഥ രത്നദീപകലികാം ഭജേ

കവി : പൂന്താനം

¹⁵ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.53 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :

പശ്ചാദ്യുച്ചൈർജ്ജ്വതഃപനം മണ്ഡലേനാഭിലീനാഃ
സാന്ധ്യം തേജഃ പ്രതിനവജപാപഹർഷരക്തം ദധാനഃ
നൃത്താരംഭേ ഹര പശുപതേരാർദ്രനാഗാജീനേച്ഛാം
ശാന്തോദ്യോഗഃ സ്തുമിതനയനം ദൃഷ്ടഭക്തിർഭവാനൃഗ്വാ

¹⁶ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.54 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :

കാര്യം സൈകതലീനഹംസമിഥുനാ സ്രോതോവഹാ മാലിനി
പാദാസ്താമഭിതോ നിഷണ്ണഹരിണാ ഗൗരീമുരോഃ പാവനാഃ
ശാഖാലംബിതവൽക്കലസ്യ ച തരോർനിർമാതൃച്ഛാമ്യധഃ
ശൃങ്ഗേ കൃഷ്ണമൃഗസ്യ വാമനയനം കണ്ഠയമാനാം മൃഗീം.

3.56 എന്തിന്നു ഭാരതയരേ. . . (ഹരി)

വസന്തതിലകം

എന്തിന്നു ഭാരതയരേ കരയുന്നു? പാര-
തന്ത്ര്യം നിനക്കു വിധികല്പിതമാണു തായേ!
ചിന്തിക്ക, ജാതിമദിരാന്ധരടിച്ചു തമ്മി-
ലന്തപ്പെട്ടു തനയ,രെത്തിനയേ സ്വരാജ്യം?

കുമാരനാശാൻ

3.57 ചേരുന്നീലാരുമായെൻ ശ്രുതി. . . (ജ്യോതി)

സ്രദ്ധര

ചേരുന്നീലാരുമായെൻ ശ്രുതി, പിരിമുറുക്കിപ്പൊട്ടിടുന്ന വലിയും-
തോറും, താളം പിഴയ്ക്കുന്നതു പലകുറിയും, കാലുറപ്പില നിൽപ്പിൽ
മാരാദേ! ചെണ്ടകൊട്ടിക്കുരുതിതുവിധമങ്ങെന്നെയും ശിഷ്യനാക്കി¹⁷-
ട്ടാരാലേൻ തെറ്റു തീർത്താ, ലുലകുമുഴുവനും കേളി കേൾപ്പിച്ചിടാം ഞാൻ!

3.58 മണ്ണിൽപ്പൊട്ടിവിടർന്ന. . . (ഉമേഷ്)¹⁸

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

മണ്ണിൽപ്പൊട്ടിവിടർന്ന പൂ പുലരിയിൽ പ്രത്യാശ പൂണ്ടാദരാൽ
വിണ്ണിൻ മുന്തിരിനീർ കുടിക്കുവതിനായ് മേൽപോട്ടു നോക്കുന്ന പോൽ
എണ്ണുന്നോ ഭയഭക്തിപൂർവ്വമനിശം ധ്യാനിക്കുവാൻ ശൂന്യമാം
കിണ്ണം പോലിനി വിണ്ണു നിന്നെയദയം മണ്ണിൽക്കമിഴ്ത്തും വരെ.

എം. പി. അപ്പന്റെ ജീവിതോത്സവത്തിൽ നിന്ന്. ഇത് Omar Khayyam-ന്റെ Rubaiyat-ന്റെ പരിഭാഷയാണ്.

3.59 എട്ടാണ്ടെത്തിയ തൈരും. . . (ഹരി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

എട്ടാണ്ടെത്തിയ തൈരും,മെന്റെ ശിവനേ ചുണ്ണാമ്പു ചോറും, പുഴ-
ക്കൂട്ടം തത്തിട്ടുമുപ്പിലട്ടതുമഹോ കൈപ്പേറ്റുമുപ്പേരിയും
പൊട്ടച്ചക്കയിൽ മോരൊഴിച്ചു വഷളായ് തീർത്തോരു കൂട്ടാനുമി-
മട്ടിൽ ഭക്ഷണമുണ്ടു ചരദി വരുമാമെർണ്ണാകളും ഹോട്ടലിൽ.

കവി : ഒറവങ്കര

3.60 പുറ്റിനുശ്ചാതി ദേഹം. . . (ഉമേഷ്)¹⁹

സ്രദ്ധര

പുറ്റിനുശ്ചാതി ദേഹം മുഴുകി, യൊരരവച്ചട്ട പൂണുലുമായി-

¹⁷ ശിഷ്യനാക്കി എന്നുമാവാം.

¹⁸ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.58 : ഈ ശ്ലോകത്തിന്റെ മൂലം (English translation by Edward Fitzgerald):

As then the Tulip for her morning sup
Of Heav'nly Vintage from the soil looks up,
Do you devoutly do the like, till Heav'n
To Earth invert you-like an empty Cup.

¹⁹ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.60 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :

വല്മീകാർദ്ധനിമഗ്നമൂർത്തി, തരസാ സന്ദഷ്ടസർപ്പതപാ
കണ്ഠേ ജീർണ്ണലതാപ്രതാനവലയേനാത്യർത്ഥസംഹീഡിതഃ
അംസവ്യാപി ശകന്തനിധനിചിതം ബിഭ്രജ്ജടാമണ്ഡലം
യസ്യ സ്ഥാണുരിവാചലോ മുനിരസാവദ്യുർക്കബിംബം സ്ഥിതഃ

ച്ചുറ്റിക്കെട്ടിപ്പിണഞ്ഞുള്ളൊരു പഴയ ലതാമണ്ഡലാനദ്ധകണ്ഠൻ,
പറ്റിത്തോളാർന്നു കൂട്ടിൽ കരുവികൾ കുടികൊള്ളും ജടാഭൃടമോടേ
കുറ്റിയൊത്തമുനീന്ദ്രൻ കതിരവനെതിരായങ്ങു നിൽക്കുന്ന ദിക്കിൽ.

കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാന്റെ മണിപ്രവാളശാകുന്തളത്തിൽ നിന്ന്.

3.61 പാടിപ്പാടിയനന്തമാധുരി. . . (വാസുദേവൻ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

പാടിപ്പാടിയനന്തമാധുരിചൊരി, ഞ്ഞാലോലമെൻ ചന്ദന-
ക്കാടിൻ ശാദ്യല സാദ്രകാന്തിയിലഴിഞ്ഞാടും കളാലാപിനി.
കൂടിക്കൂടിവരുന്ന രാഗമൊടു ഞാൻ, നിൻ പഞ്ചവർണ്ണക്കിളി-
ക്കൂടിൻ വാതിലിൽ വെണ്ണമിപ്പഴയരിക്കാണിക്ക, കൈക്കൊള്ളുമോ?

3.62 കാടത്തത്തെ മനസ്സിലിട്ടു. . . (രാജേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

കാടത്തത്തെ മനസ്സിലിട്ടു കവിയായ് മാറ്റുന്ന വല്മീകമു-
ണ്ടോടപ്പുൽക്കഴലിന്റെ ഗീതയെഴുതിസ്സുക്ഷിച്ച പൊന്നോലയും
കോടക്കാർന്നിര കൊണ്ടുവന്ന മനുജാത്മാവിന്റെ കണ്ണീരുമായ്
മൂടൽമഞ്ഞിൽ വിരിഞ്ഞു നിൽക്കുമിവിടെപ്പൊക്കം വനജ്യോത്സുകൾ.

വയലാറിന്റെ സർഗ്ഗസൺഗീതത്തിൽനിന്ന്.

3.63 കളാമലമുദ്രസ്വരം. . . (കർത്താ)

പൂഥി

കളാമലമുദ്രസ്വരം ശിശുകുമാരനവ്യക്തമായ്
ഗുളാധിക സുമാധുരി ഭരിതമോതിടും ഗീരിനം
ഗുളാഗളിമഹാഹവം കിമപി ചെയ്തു വന്തോൽവിയിൽ
ജളാഗയത ചേർത്തിടും പടി ലസിപ്പു സത്കാവ്യമേ

കവി : പന്തളം കേരള വർമ്മ

3.64 ഗോവൃന്ദം മേച്ചു വൃന്ദാവനഭവി. . . (വാസുദേവൻ)

സ്രദ്ധ

ഗോവൃന്ദം മേച്ചു വൃന്ദാവനഭവി ഭൂവനം മൂന്നിനും മൂലമാകും
ഗോവിന്ദൻ പന്തടിച്ചും പലവക കളിയാൽ ക്ഷീണനായ് മാറിടുമ്പോൾ
ആവിർമോദാലശോകച്ചെറുതളിരുകളാലാശുവിശിത്തലോടി-
ജ്ജീവിപ്പിക്കുന്ന ഗോപീജനനിര നിരയം നീക്കണം നിത്യവും മേ.

3.65 അഴക്കിലടി പുണ്ടതാം. . . (ജ്യോതി)

പൂഥി

അഴക്കിലടി പുണ്ടതാമരിയ താമരേ! സൂര്യനായ്
മിഴിക്കുമിമയല്ലി തന്നകമുറന്നതാം തേൻകണം,
തിമർത്തു മുകരുന്നതോ തിമിരഖണ്ഡമാം വണ്ടു, നീ-
യമർത്തിയ വിഷാദവും വിമലഗന്ധമായ് വാർന്നുവോ?

ആര്യാംബിക. എസ്.വി.യുടെ തേൻകണം എന്ന കവിത.

3.66 തെച്ചിപ്പുവിൽപ്പതങ്ഗ. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധ

തെച്ചിപ്പുവിൽപ്പതങ്ഗദ്യുതിവിതതിമയേ ചേർത്തു ശൃംഗാരലക്ഷ്മീ-
മർച്ചിപ്പാൻ മാരുഭൂപാലന ജലധിമണിചാണമേലേണനേത്ര!
വച്ചപ്പാടുണ്ടു പാർത്താലിതു തുഹിനകരൻ കിങ്കരൻ തൻകരം കൊ-
ണ്ടച്ചച്ചോ! കാണരയ്ക്കിന്നതു നരനിരയാം ചന്ദനം ചന്ദ്രലേഖേ!

അർത്ഥമാലങ്കാരസംക്ഷേപത്തിൽ നിന്ന്.

3.67 വിശ്വാധീശ്വര, രൂപ. . . (ഹരി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

വിശ്വാധീശ്വര, രൂപയായിരമെന്നിക്കീറോട്ടിലെങ്ങാൻ കിട-
ന്നാശ്വാസത്തൊടു കിട്ടിയെങ്കി, ലവിടെയ്ക്കേകാമതിൽപ്പാതി ഞാൻ
വിശ്വാസം കരവെങ്കിലോ, തിരുവടിക്കുള്ളൊരു പങ്കാദ്യമായ്
ഇച്ഛായോഗ്യമെടുത്തു ബാക്കി തരണേ പിന്നെതു പേടിക്കുവാൻ?

3.68 വിനതയുടെ വിഷാദം. . . (കർത്താ)

മാലിനി

വിനതയുടെ വിഷാദം തീർക്കുവാനായ് ക്ഷണം ത-
ത്തനയനമൃതകംഭം പണ്ടുപോയ്ക്കാണ്ടുവന്നു;
ജനകജനനിമാർ തൻ ദുഃഖമാറ്റിടുവാനി-
ത്തനയരയ്യതലക്ഷം തദ്ഘടം പേറിടുന്നു.

ഉള്ളൂരിന്റെ ഉമാകേരളത്തിൽ നിന്ന്.

3.69 ജില്ലാധ്യക്ഷന്റെ ചോദ്യം. . . (ഹരി)

സ്രദ്ധ

ജില്ലാധ്യക്ഷന്റെ ചോദ്യം - “ജനകന്ദുപതി തൻ വില്ലെടുത്തൊരാടിയാൻ?”;
“അല്ലേ ഞാനല്ല” - വിദ്യാർത്ഥികളുതിഭയമോടുത്തരം ചൊല്ലിയേവം
തെല്ലം കൂസാതെയദ്ധ്യാപകനതിവിനയത്തോടെ “യെൻ ക്ലാസിലാരു
വില്ലല്ലീച്ചരൽ പോലും തൊടുവതിനു തുനിഞ്ഞീടുകി”ല്ലെന്നുരച്ചാൻ

3.70 തായയ്ക്കും താതനും നിൻ. . . (ജ്യോതി)

സ്രദ്ധ

തായയ്ക്കും താതനും നിൻ ജനനകഥയറിഞ്ഞെന്നൊട്ടേ തുറങ്കിൽ-
ച്ചായാറായീ, യശോദാദികളുസുരഭദ്രോഹഭീയാൽ വലഞ്ഞു
ആയർപ്പെണ്ണങ്ങൾ വെണ്ണക്കളവിലുമലരമ്പികളും പമ്പരം പോ-
ലായീ കാർവർണ്ണ, നീയാർക്കഭയമരുളിയെന്നൊന്നു ചൊല്ലിത്തരാമോ?

വി. കെ. ഗോവിന്ദൻ നായരുടെ അവിൽപ്പൊതിയിൽ നിന്ന്.

3.71 ആളീടും പ്രേമമോടെ. . . (വാസുദേവൻ)

സ്രദ്ധ

ആളീടും പ്രേമമോടെ, കടമിഴിമുനകൊണ്ടൊത്തു നീയൊന്നുതല്ല-
മ്പോളിക്കല്ലും കല്ലുണ്ടും, മുദുലഹൃദയനാം ശർവ്വനിങ്ങെന്നുപിന്നെ?
ആളീവാക്കിവിധം കേട്ടളവവളെയുടൻ പുഞ്ചിരിക്കൊണ്ടു കേളീ-
നാളീകത്താലടിയ്ക്കും നഗതനയ, ശുഭം നൽകണം നാളിൽ നാളിൽ!

കവി : ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്

3.72 അംഭോരുഹ വാടീകല. . . (കർത്താ)

മദനാർത്ത

അംഭോരുഹ വാടീകല സംഭോഗരസഞ്ജം
ദംഭോളി ധരാദ്യൈരപി സംഭാവിതമൂർത്തിം
ഗുഹേത മഹത്തം ഹൃദി സന്ധായ വിധാനം
സമ്പൂർണ്ണമുപാസേ ജയ ഭാനോ ഭഗവാനേ

3.73 ഗണപതി ഭഗവാനും. . . (രാജേഷ്)

പുഷ്പിതാഗ്ര

ഗണപതി ഭഗവാനമബ്ജയോനി-
പ്രണയിനിയായിര ദേവി വാണി താനം
ഗുണനിധി ഗുരുനാഥനും സദാ മേ
തുണയരുളീടുക കാവ്യ ബന്ധനാർത്ഥം.

കഞ്ചൻ നമ്പ്യാരുടെ ശ്രീകൃഷ്ണചരിതം മണിപ്രവാളത്തിൽ നിന്ന്.

3.74 ഗദകബളിതമെന്റെ. . . (ഉമേഷ്)

പുഷ്പിതാഗ്ര

ഗദകബളിതമെന്റെ കർണ്ണയുഗം
വദനവിഭ്രഷണമാത്രമായ് ചമഞ്ഞു
കദനമിതൊഴിവാക്കുകുംബികേ, നിൻ
പദസരസീരുഹദാസനല്ലയോ ഞാൻ?

വള്ളത്തോളിന്റെ ബധിരവില്വാപത്തിൽ നിന്ന്.

3.75 കൊത്തിക്കൊത്തി രസിച്ചുകൊൾക. . . (വാസുദേവൻ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

കൊത്തിക്കൊത്തി രസിച്ചുകൊൾക, മതിയാകട്ടേ നിന, ഞാർദ്രമെൻ
ഹൃത്തിൽ കുത്തിയടിച്ചിറക്കുക കൊടുംകൊ, ക്കെന്തുതാനാകിലും.
മറ്റില്ലാ മമവാഞ്ഛ, യെന്നിൽ നിലനിന്നാവൂ, തിരിച്ചി മരം-
കൊത്തിക്കും തണലേ കൊടുത്തരുളുവാൻ പറ്റും കരു, ത്തീശ്വരാ..!

കവി: കെ.എൻ. ദുർഗ്ഗാദത്തൻ ഭട്ടതിരിപ്പാട് (കെ. എൻ. ഡി)

3.76 മാന്യന്മാർ പലരും. . . (ഹരി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

മാന്യന്മാർ പലരും നിറഞ്ഞ സഭയിൽ ദുർബ്ബദ്ധി ദുഷ്ടാസനൻ
ചെന്നാദ്രൗപദി ദേവി തന്റെ ചികരം ചുറ്റിപ്പിടിച്ചങ്ങിനെ
നിന്നിടട്ടെ, വലിച്ചിഴച്ചതു കിടക്കട്ടേ, മഹാ കഷ്ടമ-
ത്തന്യങ്ഗിമണി തന്നുടുപ്പടവ തൻ കൈകൊണ്ടഴിച്ചിലയോ?

നടുവത്തു അച്ഛൻ നമ്പൂതിരിയുടെ ഭഗവദ്ഗുത് നാടകത്തിൽ നിന്ന്.

3.77 നിഗമകല്പതരോർഗ്ഗളിതം. . . (ജ്യോതി)

ദ്രുതവിളംബിതം

നിഗമകല്പതരോർഗ്ഗളിതം ഫലം
ശുകമുഖാദമൃതദ്രവസംയുതം
പിബത ഭാഗവതം രസമാലയം
മുഹൂരഹോ രസികാഃ ഭൂവി ഭാവുകാഃ

ഭാഗവതത്തിലെ വന്ദനശ്ലോകം.

3.78 പ്രശമിതേന്ദ്രിയനായ് . . (ഉമേഷ്)²⁰

ദൂതവിജംബിതം

പ്രശമിതേന്ദ്രിയനായ് രസയന്ന കൈ-
വശമണഞ്ഞതു പിന്നെ മഹാരഥൻ
ദശരഥൻ നൂവരപ്രഭ കാത്തുതേ
ഭൃശമവൻ, ശമവസുമെഴുന്നവൻ

കണ്ടൂർ നാരായണമേനോന്റെ രാഘവംശം തർജ്ജമയിൽ നിന്ന്.

3.79 ദിവ്യം കിഞ്ചന വെള്ളമുണ്ടൊരു. . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

ദിവ്യം കിഞ്ചന വെള്ളമുണ്ടൊരു മുറിസ്സോമൻ കുറുപ്പും ഗളേ
കണ്ടാൽ നല്ലടയാളമുള്ള കരമുണ്ടെട്ടല്ലഹോ പിന്നെയും
തോലൈന്ദ്രേ തുണിയില്ല തെല്ലുമരയിൽ കേളേറ്റുമാന്തരേഴും
പോറ്റി! നിന്റെ ചരിത്രമദ്ഭൂതമഹോ! ഭർഗ്ഗായ തുഭ്യം നമഃ

കവി : ചങ്ങനാശ്ശേരി രവിവർമ്മ

3.80 തേരോടിക്കൈ, കടക്കണ്ണുന. . (ഹരി)

സ്രദ്ധര

തേരോടിക്കൈ, കടക്കണ്ണുന കണവനിലർപ്പിച്ചതേയുള്ള യീരം
പോരാടിപ്പിക്കുവാൻ തൻ സ്വജനമഹിതമായ് കണ്ടനേരം സുഭദ്ര;
തേരോടിക്കൈക്കിരീടിക്കുഖിലപതി മിനക്കെട്ടു വേദാന്ത ചിന്താ-
സാരം ചൊല്ലേണ്ടിവന്നു, കമനിയുടെ കടക്കണ്ണു ഗീതയ്ക്കു മീതെ!

വി. കെ. ജി.യുടെ ഒരു സമസ്താപുരണം.

3.81 താഡിക്കേണ്ടെന്നു ചൊല്ലി. . (രാജേഷ്)

സ്രദ്ധര

താഡിക്കേണ്ടെന്നു ചൊല്ലി, കൊടിയ തടിയുമായ് പ്രാണ നിര്യാണ കാല-
ത്തോടിച്ചാടിക്കുതാത്തത്തടിയനടിയനെപ്പേടി കാട്ടും ദശായാം
കോടക്കാർമേഘവർണ്ണം തടവിന വനമാലാവിഭ്രഷാഞ്ചിതം മേ
കൂടക്കാണായ് വരേണം തിരുവുടലരികേ, കൂടൽമാണിക്യമേ മേ!

കവി : ഉണ്ണായി വാര്യർ

3.82 കോടക്കാർവർണ്ണനോടക്കുഴലൊടു. . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധര

കോടക്കാർവർണ്ണനോടക്കുഴലൊടു കളി വിട്ടോടിവന്നമ്മ തന്റേ

²⁰ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.78 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :

പിതൃരനന്തരമുത്തരകോസലാൻ
സമധിഗമ്യ സമാധിജിതേന്ദ്രിയഃ
ദശരഥഃ പ്രശശാസ മഹാരഥോ
യമവതാമവതാം ച ധൂരി സ്ഥിതഃ

മാടൊക്കും പോർമുലപ്പാലമിതരുചി ഭുജിച്ചാശ്വസിക്കും ദശായാം
 ഓടി ക്രീഡിച്ചു വാടീടിന വദനകലാനാഥാലർമ്മാമൃതത്തെ—
 ക്ഷുഭിതപ്പെട്ടതെന്തെല്ലാം സുകൃതനിധി യശോദാകരം കൈതൊഴുന്നേൻ!

കവി : വെണ്ണണി അച്ചൻ നമ്പൂതിരി

3.83 ഒട്ടാണ്ടെന്നച്ഛനത്യാദരമൊടു. . . (ഹരി)

സ്രദ്ധ

ഒട്ടാണ്ടെന്നച്ഛനത്യാദരമൊടു തവ തൃക്കോവിലിൽ ശാന്തി ചെയ്തു
 മുട്ടാതെന്നമ്മ ഭക്ത്യാ തൊഴുതു നടയിൽനിന്നങ്ങയെത്തിങ്ങൾ തോറും
 കിട്ടാൻ പാടില്ലയോ തത്കൃതസുകൃതമിവന്നല്ലവ്? ഭൃഷ്ടനാക്കു—
 പ്പെട്ടാലും പുത്രനില്ലേ പിതൃജനമൃതലിൽ പിതൃസർച്ചാവകാശം?

കവി : പ്രേംജി.

3.84 കേളീലോലമുദാര. . . (ജ്യോതി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

കേളീലോലമുദാരനാദമുരളീനാളീനിലീനായരം
 ധൂളീധൂസരകാന്തകന്തളരേവ്യാസങ്ഗിപിഞ്ചരാഞ്ചലം
 നാളികായതലോചനം നവലനശ്യാമം ക്ലണത്കിങ്ങിണി—
 പാളീദന്ദര പിങ്ഗളാംബരധരം ഗോപാലബാലം ഭജേ

മാനവേദരാജായുടെ കൃഷ്ണഗീതിയിൽ നിന്ന്.

3.85 നാവെപ്പോൾ മുരളുന്നതും. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

നാവെപ്പോൾ മുരളുന്നതും പരഷമാം ഹങ്കാരമാണെങ്കിലും,
 ഭാവം താളമിതൊക്കെയെന്റെ ധിഷണയ്ക്കുപ്രാപ്യമാണെങ്കിലും,
 നീ വാഗ്ദർശിണി, നൃപരധ്വനിയുതിർത്തെത്തിടവേ, കേൾക്കുവാ—
 നാവും മച്ചുതികൾക്കു - ഞാനവനിയിൽ സങ്ഗീതമേ, ഭാഗ്യവാൻ!

ഉമേഷിന്റെ സ്വന്തം കൃതി.

3.86 നേരോർക്കുമ്പോൾ പ്രമാണം. . . (വിശ്വപ്രഭ)

സ്രദ്ധ

നേരോർക്കുമ്പോൾ പ്രമാണം ഗുണഗണമതുതാനാണു ദിഗ്ഭേദമല്ലാ
 ചേരും ദൃഷ്ടാന്തമോതുന്നതിനിവിടെ വിശേഷിച്ചു വേറിട്ടുവേണ്ടാ
 താരിൽത്തേൻവാണി, നിൻ പോർമുലകളിലണിയും ചന്ദനച്ചാറുമോമൽ—
 ച്ചാരശ്രീ ചന്ദ്രശോഭാശുഭദ്രചി ചിതറും ഹാരവും പോരമല്ലോ.

ശക്തിഭദ്രന്റെ ആശ്ചര്യചന്ദ്രാമണി കൊടുങ്ങല്ലൂർ കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ തർജ്ജമ ചെയ്തതിൽ നിന്നും.

3.87 തേൻ തരുന്ന കനി. . . (ജ്യോതി)

രഥോദ്ധത

തേൻ തരുന്ന കനി പാണ്ടിനാടു “തേൻ—
 കായ”യെന്നു മൊഴിച്ചാർത്തി നിൽക്കവേ
 മെച്ചമാർന്ന നറുതേൻ കണക്കെയി—
 ണ്ടുച്ചരിപ്പു മലയാളി തേങ്ങയിൽ!

3.88 മാറു ചേർത്ത വരനെ. . . (ഉമേഷ്)²¹

രഥോദ്ധത

മാറു ചേർത്ത വരനെപ്പണർന്നു വാ—
മോരു നൽകി മുഖമാഗ്രഹിക്കവേ
ചാരുക്കാഞ്ചി തൊടുമാ വരന്റെ കൈ—
ത്താരു തട്ടൽ വളരെപ്പതുക്കെയായ്.

കണ്ടൂർ നാരായണമേനോന്റെ കമാരസംഭവം തർജ്ജമയിൽ (8:14) നിന്ന്.

3.89 ചന്ദ്രശേഖര, പ്രപഞ്ചനായകാ. . . (രാജേഷ്)²²

രഥോദ്ധത

ചന്ദ്രശേഖര, പ്രപഞ്ചനായകാ,
സുന്ദരേശ, ഭവരോഗനാശകാ
മന്ദബുദ്ധികളിൽ നിന്നുമെന്നെ നീ
സന്തതം കരുണയോടു കാക്കണേ.

രാജേഷിന്റെ സ്വന്തം കൃതി.

3.90 മർത്യജന്മമിഹ. . . (വാസുദേവൻ)

രഥോദ്ധത

മർത്യജന്മമിഹ തന്നതങ്ഗനാ—
ഭൃത്യവേലയതിനോ, ഭവപ്രിയേ?
അന്യ കൽപ്പിതമെന്നിക്കൈതങ്കിൽ, നിൻ
നിത്യദാസ്യമടിയന്നു സമ്മതം.

3.91 ആറ്റിൻ വക്കിലൊടുക്കം. . . (ഉമേഷ്)²³

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ആറ്റിൻ വക്കിലൊടുക്കമച്ചുഷകവും നീട്ടിക്കുപാപൂർണ്ണനാ—
യുറ്റോരുത്സവമാർന്ന നിന്നയിരിനെ പ്രത്യാഹരിച്ചിടുവാൻ
മറ്റിടുന്ന കുറുത്ത വീഞ്ഞിയലുമക്കാലൻ ക്ഷണിക്കുമ്പൊൾ നീ
ചെറ്റം പേടിയെഴാതെയൊറ്റുവലിയാൽ വേഗം കുടിച്ചേക്കണം

Omar Khayyam-ന്റെ *Rubaiyat*-ന് എം. പി. അപ്പന്റെ തർജ്ജമയായ ജീവിതോത്സവത്തിൽ നിന്ന്.

²¹ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.88 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :

സ്വ സ്വജേ പ്രിയമുരോനിഹിഡിതം
പ്രാർത്ഥിതം മുഖമനേന നാഹരേത്
മേഖലാപനയലോലതാം ഗതം
ഹസ്തമസ്യ ശിഥിലം തരോധ ച

²² 'മ' എന്ന അക്ഷരത്തിനു രണ്ടു പേർ ശ്ലോകങ്ങളെച്ചപ്പോൾ ഇടയിൽ തിരുകാനായി അതേ വൃത്തത്തിൽ രചിച്ച ശ്ലോകം.

²³ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.91 : മൂലപദ്യം (ഉമർ ഖയ്യാം) :

So when that Angel of the darker Drink
At last shall find you by the river-brink
And, offering his Cup, invite your Soul
Forth to your Lips to quaff—you shall not shrink!

3.92 മർത്യാകാരേണ ഗോപീ. . . (ഹരി)

സ്രദ്ധ

മർത്യാകാരേണ ഗോപീവസനനിര കവർന്നോരു ദൈത്യാരിയെത്തൻ
ചിത്തേ ബന്ധിച്ച വഞ്ചിശ്വര! തവ നൃപനീതിക്കു തെറ്റില്ല, പക്ഷേ
പൊൽത്താർ മാതാവിതാ തൻ കണവനെ വിടുവാനാശ്രയിക്കുന്നു ദാസീ-
വൃത്യാ നിത്യം ഭവാനെ, ക്ഷണിവളിലുദിക്കാല്ല കാരണ്യരാശേ!

കവി : ഓവങ്കര

3.93 പാലിൽച്ചായയൊഴിയുയോ. . . (ജ്യോതി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

പാലിൽച്ചായയൊഴിയുയോ ഗുണകരം? ചേലോടെച്ചായതൻ-
മേലേ പാലതൊഴിയുയോ ഗുണകരം? തർക്കിച്ചു വീട്ടമ്മമാർ
പാലും ചായയുമൊന്നിനൊന്നുപകരം ചാലിച്ചു ചാലിച്ചു പോയ്
പാലിൽ ചായയൊഴിയുകെന്നു വിധിയായ്, ചാലേ ഗവേഷിപ്പവർ!

ഏവർ പരമേശ്വരന്റെ മോഡേൺ മുക്തകണ്ഠത്തിൽ നിന്ന്.

3.94 പണ്ടെയുണ്ടു മനുഷ്യനിഗൂഢം. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

പണ്ടെയുണ്ടു മനുഷ്യനിഗൂഢപുരോഭാഗിത്വ, മറ്റുർഗൂഢം
കണ്ടേറുന്ന വിവേകശക്തിയതിനെക്കൊന്നില്ലയിന്നേവരെ.
മിണ്ടേണ്ടാ കഥ - ഹന്ത, യിന്നിതു വെറും മുർഖത്വമോ മോഹമോ
വണ്ടേ, നീ ഇലയുന്നു, വീണയി വീളക്കും നീ കെടുക്കുന്നിതേ!

കുമാരനാശാന്റെ പ്രഭാഭനത്തിൽ നിന്ന്.

3.95 മുടില്ലാത്തൊരു മുണ്ടുകൊണ്ടു. . . (ഹരി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

മുടില്ലാത്തൊരു മുണ്ടുകൊണ്ടു മുടിയും മുടിട്ടു വൻ കുറ്റയും
ചൂടിക്കൊണ്ടരിവാൾ പുറത്തു തിരുകി പ്രാഞ്ചിക്കിതച്ചങ്ങിനെ
നാടൻ കച്ചയടുത്തു മേനിമുഴുവൻ ചേറും പുരണ്ടിപ്പൊഴീ-
പ്പാടത്തു വരുന്ന നിൻ വരവു കണ്ടേറൊക്കൊരിക്കലും ഞാൻ

കവി : പുത്തോട്ടത്തു നമ്പൂതിരി

3.96 നീയിന്ത്യയ്ക്കൊരു ശാപമായി. . . (രാജേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

നീയിന്ത്യയ്ക്കൊരു ശാപമായിവരുമെന്നാരോർത്തു! യജ്ഞപ്പുക-
ത്തിയിൽപ്പണ്ടു കുരുത്ത മാനവമഹാസംസ്കാരമല്ലല്ലി നീ?
ചായിലുങ്ങൾ വരച്ച പൊയ്ക്കുവുമായ് നിൻ മന്ത്രവാദം നിൻ-
ക്കീയില്ലത്തു നിറുത്തുവാൻ സമയമായില്ലേ, സമൂഹാന്ധതേ?

കവി: വയലാർ

3.97 ചെന്നായിൻ ഹൃത്തിനം ഹാ. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധ

ചെന്നായിൻ ഹൃത്തിനം ഹാ, ഭൂവി നരഹൃദയത്തോളമയ്യോ, കടുപ്പം
വന്നിട്ടില്ലാ, ഭൂജിപ്പു മനജനെ മനജൻ, നീതി കൂർക്കം വലിപ്പ,
നന്നാവില്ലിപ്രപഞ്ചം, ദൂരയുടെ കൊടിയേ പൊതു, നാറ്റം സഹിച്ചും
നിന്നിടാനിച്ഛയെന്നോ? മായ, മനജ, നീ പോക, മിണ്ടാതെ പോകൂ!

കവി : ചങ്ങമ്പുഴ

3.98 നാരീമൗലികൾ വന്നണത്. . . (കർത്താ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

നാരീമൗലികൾ വന്നണഞ്ഞടിയൊഴുനെന്നോമനപ്പുത്രിയാൾ
“സാരീഗാമപധാനി”യെന്നു സരസം സപ്തസ്വരം സാദരം
സ്താരീഭൂതവിലാസമോടു നിയതം പാടുന്നതിൻ ധാടി കേ-
ട്ടാരി വത്സല ഭാവമോടിനി രസിച്ചീടുന്നു കൂടും മൂദാ?

കെ. സി. കേശവപിള്ളയുടെ ആസന്ന മരണ ചിന്താശതകത്തിൽ നിന്ന്.

3.99 സാനന്ദം സുപ്രഭാതോദയ. . . (ഹരി)

സ്രദ്ധ

സാനന്ദം സുപ്രഭാതോദയ മഹിമ പുകഴ്ത്തുന്ന പക്ഷിപ്രജത്തിൻ
ഗാനത്താലോ ഗവാക്ഷം വഴി ദിനമണി തൻ കൈകളാൽ പുൽകയാലോ
തേനഞ്ചും വാണിയാളേ, ചുടലയൊടു സമീപിച്ച നിൻ ദീർഘ നിദ്ര-
യ്ക്കുനം പറ്റില്ല, നിൻ കണ്ണുകൾ നിയതി നിയോഗത്തിനാൽ മുദ്രിതങ്ങൾ

വി. സി. ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കരുടെ ഒരു വിലാപത്തിൽ നിന്ന്.

3.100 തെണ്ടേണം പല ദിക്കിൽ. . . (വാസുദേവൻ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

തെണ്ടേണം പല ദിക്കിൽ നാഥൻ തുണയ്, കൈനാലുമന്നനു കോൽ
കൊണ്ടേറെ പ്രഹരം സഹിക്കണമഹോ പെട്ടത്തലയ്ക്കാനേതും.
പണ്ടേ നീ പരതന്ത്രനാം, കയർ വരിഞ്ഞംഗങ്ങൾ ബദ്ധങ്ങളായ്,
ചെണ്ടേ നിന്റെയകത്തെ വേദന പുറത്താരുണ്ടറിഞ്ഞീടുവാൻ?

കവി: ടി. എം. വി.

3.101 പദ്യം നൂറു തികഞ്ഞു. . . (ഉമേഷ്)²⁴

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

പദ്യം നൂറു തികഞ്ഞു, ശാസ്ത്രയുഗമാമിനക്ഷരശ്ലോകമാം
വിദ്യയ്ക്കിത്രയുമാളിരിപ്പതതിയാമാഹ്ലാദമേകുന്നു മേ!
ഘദ്യം ശ്ലോകവിശിഷ്ടഭോജ്യമിനിയും നൽകേണമീ സാഹിതീ-
സദ്യശ്ലേഖര, മെൻ കൃതജ്ഞതയിതാ നിങ്ങൾക്കു നൽകുന്നു ഞാൻ!

ഉമേഷിന്റെ സ്വന്തം കൃതി.

3.102 ഹലധാരിയായ ബലരാമനോടു. . . (ജ്യോതി)

മഞ്ജുഭാഷിണി

ഹലധാരിയായ ബലരാമനോടു ചേർ-
ന്നലകിന്റെ ഭാരമഖിലം ഹരിയ്ക്കുവാൻ
അവതാരമാർന്ന ഹരി കട്ട ശുദ്ധമാം
നവനീത ഗോപവനിതാമനസ്സുകൾ

3.103 അമ്പാടിക്കൊരു ഭൂഷണം. . . (ഋഷി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

അമ്പാടിക്കൊരു ഭൂഷണം, രിപുസമൂഹത്തിന്നഹോ ഭീഷണം,
പൈമ്പാൽ വെണ്ണ തയിർക്കു മോഷണം, മതികൂരാത്മനാം പേഷണം,
വൻപാപത്തിനു ശോഷണം, വനിതമാർക്കനന്ദസംപോഷണം,
നിൻപാദം മതി ഭൂഷണം - ഹരതു മേ മഞ്ജീരസങ്ഘോഷണം

പുനാനത്തിന്റെ ശ്രീകൃഷ്ണകർണ്ണാമൃതത്തിൽ നിന്നും.

3.104 വീർത്തുത്തും വയറേന്തി. . . (ഹരി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

വീർത്തുത്തും വയറേന്തി നൊതു വിവരം പെറ്റോരു മാതാവിനേ
തീർത്തും തീവ്രമപത്യദുഃഖമറിയു സാരാജ്ഞഹീര, പ്രഭോ;
പേർത്തും മക്കൾ മരിച്ചതോർത്തുമഴലാൽ ചീർത്തും ചുട്ടുക്കണ്ണനീർ
വാർത്തും വാണിടുമെന്റെ ദുർദ്ദശ കൃപിക്കെന്നാളുമുണ്ടാകൊലാ

പ്രേംജിയുടെ നാൽക്കാലികളിൽ നിന്ന്.

3.105 പശുക്കിടാവായൊരു. . . (വിശ്വപ്രഭ)

ഉപേന്ദ്രവർജ്ജ

പശുക്കിടാവായൊരു പാപി വന്നു
ശിശുക്കൾ കൂട്ടത്തിലടുത്ത നേരം
വശത്തു വെച്ചങ്ങു വധിച്ചു കണ്ണൻ
നശിക്കുമല്ലായ്കിലി വിശ്വമെല്ലാം

3.106 വിശ്വാധീശം ഗിരീശം. . . (കർത്താ)

സുശ്ശര

വിശ്വാധീശം ഗിരീശം കതിചിദഭിജ്ഞഃ കേശവം കേചിദാഹ-
സ്തേഷിത്യന്യോന്യ വാദവ്യതികര വിവശേഷന്തരുദ്യുതാർദ്രഃ

²⁴ ഇ-സദസ്സിനുവേണ്ടിയുള്ള ദ്രുതകവനം. E-sadass 100 ശ്ലോകങ്ങൾ തികച്ചപ്പോൾ എഴുതിയത്.

യസ്സാക്ഷാദ് ഭൂയ സാക്ഷാദുപദിശതിപരം തത്ത്വമദ്വൈതമാദ്യം
സോയം വിശ്വൈകവന്ദോ ഹരിഹര തനയഃ പൂരയേന്മങ്ഗളം വഃ

എണ്ണയ്ക്കു രാജരാജവർമ്മ തകഴി ശാസ്താവനൈപ്പറ്റി എഴുതിയത്.

3.107 യുക്തിശ്രീനയനങ്ങളിൽത്തളിക. . . (ഋഷി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

യുക്തിശ്രീനയനങ്ങളിൽത്തളികയിറ്റീടുന്ന ശീതാഞ്ജനം
മുക്തിശ്രീകബരീഭരത്തിലനിശം ചൂടുന്ന ചന്ദ്രക്കല
ഭക്തിശ്രീതിരുനാവുകൊണ്ടു നകരം ദിവ്യാനരാഗാമൃതം
സേവിച്ചീടുക രാമനാമദശമൂലാരിഷ്ടമെല്ലൊയ്ക്കാം

കവി : ഓട്ടൂർ ഉണ്ണിനമ്പൂതിരി

3.108 ഭവാനഭവ യോഗ്യമാം. . . (കർത്താ)

പൃഥ്വി

ഭവാനഭവ യോഗ്യമാം ഭവനഭാഗ്യമേ! പങ്കജോദ്-
ഭവാബ്ധഭവനാദി ഭക്തജന ഭക്തിമുക്തിപ്രദേ!
ഭവാനിഭയമാറ്റണേ, ഭവദനുഗ്രഹം തെറ്റിയാൽ
ഭവാനി! ഭവനം ഭവദ്ഭവഭയം ഭവിക്കും ഭൂശം

കവി : കണ്ടൂർ നാരായണ മേനോൻ

3.109 ഭങ്ഗ്യാ ഭാസുരഗാത്രിയാകമിവളെ. . . (ഹരി)²⁵

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ഭങ്ഗ്യാ ഭാസുരഗാത്രിയാകമിവളെസ്സൃഷ്ടിച്ചവൻ ബ്രഹ്മനോ?
ശൃംഗാരി സുരനോ? സിതാംശു ഭഗവാൻ താനോ? വസന്താഖ്യനോ?
മങ്ങാത്തോതു മുഷിഞ്ഞിരുന്നരുക്ഷിച്ചിഗ്നധമില്ലാത്തൊരാ-
ച്ചങ്ങാതിക്കിഴവൻ മുനിക്കിവളെ നിർമ്മിപ്പാൻ തനിച്ചാകുമോ?

കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാന്റെ വിക്രമോർവ്വശീയം തർജ്ജമയിൽ നിന്ന്.

3.110 മല്ലാരിപ്രിയയായ ഭാമ. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

മല്ലാരിപ്രിയയായ ഭാമ സമരം ചെയ്തീലയോ? തേർ തെളി-
ച്ചില്ലേ പണ്ടു സുഭദ്ര? പാരിതു ഭരിക്കുന്നില്ലെ വിക്രോറിയാ?
മല്ലാക്ഷീമണികൾക്കു പാടവമിവയ്ക്കല്ലാം ഭവിച്ചീടുകിൽ
ചൊല്ലേറ്റും കവിതയ്ക്കു മാത്രമവരാളല്ലെന്നു വന്നീടുമോ?

ഇക്കാവമ്മയുടെ സുഭദ്രാധനഞ്ജയം നാടകത്തിൽ നിന്ന്.

3.111 മണ്ണിലുണ്ടു കരിവിണ്ണിലുണ്ടു. . . (ജ്യോതി)

കുസുമമഞ്ജരി

മണ്ണിലുണ്ടു കരിവിണ്ണിലുണ്ടു കളിയാടിടുന്ന കലമാനിലും

²⁵ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.109 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ):

അസ്യഃ സർഗ്ഗവിധൗ പ്രജാപതിരഭ്യുച്യന്ത്രോ ന കാന്തപ്രഭഃ
ശൃംഗാഭൈരകരസഃ സ്വയം ന മദനോ മാസോ ന പുഷ്പാകരഃ
വേദാഭ്യാസജഡഃ കഥം ന വിഷയവ്യാവൃത്തകൗതൂഹലോ
നിർമ്മാതും പ്രഭവേന്മനോഹരമിദം രൂപോ പുരാണോ മുനിഃ?

കണ്ണിറുക്കി നറുപാൽ കടിയുൾക്കൊള്ളാൻ പച്ച, പൂ, പൂഴ, പശുക്കളിൽ
കണ്ണിനുള്ള വിഷയങ്ങളായവയിലൊക്കെ രാധികയറിഞ്ഞതാ
വെണ്ണ കട്ടവനെ; യന്നു തൊട്ടു ഹരി കണ്ണനെ വീളി കേട്ടുപോൽ!

കവി : പി. സി. മധുരാജ്

3.112 കാടല്ലെ നിന്റെ ഭർത്താവിനു. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധ

“കാടല്ലെ നിന്റെ ഭർത്താവിനു ഭവന?” – “മതേ, നിന്റേയോ?”; “നിന്റേയോ
ചൂടല്ലെ പന്നഗത്തെ?” – “ശ്ലീ, തവ കണവൻ പാമ്പിലല്ലെ കിടപ്പു?”;
“മാടല്ലെ വാഹനം നിൻ ദയിത” – “നതിനെയും നിൻ പ്രിയൻ മേയ്പ്പതില്ലെ?”;
“കൂടല്ലെ തർക്ക” - മെന്നങ്ങു മമയെ മടക്കും മൊഴിയായ് തൊഴുന്നേൻ!

കവി : വെണ്ണമണി മഹൻ

3.113 മല്ലന്മാർക്കിടിവാൾ. . . (ഋഷി)²⁶

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

മല്ലന്മാർക്കിടിവാൾ, ജനത്തിനരചൻ, മീനാങ്കനേണാക്ഷിമാർ-
ക്കില്ലത്തിൽ സഖി വല്ലവർ, കരി ചെലർ, കന്നനനോ നന്ദനൻ,
കാലൻ കാസന, ദേഹികൾക്കിഹ വിരാൾ, ജ്ഞാനിക്കു തത്ത്വം പരം,
മൂലം വൃഷ്ടികലത്തിനെന്നു കരുതീ മാലോകരക്കണ്ണനെ.

ഭാഗവതത്തിലെ ഒരു ശ്ലോകത്തിനു ഏ. ആർ. രാജരാജവർമ്മയുടെ തർജ്ജമ.

3.114 കട്ടിന്മേൽ മുദുമെത്തയിട്ട്. . . (ഹരി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

കട്ടിന്മേൽ മുദുമെത്തയിട്ടതിനു മേലേറെഗുണം ചേർന്നിടും
പട്ടം മറ്റുവിശേഷമുള്ളവകളും നന്നായ് വിരിച്ചങ്ങിനെ
ഇഷ്ടം പോലെ കിടന്നുറങ്ങുമവരാപ്പാറപ്പുറത്തേറ്റവും
കഷ്ടപ്പെട്ടു കിടന്നതോർത്തധികമായുൾത്താരു കത്തുന്നു മേ.

നടുവത്തച്ഛന്റെ ഭഗവദ്ഗുത് നാടകത്തിൽ നിന്ന്.

3.115 ഈവണ്ണമെമ്പാടു. . . (കർത്താ)

വസന്തതിലകം

ഈവണ്ണമെമ്പാടു വളർന്നു നിന്റെയങ്ഗ-
മാവിഷ്ണുരിച്ച ചില ഭങ്ഗികൾ മോഹനങ്ങൾ
ഭാവം പകർന്നു വദനം, കവിൾ കാന്തിയാർന്നു,
പൂവേ! അതിൽ പുതിയ പുഞ്ചിരി സഞ്ചരിച്ചു.

കുമാരനാശാന്റെ വീണപ്പുവിൽ നിന്ന്.

3.116 ഭക്ത്യാ ഞാനെതിരേ... (ഋഷി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ഭക്ത്യാ ഞാനെതിരേ കളിച്ച ഭഗവത്പാദാരവിന്ദങ്ങളെ-
ച്ചിത്തേ ചേർത്തൊരരക്ഷണം മിഴിയടച്ചമ്പോടിരിക്കും വിധം
അപ്പോൾ തോന്നിയെന്നിങ്ങ ബാലശശിയും കോടീരവ്യം ഗങ്ഗയും
ബ്രഹ്മന്റേ തലയും കറുത്ത ഗളവും മറ്റുള്ള ഭൂതാക്കളും

കവി : ചേലപ്പറമ്പു നമ്പൂതിരി

3.117 അഭ്യുദ്ഗച്ഛദഖണ്ഡശീത... (കർത്താ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

അഭ്യുദ്ഗച്ഛദഖണ്ഡശീതകിരണാഹങ്കാരസർവങ്കഷ-
സ്തായന്മഞ്ജിമസമ്പദാനനഗളതകാരുണ്യമന്ദസ്മിതം
ഖദ്യോതായുതകോടിനിസ്തലമഹസ്സന്ദോഹപാരമ്പരീ-
ഖദ്യോതീകരണപ്രവീണസുഷമം വാതാലയേശം ഭജേ

കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാന്റെ ഗുരുവായുപുരേശസ്തവത്തിൽ നിന്ന്.

3.118 ഖേദത്രാസനിമിത്തമിപ്പൊഴുളവാം... (ഉമേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ഖേദത്രാസനിമിത്തമിപ്പൊഴുളവാം സ്വേദാംബുവാൽ തിങ്കളിൻ
പാദം കൊണ്ടു കിനിഞ്ഞ ചന്ദ്രമണി ചേർന്നുണ്ടായ ഹാരത്തിനെ
ഖേദിപ്പിച്ചിട്ടമിക്കരം പ്രിയതമേ, വൈദേഹി, യെൻ ജീവനാ-
മോദം നൽകുവതിന്നു വേണ്ടിയുടനെൻ കണ്ണത്തിലർപ്പിക്കെടോ!

ഭവഭൂതിയുടെ ഉത്തരരാമചരിതം നാടകത്തിനു ചാത്തുക്കുട്ടി മനാടിയാരുടെ തർജ്ജമയിൽ നിന്ന്.

3.119 ഖണ്ഡിക്ക വഹനിയതിൽ... (ഹരി)²⁷

വസന്തതിലകം

ഖണ്ഡിക്ക വഹനിയതിലിട്ടതിതാപമേറ്റി-
ദൃണ്ഡിക്കയെന്നിവയിലില്ലൊരു ദുഃഖവും മേ
കുന്നിക്കെഴുന്ന കുരുവോടു സുവർണ്ണമാകു-
മെന്നെക്കലർത്തിയിഹ തൂക്കുവതാണു കഷ്ടം

കെ. സി കേശവപിള്ളയുടെ സുഭാഷിത രത്നാകരത്തിൽ നിന്ന്.

3.120 കണ്ടാൽ ശരിയ്ക്കു കടലിന്മകൾ... (ഉമേഷ്)

വസന്തതിലകം

കണ്ടാൽ ശരിയ്ക്കു കടലിന്മകൾ, നാവിളക്കി-

²⁶ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.113 : മൂലശ്ലോകം:

മല്ലാനാമശനിർ, നൃണാം നരവരഃ, സ്ത്രീണാം സുരോ മുർത്തിമാൻ,
ഗോപാനാം സ്വജനോഽസതാം ക്ഷിതിഭജാം ശാസ്താം, സ്വപിത്രോഃ ശിശുഃ
മൃത്യുർഭോജപതേർ, വിരാഡവിദുഷാം, തത്വം പരം യോഗിനാം,
വൃഷ്ണിനാം കലദേവതേതി വിദിതോ രങ്ഗം ഗതഃ സാഗ്രജഃ

²⁷ ഈ ശ്ലോകം മുതൽ ചെറിയ വൃത്തങ്ങൾ(19-ൽ കുറച്ച് അക്ഷരങ്ങൾ ഒരു വരിയിലുള്ളവ)ളിലുള്ള ശ്ലോകങ്ങൾ മാത്രം ചൊല്ലാനുള്ള ഒരു അഭ്യാസം നടന്നു. അത് ശ്ലോകം 151 വരെ നീണ്ടു.

ക്കാണാൽ സരസ്വതി, കൃപാണിയെടുത്തു നിന്നാൽ
വണ്ടാറണിക്കുഴലി ദുർഗ്ഗ, യിവണ്ണമാരും
ക്കാണാടുമാറ്റു പല മട്ടു ലസിച്ചിരുന്നു.

ഉള്ളൂരിന്റെ ഉമാകേരളത്തിൽ നിന്ന്.

3.121 വൈരാഗ്യമേറിയൊരു. . . (രാജേഷ്)

വസന്തതിലകം

വൈരാഗ്യമേറിയൊരു വൈദികനാട്ടെ, യേറ്റു-
വൈരിയ്ക്കു മുമ്പുഴറിയോടിയ ഭീരുവാട്ടെ
നേരേ വിടർന്നു വിലസീടിന നിന്ന നോക്കി-
യാരാകിലെത്തു, മിഴിയുള്ളവർ നിന്നിരിക്കാം.

കുമാരനാശാന്റെ വിണ പൂവിൽ നിന്ന്.

3.122 നാരായണൻ തന്റെ. . . (ഹരി)

ഇന്ദ്രവജ്ര/ഉപേന്ദ്രവജ്ര

നാരായണൻ തന്റെ പദാരവിന്ദം
നാരീജനത്തിന്റെ മുഖാരവിന്ദം
മനുഷ്യനായാലിവരണ്ടിലൊന്നു
നിനച്ചുവേണം ദിവസം കഴിപ്പാൻ

3.123 മഹീപതേ ഭാഗവതോപമാനം. . . (രാജേഷ്)

ഇന്ദ്രവജ്ര/ഉപേന്ദ്രവജ്ര

മഹീപതേ ഭാഗവതോപമാനം
മഹാപുരാണം ഭവനം മദീയം
നോക്കുന്നവർക്കൊക്കെ വിരക്തിയുണ്ടാം
അർത്ഥങ്ങളിലൊന്നൊരു ഭേദമുണ്ട്

കവി : രാമപുരത്തു വാര്യർ

3.124 നിന്ദതു നീതിനിപുണാഃ. . . (ഉമേഷ്)

വസന്തതിലകം

നിന്ദതു നീതിനിപുണാഃ യദി വാ സുവതു
ലക്ഷ്മീ സമാവിശതു ഗച്ഛതു വാ യഥേഷ്ടം
അദ്വൈത വാ മരണമസ്തു യുഗാന്തരേ വാ
ന്യായാത് പഥഃ പ്രവിചലന്തി പദം ന ധീരാഃ

ഭർത്തൃഹരിയുടെ നീതിശതകത്തിൽ നിന്ന്.

3.125 അങ്ഗത്തിലെങ്ങുമണിയാഞ്ഞൊരു. . . (രാജേഷ്)²⁸

വസന്തതിലകം

അംഗത്തിലെങ്ങുമണിയാഞ്ഞൊരു ഭൂഷണം താൻ

²⁸ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.125 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :

അസംഭൃതം മണ്ഡനമങ്ഗയഷ്ടേ-
രനാസവാഖ്യം കരണം മദസ്യ
കാമസ്യ പുഷ്പവൃത്തിരിക്തമസ്തം
ബാല്യാത് പരം സാഥ വയഃ പ്രപേദേ.

മദ്യാഖ്യയെന്നിയെ മദത്തിനു കാരണം താൻ
കാമന്നു പൂമലരൊഴിഞ്ഞൊരു സായകം താൻ
ബാല്യം കഴിഞ്ഞൊരു വയസ്സുവളാശ്രയിച്ചാൾ

ഏ. ആർ. രാജരാജ വർമ്മയുടെ കമാരസംഭവം തർജ്ജമ (1:30) യിൽ നിന്ന്.

3.126 കല്പദ്രുകല്പദ്രുപദേരു. . . (ഹരി)

കല്പദ്രുകല്പദ്രുപദേരു പുത്രീ-
സാരസ്യ സാരസ്യ നിവാസ ഭൂമിം
നാളിക നാളിക ശരാർദ്ദിതാസാ
മന്ദാക്ഷമന്ദാക്ഷരമേവമുചേ

കവി : കോട്ടയത്തു തമ്പുരാൻ

ഇന്ദുവജ്ര

3.127 ന യത്ര സ്ഥേമാനം. . . (കർത്താ)

ന യത്ര സ്ഥേമാനം ദധുരതിഭയോദ്ഭ്രാന്തനയനാ
ഗളഭാനോദ്ദാമഭ്രമളികദംബാ: കരടിനഃ
ലുറുക്കുതാഹാരേ ഭവതി പരലോകം ഗതവതോ
ഹരേരദ്യ ദ്വാരേ ശിവശിവ! ശിവാനാം കളകളഃ

കവി : പട്ടത്തോൾ വിദ്വാൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്

ശിഖരിണി

3.128 ലീലാരണ്യേ വിഹഗമൃഗയാ. . . (ഉമേഷ്)

ലീലാരണ്യേ വിഹഗമൃഗയാലോലനായേകദാ ഞാൻ
നീലാപാംഗേ, കമപി നിഹനിച്ചീടിനേൻ നീഡജത്തെ
മാലാർന്നാരാൽ മരുവുമിണയെക്കണ്ടു നീ താം ച നേതും
കാലാഗാരം സപദി കൃപയാ കാതരേ, ചൊല്ലിയില്ലേ?

കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാന്റെ മയൂരസന്ദേശത്തിൽ നിന്ന്.

മന്ദാക്രാന്ത

3.129 മായാവിനാഥ ഹരിണാകഥി. . . (കർത്താ)

മായാവിനാഥ ഹരിണാകഥി സാരസേന-
പുത്രീപ്രപൂജ്യവദനേ സ്നേഹ സാരസേന
ഹാ ദേഷ്പപാത്രമഹമസ്സ്യുരുസാരസേന-
ഭ്രമീഭൂതാം ത്വയി പരം തമസാ രസേന

കട്ടമത്തുത് ചെറിയ രാമക്കുറുപ്പിന്റെ രക്തിണീ സ്വയംവരം യമക കാവ്യത്തിൽ നിന്ന്.

വസന്തതിലകം

3.130 ഹാ ജന്യസീമി പല. . . (ഉമേഷ്)

ഹാ! ജന്യസീമി പല യോധഗണത്തെയൊറ്റയ്-
ക്കോജസ്സ കൊണ്ടു വിമമിച്ച യുവാവു തന്നെ
വ്യാജപ്പയറ്റിൽ വിജയിച്ചരുളുന്ന ദൈത്യ-
രാജനെയും സചിവപുംഗവ, മംഗളം തേ!

വള്ളത്തോളിന്റെ ബന്ധനസ്ഥനായ അനിരുദ്ധനിൽ നിന്ന്.

വസന്തതിലകം

3.131 വ്യാളം വിഭൃതിയിവ. . . (രാജേഷ്)

വസന്തതിലകം

വ്യാളം വിഭൃതിയിവ പൂ, ഞ്ഞിലാഗമങ്ങൾ-
ക്കാലംബമായ്, ഭൂതഗുഹ്യമൊടൊത്തുകൂടി,
കോലം ശിവാകലിതമാക്കിയുമിഗ്നിരീശൻ
ശ്രീലദ്വിജാധിപനെ മൗലിയിലേന്തിട്ടു.

ഉള്ളൂരിന്റെ ഉമാകേരളത്തിൽ നിന്ന്.

3.132 കിഴവനെ യുവാവാക്കും. . . (ഉമേഷ്)

ഹരിണി

കിഴവനെ യുവാവാക്കും വാക്കും തിലപ്രസവപ്രഭയ്-
ക്കഴലനദിനം മൂക്കും മൂക്കും മിനുത്തൊരു ഗന്ധവും
മിഴികളടിയാലാക്കും ലാക്കും തകർപ്പൊരു കാരണി-
ക്കഴലിയിവൾ തൻ നോക്കും നോക്കും തരുനൊരു കൗതുകം.

കുട്ടമത്തിന്റെ ഒരു യമകശ്ലോകം.

3.133 മുമ്പിൽ ഗമിച്ചിടുന്ന ഗോവു. . . (ഹരി)

ഇന്ദ്രവജ്ര/ഉപേന്ദ്രവജ്ര

മുമ്പിൽ ഗമിച്ചിടുന്ന ഗോവു തന്റെ
പിമ്പേ ഗമിക്കും ബഹു ഗോക്കളെല്ലാം
ഒരുത്തനാണ്ടാക്കുന്ന ദുഷ്പ്രവാദം
പരത്തുവാനാളുകളുണ്ടസംഖ്യം

കഞ്ചൻ നമ്പ്യാരുടെ ശ്രീകൃഷ്ണചരിതം മണിപ്രവാളത്തിൽ നിന്ന്.

3.134 ഒരല്ലലില്ലെങ്കിലെന്നിക്കു. . . (രാജേഷ്)

ഉപേന്ദ്രവജ്ര

ഒരല്ലലില്ലെങ്കിലെന്നിക്കു കല്ലാ-
യിരിക്കലാണത്രെയുമേറെയിഷ്ടം
മരിച്ചുപോം മർത്യതയെന്നിനായി-
ക്കരഞ്ഞിടാനും കരയിച്ചിടാനും.

നാലാപ്പാട്ടു നാരായണമേനോന്റെ കണ്ണനീർത്തുള്ളിയിൽ നിന്ന്.

3.135 മഞ്ജുത്വമാർന്ന മണിരാശി. . . (ഹരി)²⁹

വസന്തതിലകം

മഞ്ജുത്വമാർന്ന മണിരാശി പെറ്റും മലയ്ക്കു
മഞ്ഞിന്റെ ബാധയഴകിനൊരു ഹാനിയല്ല
മുങ്ങുന്നപോൽ ഗുണഗണങ്ങളിലൊറ്റ ദോഷ-
മങ്കം ശശാങ്കകിരണങ്ങളിലെന്നപോലെ

ഏ. ആർ രാജരാജ വർമ്മയുടെ കമാരസംഭവം തർജ്ജമയിൽ നിന്ന്.

²⁹ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.135 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :

അനന്തരത്വപ്രഭവസ്യ യസ്യ
ഹിമം ന സൗഭാഗ്യവിലോപി ജാതം
ഏകോ ഹി ദോഷോ ഗുണസന്നിപാതേ
നിമജ്ജതീന്ദോഃ കിരണേഷുവിവാങ്കഃ

3.136 മണപ്പിച്ചു ചുംബിച്ചു. . . (ഉമേഷ്)

ഭ്രജംഗപ്രയാതം

മണപ്പിച്ചു ചുംബിച്ചു നക്കിക്കടിച്ചി-
ട്ടിണങ്ങാതെ താഴത്തെറിഞ്ഞാൻ കുരങ്ങൻ
മണിശ്രേഷ്ഠ! മാഴ്ക്കാല്ല, നിന്നുള്ള കാണാൻ
പണിപ്പെട്ടുടയ്ക്കാഞ്ഞതേ നിന്റെ ഭാഗ്യം!

കവി : കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ

3.137 മാതേവ രക്ഷതി പിതേവ ഹിതേ. . . (ഹരി)

വസന്തതിലകം

മാതേവ രക്ഷതി പിതേവ ഹിതേ നിയുങ്ങ്ങ്
കാന്തേവ ചാപി രമയത്യപനീയ വേദം
ലക്ഷ്മീം തനോതി വിതനോതി ച ദിക്ഷു കീർത്തിം
കിം കിം ന സാധയതി കല്പലതേവ വിദ്യാ

3.138 ലാളിച്ചു പെറ്റ ലത. . . (ഉമേഷ്)

വസന്തതിലകം

ലാളിച്ചു പെറ്റ ലതയമ്പൊടു ശൈശവത്തിൽ,
പാലിച്ചു പല്ലുവെപ്പുകളിൽ വെച്ചു നിന്നെ;
ആ ലോലവായു ചെറുതൊട്ടിലുമാട്ടി, താരാ-
ട്ടാലാപമാർന്ന മലരേ, ദലമർമ്മരങ്ങൾ

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : വിണ്ണപ്പുഴ്

3.139 അസ്സുത്തരസ്യാം ദിശി. . . (ഹരി)³⁰

ഇന്ദ്രവജ്ര/ഉപേന്ദ്രവജ്ര

അസ്സുത്തരസ്യാം ദിശി ദേവതാത്മാ
ഹിമാലയോന്നമ നഗാധിരാജഃ
പൂർവാപരൗ തോയനിധീ വഗാഹ്യ
സ്ഥിതഃ പൃഥിവ്യാ ഇവ മാനദണ്ഡഃ

കവി : കാളിദാസൻ, കൃതി : കമാരസംഭവം

3.140 പലവഴി പതരി. . . (കർത്താ)

പുഷ്പിതാഗ്ര

പലവഴി പതരിപ്പടർന്ന കോപ-
ജലനനെരിഞ്ഞു പുകഞ്ഞു കണ്ണുരുട്ടി
ഖലനവനരവാൾ വലിച്ചു വായ്ക്കും
ബലമൊടു ജാനകി തന്റെ നേർക്കു ചാടി

കവി : ആലത്തൂർ അനജൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്, കൃതി : മദ്ധ്യസ്ഥയായ മണ്ണേധാദരി

³⁰ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.139 : പദ്യതർജ്ജമ (ഉമേഷ് നായർ) :

വടക്കുദിക്കിൽ ഹിമാലയാഖ്യൻ
നിൽക്കുന്നിതേ ദൈവികനദിരാജൻ
മേക്കും കിഴക്കും കടലിൻ നടുക്കായ്
ഭൂമിയ്ക്കുള്ളൊന്നൊരു കോലു പോലെ.

3.141 വേദിച്ചിടൊല്ല കളകണ്ഠ. . . (ഉമേഷ്)

വസന്തതിലകം

വേദിച്ചിടൊല്ല കളകണ്ഠ! വിയത്തിൽ നോക്കി
രോദിച്ചിടേണ്ട, രജയേകമതിജനത്തിൽ
വേദിപ്പതില്ലിവിടെയുണ തമോവൃതന്മാ-
രാദിത്യലോകമറിയുന്നിതു നിൻ ഗുണങ്ങൾ.

കവി : കമാരനാശാൻ

3.142 വനഭൂവിൽ നശിപ്പു താൻ പെറ്റം. . . (കർത്താ)

വിധോഗിനി

വനഭൂവിൽ നശിപ്പു താൻ പെറ്റം
ധനമന്യാർത്ഥമകന്നു ശാലികൾ
ഘനമറ്റു കിടപ്പു മുത്തു തൻ
ജനനീശുക്തികൾ നിർക്കയങ്ങളിൽ

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : ചിത്താവിഷ്ടയായ സീത

3.143 ഘോരാഗ്നിയല്ല. . . (ഹരി)

വസന്തതിലകം

ഘോരാഗ്നിയല്ല, പടയല്ലി, ടിയല്ലിതു-
വാരാഗ്നിയല്ല, രിയഭ്രമികലുക്കമല്ല
പാരാളിടം ചുഴലിയല്ലിതു, പിന്നെയെന്താ-
ണാരാൻ വരുന്നു പുകവണ്ടി, യതാണു ഘോഷം

കവി : ഒടുവിൽ കഞ്ഞിക്കുഴു മേനോൻ

3.144 പനിമതിമകടാലങ്കാര. . . (കർത്താ)

മാലിനി

പനിമതിമകടാലങ്കാര! നിയേ സഹായം
ജനിമൃതിഭയമയ്യോ! നൊന്തിടുന്നന്തരങ്ഗം
ഘനചരിത രസാഞ്ജേ! നിന്നെയുന്നി സ്തുതിപ്പാൻ
തുമനിയുമുവു തോന്നും വാണി നാണിച്ചിടുന്നു

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : സുബ്രഹ്മണ്യശതകം

3.145 ഘനനിര തനിയേ. . . (ഉമേഷ്)³¹

പുഷ്പിതാഗ്ര

ഘനനിര തനിയേ തരുന്ന തണ്ണീർ,
അമൃതകരൻ ചൊരിയുന്ന പുനിലാവ്,
ഇതുകൾ പരമവശ്ശു പാരണയ്ക്കായ്
അചരജഗത്തതിന്നെ പോലെ തന്നെ.

കവി : ഏ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ / കാളിദാസൻ, കൃതി : കമാരസംഭവം തർജ്ജമ (5:22)

³¹ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.145 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ):

അയാചിതോപസ്ഥിതമംബു കേവലം
രസാത്മകസ്യാസുപതേശ്ച രശ്മയഃ
ബഭ്രുവ തസ്യാഃ ഖലു പാരണാവിധിർ-
ന വൃക്ഷവൃത്തിവ്യതിരിക്തസാധനം.

3.146 ഇവളെത്തിനിതന്യഭൂതയാൾ. . . (വിശ്വപ്രഭ)

വിയോഗിനി

ഇവളെത്തിനിതന്യഭൂതയാ-
ളവനിസംഭവയാൾ വിരക്തയാൾ?
തവ ദേവവധുക്കൾ തോൽക്കുവോ-
രവരോധാങ്ഗനമാർകളില്ലയോ?

കവി : കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ / ശക്തിഭദ്രൻ, കൃതി : ആശ്ചര്യചൂഡാമണി തർജ്ജമ

3.147 തരങ്ഗതരളാക്ഷി നിൻ. . . (കർത്താ)

പൂഥി

തരങ്ഗതരളാക്ഷി! നിൻ തിരുമിഴിത്തലത്തല്ലിനാൽ
തരം കെടുകയാൽ തുറുൾത്തളിർ തെളിഞ്ഞു താപം കെടാൻ
തരം തളിർ തൊഴും തനോ! തരമൊടോർത്തു താരമ്പനി-
ത്തരം തവ തദർദ്ധമെയ് തരുമുമേ! തുണയ്ക്കേണമേ

കവി : കണ്ടൂർ നാരായണമനോൻ

3.148 തമ്മിൽക്കളിച്ചു കലഹിച്ചു. . . (വിശ്വപ്രഭ)

വസന്തതിലകം

തമ്മിൽക്കളിച്ചു കലഹിച്ചു നിലത്തുവീണാർ
ചെമ്മേ ചുവട്ടിൽ വശമായ് ബലഭദ്രനപ്പോൾ
തന്മേൽക്കിടന്നു സുഖമേ മധുസൂദനൻ താ-
നമ്മയ്ക്കുനന്തശയനം വെളിവാക്കിനാൻ പോൽ!

കവി : പുത്താനം, കൃതി : ശ്രീകൃഷ്ണകർണ്ണാമൃതം

3.149 തത്സേവാർത്ഥം തരുണസഹിതാ: . . . (ഉമേഷ്)³²

മന്ദാക്രാന്ത

തത്സേവാർത്ഥം തരുണസഹിതാസ്താമ്രപാദാരവിന്ദാ-
സ്താമൃതധ്യാസ്തനഭരതാസ്താരഹാരാവലികാ:
താരേശാസ്യാസ്തരജനയനാസ്തർജ്ജുനീയാളകാഢ്യ-
സ്തത്രസ്യാ: സ്യു: സ്തബകിതകരാസ്താലവൃന്തൈസ്തരുന്ധ്യ:

കവി : ലക്ഷ്മിദാസൻ, കൃതി : ശുകസന്ദേശം

3.150 തീരത്തിതാ നിൻ വദനം. . . (വിശ്വപ്രഭ)

ഇന്ദ്രവജ്ര/ഉപേന്ദ്രവജ്ര

തീരത്തിതാ നിൻ വദനം പ്രസന്നം
നീരത്തിലത്താമരയും പ്രബുദ്ധം
കണ്ടിട്ടിതാ തേൻ നകരാൻ തുനിഞ്ഞ
വണ്ടിണ്ട മണ്ടുന്നിതു രണ്ടിടത്തും.

³² [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.149 : പദ്യപരിഭാഷ (മാം പരമേശ്വരൻ നമ്പൂതിരി) :

ആരാധിപ്പാ, നന്മണപദമാ, രൻപരൊ, ത്താരമാണ്ടോ,-
രാറായേണ്ടോരരയൊ, ടടിപെട്ടാരവാർകൊങ്കവായ്പ്പാൽ,
ആരാജശ്രീമുഖവു, മലസാ, ക്ഷ്യഭ്രുകേശങ്ങളും ചേർ,-
ന്നാരാൽക്കാണാ, മബലകളെയ, ഞാലവട്ടങ്ങളോടും.

മൂലത്തിലുള്ള ആദ്യക്ഷരപ്രാസം ഈ വൃത്താനുവൃത്തപരിഭാഷയിലും പകർത്തിയിരിക്കുന്നതു ശ്രദ്ധിക്കുക.

കവി : എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ

3.151 കാവ്യം സുഗേയം. . . (രാജേഷ്)³³

ഇന്ദ്രവജ്ര/ഉപേന്ദ്രവജ്ര

കാവ്യം സുഗേയം, കഥ രാഘവീയം,
കർത്താവു തുഞ്ചത്തുളവായ ദിവ്യൻ,
ചൊല്ലുന്നതോ ഭക്തിമയസ്വരത്തി,-
ലാനന്ദലബ്ധിയിനിയെന്തു വേണം?

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ഒരു തോണി യാത്ര (സാഹിത്യമഞ്ജരി)

3.152 ചേലക്കള്ളൻ ചിലപ്പോൾ. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധര

ചേലക്കള്ളൻ ചിലപ്പോൾ, ചില സമയമൊടുങ്ങാതരക്കെട്ടു ചുറ്റാൻ
നീളത്തിൽപ്പട്ടു നൽകുന്നവ; നിടയനിട, ഏപ്പൊഴും രാജരാജൻ;
ലീലാലോലൻ ചിലപ്പോ, ഉഖിലസമയവും നിർഗ്ഗുണബ്രഹ്മ; - മെന്നെ-
പ്പോലുള്ളൊരൈതറിഞ്ഞു പുരഹരവിധിമാർ പോലുമോരാത്ത തത്ത്വം!

കവി : വി. കെ. ജി.

3.153 ലക്ഷണ പരവശീകൃത. . . (കർത്താ)

സ്വാഗത

ലക്ഷണ പരവശീകൃതചിത്താ-
നാവിദൻ ക്ഷിതിദൃതോധനി വൃത്തം
ഹന്ത! തേ ബുബുധിരേ ന കഥം വാ
സ്വാഭിലാഷവിഷയാനുപപത്തിം?

കവി : എണ്ണയ്യട്ടു രാജരാജവർമ്മത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : ലക്ഷണാസ്വയംവരം ചമ്പു

3.154 ഹേമാങ്ഗനാദിവിഷയാംബുധിയിൽ. . . (ഹരി)

വസന്തതിലകം

ഹേമാങ്ഗനാദിവിഷയാംബുധിയിൽപ്പതിച്ചു
കാമാദി വൈരിവശരാജ്ഞിപ്പിടാതെ
നാമിപ്രപഞ്ചപരമാർത്ഥമറിഞ്ഞു ചുമ്മാ
നാമം ജപിക്ക ജനതേ, ജനിയാതിരിപ്പാൻ

കവി : ശിവൊള്ളി

3.155 നിൽക്കട്ടേ ജാരനായ്. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

നിൽക്കട്ടേ ജാരനായ് നീയതുമിതുമുരചെയ്തിട്ടു ഞാൻ കേട്ട, തെന്ന-
ല്ലിക്കട്ടിന്മേൽ കിടക്കുന്നവനെയരികിൽ ഞാൻ കണ്ടതും കൂട്ടിടേണ്ട;
ധിക് കഷ്ടം! ദുഷ്ടശീലേ! പരക പരക നീ; നിന്റെ കോളാമ്പിയിൽത്താ-
നിക്കടുത്തുപുലിത്രയ്ക്കുനവധി നിറവാണെന്തഹോ! ഹന്ത! ബന്ധം?

കവി : കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ , കൃതി : ഇപ്പൽക്കോളാമ്പി

³³ കഞ്ഞുവൃത്തങ്ങളുടെ അദ്ധ്യായത്തിലെ അവസാനശ്ലോകം.

3.156 ധിഗ്ധിഗ് രാക്ഷസരാജ. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ധിഗ്ധിഗ് രാക്ഷസരാജ! ദുഷ്ടരിഭവം വാസ്തവിച്ചു നിൻ ദോർബ്ബലം
വിദ്യുജ്ജിഹ്വവിപത്തി മാത്രമെളതാമങ്ങേയ്ക്കു നീചപ്രഭോ!
കഷ്ടം, നിസ്സുപ! നോക്ക, കണ്ണിരുപതും ചേർക്കൂ, വെറും താപസൻ
കുട്ടികൂഡയിൽ വാളിളക്കിയതിനാൽ നിൻ പെങ്ങളീ മട്ടിലായ്!

കൃതി : നിരന്തരനാസികപ്രബന്ധം തർജ്ജമ

3.157 ക്ഷിപ്രപ്രസാദി ഭഗവാൻ. . . (രാജേഷ്)

വസന്തതിലകം

ക്ഷിപ്രപ്രസാദി ഭഗവാൻ ഗണനായകോ മേ
വിഘ്നങ്ങൾ തീർത്തു വിളയാടുക സർവ്വകാലം
സർവത്ര കാരിണി സരസ്വതി ദേവി വന്നെൻ
നാവിൽക്കളിക്ക കുമുദേഷു നിലാവുപോലെ

3.158 സ്മൃതിധാര,യുപേക്ഷയാം. . . (കർത്താ)

വിയോഗിനി

സ്മൃതിധാര,യുപേക്ഷയാം തമോ-
വൃതിനീങ്ങിച്ചിലനാൾ സ്മരിക്കയാം
ഋതുവിൽ സ്വയമുല്ലസിച്ചുടൻ
പുതുപുഷ്പം കലരുന്ന വല്ലി പോൽ.

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : ചിന്താവിഷ്ടയായ സീത

3.159 ഋതുവിലംഗജദീപനമാം. . . (ഉമേഷ്)³⁴

ദ്രുതവിളംബിതം

ഋതുവിലംഗജദീപനമാം സുമ-
പ്ലതമ പോലെയശോകതരങ്ങളിൽ
സുതളിർ കാതിലതാ പ്രിയ ചേർത്ത ചാ-
രുത വിടാതവിടാർത്തി വിടർത്തിടും

കവി : കണ്ടൂർ / കാളിദാസൻ, കൃതി : രഘുവംശം തർജ്ജമ (9:28)

3.160 സീതാദേവിയെ രാക്ഷസേന്ദ്രൻ. . . (വിശ്വപ്രഭ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

സീതാദേവിയെ രാക്ഷസേന്ദ്രനതുപോലിഗ്രന്ഥവും വ്യാജമാ-
യേതാനും ചിലരോടു ചേർന്നൊരു പൂമാൻ തൻ കൈക്കലാക്കിയിനാൻ;
പിന്നെത്തന്നടെയാക്കുവാൻ പദമതിൽ ചേർത്തിടിലോ നിന്ദ്യമാ-
യെന്നും സീതയെയെന്നപോലിതിനെയും ശങ്കിക്കുമല്ലോ ജനം.

കവി : ഉത്തരരാമചരിതം തർജ്ജമ, കൃതി : ചാത്തുക്കുട്ടി മന്നാടിയാർ

³⁴ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.159 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ):

കസുമമേവ ന കേവലമാർത്തവം
നവമശോകതരോഃ സ്മരദീപനം
കിസലയപ്രസവോഽപി വിലാസിനാം
മദധിതാദധിതാശ്രവണാർപ്പിതഃ

3.161 പാമ്പുണ്ടെന്നു തലയ്ക്കു ചുറ്റി. . . (ഋഷി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

പാമ്പുണ്ടെന്നു തലയ്ക്കു ചുറ്റിയീയലുന്നൻപോടു കണ്ണത്തിലും
പാമ്പാണുള്ളതു, കൈയ്ക്കുമുണ്ടു വളയായ് തോളോളമപ്പാമ്പുകൾ
അമ്പാ! പാമ്പുകൾതന്നെ നിന്നരയിലും കാൽക്കും, സമസ്താങ്ഗവും
പാമ്പേ പാമ്പുമയം! തദാഭരണനാം പാമ്പാട്ടി മാം പാലയ.

കവി : ശിവജി

3.162 അമ്മേ ഞാൻ മണ്ണുതിന്നീല. . . (ഹരി)

സുശര

“അമ്മേ ഞാൻ മണ്ണുതിന്നീലതുമനസി നിനക്കില്ല വിശ്വാസമെങ്കിൽ
ചെമ്മേ കാൺ” കെന്നു ചൊല്ലി, ചെറിയ പവിഴ വായ് കാട്ടിയമ്മക്കൊരുനാൾ
അന്നേരം വിശ്വമെല്ലാമതിലനവധികണ്ടമ്മ മോഹിക്കുമപ്പോ-
“ലമ്മേ! അമ്മിഞ്ഞനൽ” കെന്നൊരു നിപുണത ഞാൻ കണ്ടിടാവു മുകുന്ദ!

കവി : പുത്താം, കൃതി : ശ്രീകൃഷ്ണ കർണാമൃതം

3.163 അല്ലേ ഭാരതസൂര്യ. . . (കർത്താ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

അല്ലേ! ഭാരതസൂര്യ! ദുർവിധിബലത്താൽ നിന്നെയും ഹന്ത നിൻ
ചൊല്ലേറ്റും പ്രജയേയുന്നതതക്കൂട്ടത്തെയും നിത്യവും
ഹല്ലേന്ദീവരകാന്തി പൂണ്ട ഗഗനത്തിൽപ്പുത്തിണങ്ങുന്നതാം
നല്ലോരാക്കസുമോൽക്കരത്തെയുമിതാ കൈവിട്ടു പോകുന്നു ഞാൻ

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : 'ഒരു യാത്രാവഴങ്ങൽ'

3.164 ഫലകഥ മറയത്തുപോട്ടെ. . . (ഋഷി)

പുഷ്പിതാഗ്ര

ഫലകഥ മറയത്തുപോട്ടെ പൂവി,-
ല്ലലിയുമതിങ്കൽ; മറിഞ്ഞു താഴെ വീഴാൻ
ചില ഞൊടിയിട വേണമെന്ന മട്ടായ്,
നില; ചെടി വാടി വരണ്ടു പട്ടുപോയി

കവി : ഉള്ളൂർ, കൃതി : കോമൻ

3.165 ചിരിക്കും മദ്ധ്യത്തിൽ. . . (വിശ്വപ്രഭ)

ശിഖരിണി

ചിരിക്കും മദ്ധ്യത്തിൽ കരയുമിതിനേതും നിയമമി-
ല്ലരയ്ക്കും തെറ്റിക്കൊണ്ടമൃതസമസ്തപ്പൂമൊഴിയെ,
സ്സരിച്ചല്ല കാണാം ചില ചെറിയ പല്ലിങ്ങിനെ ലസി-
ച്ചിരിക്കും ബാലേ്യ നിൻ മുഖകമലമോർക്കുന്നിതതു ഞാൻ.

കവി : ചാത്തുക്കുട്ടി മന്നാടിയാർ / വേളൂരി, കൃതി : ഉത്തരരാമചരിതം തർജ്ജമ

3.166 സ്താരദ്യുതിസ്തടിക. . . (കർത്താ)

വസന്തതിലകം

സ്താരദ്യുതിസ്തടികദർപ്പണദർപ്പഹാരി-
ഗണ്ഡോല്ലസദ്ഭുജഗ കണ്ഡല ലോഭനീയം
ബിംബാധരച്ചവികരംബിതദന്തപങ്ക്തി-
കാന്തിച്ചടാച്ചരിതസുന്ദരമന്ദഹാസം

കവി : കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : വ്യാഘ്രാലയേശ ശതകം

3.167 ബോധിപ്പിക്കാം സുഖമൊട്. . . (രാജേഷ്)

മന്ദാക്രാന്ത

ബോധിപ്പിക്കാം സുഖമൊടറിവില്ലാതെയുള്ളൊരെ നന്നായ്
ബോധിപ്പിക്കാമതിസുഖമൊടേ നല്ല സാരജ്ഞരേയും
ബോധം ചെട്ടുള്ളതിലതിമദം ചേർന്ന ദുർബുദ്ധിതന്നെ-
ബോധിപ്പിക്കുന്നതിനു വിധിയും തെല്ലമാളല്ല നൂനം

കവി : കെ. സി. കേശവപിള്ള, കൃതി : സുഭാഷിതരത്നാകരം

3.168 ബുധനാം ഭവാന്റെ. . . (ഉമേഷ്)

മണ്ണഭാഷിണി

ബുധനാം ഭവാന്റെ സഹധർമ്മിണീപദം
മുയയെന്നു മന്നിലൊരു മുശയോർക്കുമോ?
ക്ഷുധ കൊണ്ടു ചാവുമൊരുവന്റെ വായിൽ നൽ
സുധ വന്നു വീഴിലതു തുപ്പിനിൽക്കുമോ?

കവി : ഉള്ളൂർ, കൃതി : ഉമാകേരളം

3.169 ക്ഷീണിക്കാത്ത മനീഷയും . . . (ഹരി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ക്ഷീണിക്കാത്ത മനീഷയും മഷിയുണങ്ങിടാത്ത പൊൻപേനയും
വാണിക്കായ് തനിയേയുഴിഞ്ഞു വരമായ് നേടീ ഭവാൻ സിദ്ധികൾ
കാണിച്ചു വിവിധാതുക്കൾ വിധിദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായ്, വൈരിമാർ
നാണിച്ചു, സ്വയമംബ കൈരളി തെളിഞ്ഞീക്ഷിച്ചു മോക്ഷത്തെയും

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : പ്രഭോദനം

3.170 കഷ്ടം സ്ഥാനവലിപ്പമോ. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

കഷ്ടം സ്ഥാനവലിപ്പമോ പ്രളതയോ സജ്ജാതിയോ വംശമോ
ദൃഷ്ടശ്രീ തനുധാടിയോ ചെറുമിങ്ങോരില്ല ഘോരാനലൻ
സ്പഷ്ടം മാനുഷഗർവ്വമൊക്കെയിവിടെപ്പക്കസ്തമിക്കുന്നിത-
ങ്ങിഷ്ടന്മാർ പിരിയുന്നു, ഹാ! ഇവിടമാണധ്യാത്മവിദ്യാലയം!

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : പ്രഭോദനം

3.171 സ്പഷ്ടം ഭൂമിമറയ്ക്കിൽ. . . (കർത്താ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

സ്പഷ്ടം ഭൂമിമറയ്ക്കിലിന്ദു തെളിയും, വിണ്ടും മുഹൂർത്തത്തില-
പ്ലഷ്ടശ്രീരവി മുടിയാലുമുയരും, പക്ഷം കഴിഞ്ഞാൽ മതി;
ദൃഷ്ടക്കാലമഹാഗ്രഹത്തിനിരയായി “രാജരാജേ”ന്ദു! ഹാ!
കഷ്ടം “രോഹിണി” യക്കലേശനെയിനിക്കാണില്ല കേണാലുമേ.

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : പ്രഭോദനം

3.172 ദുഷ്കർമ്മത്തിന്റെയുക്കാൽ. . . (രഘുരാജ്)

സുശര

ദുഷ്കർമ്മത്തിന്റെയുക്കാൽ ചതിയുടെ കഴിയിൽ പെട്ടപ്പന്നേ,നസംഖ്യം
മുഷ്കന്മാരോടു ചേർന്നെൻ സഹജഗജഗണം ചെയ്ത ഭേദം സഹിച്ചേൻ;
ഗർവ്വം തീർന്നിട്ടു താഴും മമ ശിരസി ഹരേ! പൊൽത്തിടമ്പേറ്റുവാനാ-
യെത്തി നിരൂപി - ലിന്നാടുക കനിവൊടു നീ ഹസ്തിരാജേന്ദ്രമോക്ഷം!

കവി : പി. സി. രഘുരാജ്

3.173 ഗ്രഹിക്കേണം നീയി. . . (കർത്താ)

ശിഖരിണി

ഗ്രഹിക്കേണം നീയിദൂരിതനിരയാം ഗ്രാഹമതിനാൽ
ഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടീടുന്നടിയനെ യമധംസന! വിഭോ!
ഗ്രഹിക്കും മൂവർക്കും ഗതികളുള്ളും കൽപ്പകതരോ!
ഗ്രഹിക്കേണം വേഗാലഗതി പറയും സങ്കടമഹോ.

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : അനഗ്രഹപരമദശകം

3.174 ഗ്രഹിക്കണം വന്നെന്നയുന്ന. . . (രാജേഷ്)

ഉപേന്ദ്രവജ്ര

ഗ്രഹിക്കണം വന്നെന്നയുന്നതെല്ലാം
തൃജിക്കണം പോവതുമ്പ്രകാരം
രസിക്ക, ദുഃഖിക്കയുമെന്തിനോർത്താൽ?
വിധിക്കു നീക്കം വരികില്ല തെല്ലം.

കവി : കെ. സി. കേശവപിള്ള, കൃതി : സുഭാഷിതരത്നാകരം

3.175 രണ്ടായിരം രസന. . . (ഹരി)

വസന്തതിലകം

രണ്ടായിരം രസന കണ്ഠതലത്തിലുള്ള
തണ്ടാർദ്രജാക്ഷനുടെ തല്പമതാം ഫണിക്കും
ഉണ്ടാകയില്ലിതുകണക്കു സദസ്യരാകെ
കൊണ്ടാടുമാറൊരു നിരർഗള വാഗ് വിലാസം

കവി : ചങ്ങനാശ്ശേരി രവിവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാൻ

3.176 ഉമ്മ വെച്ചിടണമെങ്കിൽ... (ജ്യോതി)

കുസുമമഞ്ജരി

ഉമ്മ വെച്ചിടണമെങ്കിൽ നീ തരിക വെണ്ണ, മാലയിതച്ചുടുവാൻ
സമ്മതിപ്പതിനു വെണ്ണ, ഞാൻ മുരളിയുതുവാനുള്ള വേരെയും
അമ്മയോടു മണിവർണ്ണനോതിയതറിഞ്ഞു ദേവമുനിസംകൂലം
ബ്രഹ്മസാധന വെടിഞ്ഞു വല്ലവഴി തേടി വല്ലവിക്കളാകുവാൻ!

കവി : പി. സി. മധുരാജ്

3.177 അകുരുണത്വമകാരണ... (ഹരി)

ദ്രുതവിളംബിതം

അകുരുണത്വമകാരണവിഗ്രഹം
പരധനേ പരയോഷിതി ച സുഹാ
സുജന ബന്ധുജനേഷ്വസഹിഷ്ണുതാ
പ്രകൃതിസിദ്ധമിദം ഹി ദുരാത്മനാം

കവി : ഭർത്തൃഹരി

3.178 സമയമതിലുയർന്ന... (കർത്താ)

വസന്തമാലിക

സമയമതിലുയർന്ന ഘോരവാരി-
ദ്രുമൊടകാലികവൃദ്ധി രേവയാർന്നു,
ഘൃമഘൃമരയഘോഷമേറ്റിയാരാൽ
യമപുരിതന്നിലടിച്ച് ഭേരിപോലെ

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : ലീല

3.179 പ്രാണിച്ചും മുത്തിയും... (രാജേഷ്)

സ്രദ്ധര

പ്രാണിച്ചും മുത്തിയും പിന്നെയുമുടനവലേഹിച്ചുമേറ്റും ചുവച്ചും
നാണിക്കാത്തുറ്റ വൈരസ്യമൊടു ഭൂവി കളഞ്ഞെന്നതിൽ കേണിടൊല്ല
ചേണേറ്റും രത്നമേ! നിന്നുടെയകമതു കണ്ടിട്ടുവാൻ കീഴനഗ്ന-
ക്കോണാൽ നിന്നെപ്പൊടിക്കാഞ്ഞതു പരമുപകാരം നിനക്കെന്നറയ്ക്കു.

കവി : കേ സി കേശവപിള്ള, കൃതി : സുഭാഷിതരത്നാകരം

3.180 ചക്കിപ്പെണ്ണേ ചടുലനയനേ... (കർത്താ)

മന്ദാക്രാന്ത

ചക്കിപ്പെണ്ണേ! ചടുലനയനേ! ചത്തു ഞാനെന്നിവണ്ണം
ദുഃഖിക്കൊല്ലേ! ചതിയരുടെയച്ചപ്പൊച്ചിക്ക് ചെറ്റം
തർക്കം വച്ചും തകൃതി പറകിൽത്താമസിക്കതെകണ്ടാ-
ത്തക്കം നോക്കി പ്രിയതമയെ ഞാൻ വേൾക്കുവൻ കേൾക്ക ബാലേ!

കവി : കെ. സി. നാരായണൻ നമ്പിയാർ, കൃതി : ചക്കിചങ്കരം നാടകം

3.181 തന്റെ കാര്യമഖിലം നടക്കണം... (ഹരി)

രഥോദ്ധത

തന്റെ കാര്യമഖിലം നടക്കണം
തന്റെ ദാരുസുതരും സുഖിക്കണം
അന്യരായെതിരിനിന്നരാകണം
തന്നെവന്നുദിനം വണങ്ങണം

കവി : കഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ, കൃതി : ശ്രീകൃഷ്ണ ചരിതം മണിപ്രവാളം

3.182 അസ്സഭേ വപുഷി തേ... (രഘുരാജ്)³⁵

രഥോദ്ധത

അസ്സഭേ വപുഷി തേ പ്രയത്നതോ
ധാരയേമ ധീഷണാം മുഹൂർത്തമുഃ
തേന ഭക്തിരസമന്തരാർദ്രതാ-
മുദ്യഹേമ ഭവദങ്ഘ്രിചിന്തകാഃ

കവി : മേൽപ്പള്ളൂർ, കൃതി : നാരായണീയം (4:4)

3.183 തന്നതില്ല പരനുള്ള... (ഉമേഷ്)

രഥോദ്ധത

തന്നതില്ല പരനുള്ളകാട്ടുവാൻ
ഒന്നുമേ നരനപായമീശ്വരൻ
ഇന്നു ഭാഷയതപൂർണ്ണമിങ്ങഹോ,
വന്നുപോം പിഴയുൾത്തമശങ്കയാൽ.

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : നളിനി

3.184 ഇവിടെ മഴ ചുരുങ്ങി... (കർത്താ)

മാലിനി

ഇവിടെ മഴ ചുരുങ്ങി; വാപിയൊട്ടൊട്ടുണ്ടങ്ങി;
ദിവി ബഹുപൊടി പൊങ്ങി; ഭാനുമാൻ കൂടി മങ്ങി;
വിവശതയൊടു തെങ്ങിൻ കൂമ്പുപോലും വഴങ്ങി;
ശിവ! ശിവ! കൃഷി മങ്ങി; കർഷകന്മാർ കഴങ്ങി.

കവി : കമ്മനം ഗോവിന്ദപ്പിള്ള, കൃതി : ശ്രീചിത്രോദയം മഹാകാവ്യം (സർഗ്ഗം 33)

3.185 വെണ്മതികലാഭരണൻ... (രാജേഷ്)

ഇന്ദുവദന

വെണ്മതികലാഭരണ, നംബിക, ഗണേശൻ,
നിർമ്മലഗുണാ കമല, വിഷ്ണുഭഗവാനും,
നാനുഖനമാദി കവിമാതു ഗുരുഭൂതർ
നന്മകൾ വരുത്തുക നമുക്കു ഹരിരാമ!

കവി : എഴുത്തച്ഛൻ, കൃതി : രാമായണം ഇരുപത്തിനാലുവൃത്തം

³⁵ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.182 : പദ്യതർജ്ജമ (സി. വി. വാസുദേവഭട്ടതിരി):

അസ്സഭം തവ സുരൂപമൊന്നിലെൻ
ഏതടം ദൃഢമണച്ചു നിർത്തിടാം;
അപ്പൊഴുള്ളലിവു ഭക്തിദാർഢ്യവും
ത്വത്പദസ്മരണയാർന്നു നേടുവൻ.

3.186 നാരായണൻ നമ്പിയെ... (കർത്താ)

ഇദ്രവജ

നാരായണൻ നമ്പിയെ നമ്പരിനായ്
നേരായച്ചിട്ടെഴുതാൻ തുടങ്ങി;
നാരായണൻ ചക്രമെടുത്തു ചാട്ട-
നോരോ സ്ഥലം വൃത്ത വിചിത്രമത്രേ

കവി : കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ

3.187 നരന നരനശുദ്ധ വസ്തു... (രാജേഷ്)

പുഷ്പിതാഗ്ര

നരന നരനശുദ്ധവസ്തു പോലും!
ധരയിൽ നടപ്പതു തീണ്ടലാണു പോലും!
നരകമീവിടമാണു ഹന്ത കഷ്ടം!
ഹര ഹര ഇങ്ങനെ വല്ല നാടുമുണ്ടോ?

കവി : കമാരനാശാൻ

3.188 നാമാമൃതം നാവിൽ... (ജഷി)

ഇദ്രവജ

നാമാമൃതം നാവിലിരിക്കുമപ്പോൾ
സോമാമൃതം വിസ്മൃതമായ് വരുന്നു
നാമാമൃതം പാർത്തു നിറച്ചു കണ്ടാൽ
നാമാമൃതം കാണമൃതം മൃതാനാം

കവി : പുത്താനം, കൃതി : ശ്രീകൃഷ്ണ കർണ്ണാമൃതം

3.189 നിരയാംബുധി നീന്തി... (കർത്താ)

തോടകം

നിരയാംബുധി നീന്തി നിറഞ്ഞഴലെ-
ന്നിരുപാധിക നിന്നെ നിനച്ചടിയൻ
ഉരുമോദമിനിക്കുണ്ടൊംബുരസം
കരവിട്ടു കവിഞ്ഞൊഴുകും കടലേ!

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : ശാങ്കര ശതകം

3.190 ഉഡുരാജമുഖീ... (രാജേഷ്)³⁶

തോടകം

ഉഡുരാജമുഖീ മൃഗരാജകടീ
ഗജരാജ വിരാജിത മന്ദഗതി
യദി സാ യുവതീ ഹൃദയേ വസതീ
കുപ ജപഃ? കുപ തപഃ? കുപ സമാധി വിധി?

³⁶ [ജ്യോതി] ശ്ലോകം 3.190 : ഈ ശ്ലോകത്തിന്റെ ഒരു അനുകരണം (പി. സി. മധുരാജ്) :

യദി ഏതാകമലേ മധുപാനരതോ
വരദോ മുരളീധര ഭുജ്ജവരഃ
സുമഗന്ധ സുഭക്തിരസേ സരസഃ
കുപ സഖേ തരുണീ കഞ്ചരി വിപിനം?

3.191 യവനീ രമണീ. . . (ഉമേഷ്)

തോടകം

യവനീ രമണീ വിപദഃ ശമനി
കമനീയതമാ നവനീതസമാ
“ഉഹി ഊഹി” വചോമൃത പൂർണമുഖി
സ സുഖി ജഗതീഹ യദങ്കഗതാ

കവി : ജഗന്നാഥപണ്ഡിതർ

3.192 ഉണ്ടായിമാറുമറിവുണ്ടായി. . . (കർത്താ)

മത്തേഭം

ഉണ്ടായിമാറുമറിവുണ്ടായി മുന്നമിതു കണ്ടാറ്റുമാംഗമകവും
കൊണ്ടായിരം തരമിരുണ്ടാശയം പ്രതി ചുരുങ്ങാ മഹസ്സിൽ മറയും
കണ്ടാലുമീ നിലയിലുണ്ടാകയില്ലറിവഖണ്ഡാനഭൂതിയിലേഴും
തണ്ടാരിൽ വീണു മധുവുണ്ടാമിക്കുമൊരു വണ്ടാണു സൂരി സുകൃതി!

കവി : ശ്രീനാരായണ മൂര, കൃതി : നവരത്നമഞ്ജരി

3.193 കൂലാതിഗാമിഭയരൂലാവലീ. . . (ഉമേഷ്)

മത്തേഭം

കൂലാതിഗാമിഭയരൂലാവലീജ്വലനകീലാ, നിജസൂതിവിധൗ
കോലാഹലക്ഷപണകാലാമരീകുശലകീലാലപോഷണനഭാ,
സ്മാലാ കചേ, ജലദനീലാ കചേ, കലിതലീലാ കദംബവിപിനേ,
ശൂലായുധപ്രണതിശീലാ, വിഭാതു ഹൃദി, ശൈലാധിരാജതനയാ.

കവി : ശങ്കരാചാര്യർ

3.194 സരിഗമപയ കൊച്ചുവീണ. . . (ജ്യോതി)

പുഷ്പിതാഗ്ര

‘സരിഗമപയ’ - കൊച്ചുവീണ ഞാനി-
ന്നമരുവതുന്നതഗായകന്റെ കയ്യിൽ
ഒരു നിമിഷവുമെന്നെയെങ്ങു മേവി-
ട്ടുകല്പവതങ്ങു സഹിയ്ക്കയില്ല നൂനം.

കവി : സിസ്റ്റർ മേരി ബെനീഞ്ജ

3.195 ഒരു വേള പഴക്കമേറിയാൽ. . . (ഹരി)

വിയോഗിനി

ഒരു വേള പഴക്കമേറിയാ-
ലിരുളും മെല്ലെ വെളിച്ചമായ് വരാം
ശരിയായ് മധുരിച്ചിടാം സ്വയം
പരിശീലിപ്പൊരു കയ്യുതാനുമേ

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : ചിന്താവിഷ്ണുയായ സീത

3.196 ശമമാം സുമഗസം. . . (രാജേഷ്)³⁷

തോടകം

ശമമാം സുമഗസമുതിർന്നിടുമെൻ
 ഹൃദയത്തിലെ ഭക്തിരസം നകരാൻ
 സരസൻ ഹരിയാമളിയെത്തിട്ടുകിൽ
 തരണീ കബരീ വനമെന്തിവൻ?

പി. സി. മധുരാജിന്റെ ഒരു സംസ്കൃതമുക്തകത്തിന് രാജേഷ് വർമ്മയുടെ അതേ വൃത്തത്തിലുള്ള പരിഭാഷ.

3.197 സാരാനർഘപ്രകാശ. . . (കർത്താ)³⁸

സ്രദ്ധ

സാരാനർഘപ്രകാശ പ്രചുരിമ പുരളം ദിവ്യരത്നങ്ങളേറെ-
 പ്ലാരാവാരത്തിനുള്ളിൽപ്പരമിതൾ നിറയും കന്ദരത്തിൽ കിടപ്പു
 ഘോരാരണ്യച്ചുഴൽക്കാറ്റുകളിലിളകും തുമണം വ്യർത്ഥമാക്കു-
 ന്നോരപ്പവെത്രയുണ്ടാമവകളിലൊരു നാളൊന്നു കേളിപ്പെടുന്തു.

കവി : വി. സി. ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ, കൃതി : ഒരു വിലാപം

3.198 ഘോരായുധവ്രണിത. . . (ഋഷി)

വസന്തതിലകം

ഘോരായുധവ്രണിതകാന്തകളേബരം കൈ-
 ത്താരാൽക്കണിഞ്ഞഹഹ, തൊട്ടുതലോടിടുമ്പോൾ
 ശ്രീരാജകന്യകൾ കൊതിച്ചുവരുന്ന വീര-
 ദാരാസുദത്തിലുമുഷയ്ക്കു വിരക്തി തോന്നി!

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ബന്ധനസ്ഥനായ അനിരുദ്ധൻ

3.199 ശുങ്ഗാരത്തിന്റെ നാമ്പോ. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധ

ശുങ്ഗാരത്തിന്റെ നാമ്പോ, രസികതയൊഴുകിപ്പോകുവാനുള്ള തുമ്പോ,
 സൗന്ദര്യത്തിന്റെ കാമ്പോ, മദനരസചിദാനന്ദ പുന്തേൽകഴമ്പോ,
 ബ്രഹ്മാവിൻ സൃഷ്ടിവമ്പോ, നയനസുഖലതയ്ക്കു നൽകുന്ന കമ്പോ,
 കന്ദർപ്പൻ വിട്ടൊരമ്പോ, ത്രിഭുവനവിജയത്തിന്നിവൻ? തോഴി! യമ്പോ!

കവി : ഗ്രാമത്തിൽ രാമവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : രസസ്വരൂപ നിരൂപണം

³⁷ [ഉദ്ദേശ്യ] ശ്ലോകം 3.196 : മൂലശ്ലോകം (പി. സി. മധുരാജ്) :
 യദി ഹൃത്കമലേ മധുപാനരതോ
 വരദോ മുരളീധര ഭുങ്ഗവരഃ
 സുമഗസ സുഭക്തിരസേ സരസഃ
 ക്വ സഖേ തരണീ കബരീ വിപിനം?

³⁸ [ഉദ്ദേശ്യ] ശ്ലോകം 3.197 : Thomas Gray-യുടെ *Elegy Written in a Country Churchyard* എന്ന കവിതയിലുള്ള

Full many a gem of purest ray serene,
 The dark unfathom'd caves of ocean bear:
 Full many a flow'r is born to blush unseen,
 And waste its sweetness on the desert air.

എന്ന പദ്യത്തിന്റെ ആശയാനുവാദം.

3.200 ബ്രഹ്മാവിന്റെയും... (ഹരി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ബ്രഹ്മാവിന്റെയുമന്തകന്റെയുമഹോ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽക്കിട-
ന്നമ്മേ ഞാൻ തിരിയുന്നിതെത്ര യുഗമായ്, എന്നാണിതിൻ മോചനം?
ധർമ്മാധർമ്മ പരീക്ഷണത്തിനിനിമേൽ കാലന്റെ കച്ചേരിയിൽ
ചെമ്മേ ഹാജരെന്നിരിക്കിച്ചു തരണേ! തദുർഗ്ഗനം കർശനം!

കവി : ഒമ്പലൂർ

3.201 ധനിയും ധനം തെല്ലും. . . (ജ്യോതി)

ഭ്രജംഗപ്രയാതം

ധനിയും ധനം തെല്ലുമില്ലാത്തവർക്കും
മുനിയും മനസ്സത്ര പുണ്യവർക്കും
പഴിയുന്നവർക്കും നിനയ്ക്കിൽജ്ജനിക്കെ-
ട്ടുഴിയാൻ തുണയും ഹരിയായ് നമിക്കാം

കവി : പി. സി. മധുരാജ്

3.202 പുഷ്പപ്രേമമൊടെന്നൊട്. . . (കർത്താ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

പുഷ്പപ്രേമമൊടെന്നൊടൊത്തു വിളയാടിടുള്ള ശിഷ്ടാഗ്രരാ-
മിഷ്ടന്മാർ മമ ദിഷ്ടദോഷമിതിനെക്കേട്ടിടിൽ ഞെട്ടിപ്പരം
ദൃഷ്ടിത്തെല്ലതിൽ നിന്നു മന്ദമൊഴുകുന്നശ്രുക്കൾ പുണ്ടെത്രയും
“കഷ്ടം കഷ്ട”മിതെന്നു ചൊല്ലിയധികം വേദിച്ചു രോദിച്ചിടും.

കവി : കെ. സി. കേശവ പിള്ള, കൃതി : ആസന്നമരണചിന്താശതകം

3.203 ദേവന്മാർക്കമൃതം. . . (രാജേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ദേവന്മാർക്കമൃതം, മുക്കുന്ദു രമാം, ധാത്രിയു മര്യാദയും
ദേവേന്ദ്രനു സുരദ്രുമാം, ഗിരിജ തൻ കാത്തനു ചന്ദ്രക്കല
ഏവം പ്രീതിദമായ്ക്കാടുത്തു ശരണം ഭൂട്ടത്തുകൾക്കും തദാ-
പ്യുണ്ടായിലൊരുവൻ തുണപ്പതിനഗസ്സുൻ നമ്മെ മോതും വിധൗ.

കവി : ഗ്രാമത്തിൽ രാമവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാൻ

3.204 എന്നാലുമിങ്ഗ്ലീഷറിയും. . . (കർത്താ)

ഇരൂവജ

എന്നാലുമിങ്ഗ്ലീഷറിയും ജനങ്ങൾ
നന്നായിയെന്നായ് പറയും ചിലേടം
ഒന്നാണെന്നിക്കീഴിയിൽ മെച്ച, മിങ്ഗ്ലീ-
ഷിൻ നാറ്റമേൽക്കാതിതു ചെയ്തുവല്ലോ.

കവി : കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ

3.205 ഓർക്കിലാക്കിഴവനാം. . . (ജ്യോതി)

രഥോദ്ധത

ഓർക്കിലാക്കിഴവനാം ജടായു പോയ്
സ്വർഗ്ഗമെത്തിയതിലൊന്നഴൽപ്പെടാൻ
ജർജരാങ്ഗമുടൽ നൽകി നേടിനാൻ
ചന്ദ്രികാധവളുമാം യശസ്സവൻ

കവി : പി. ചന്ദ്രശേഖരവാരിയർ, അഷ്ടമിച്ചിറ, കൃതി : കൈരളിഭൂഷണം

3.206 ജാതിത്തത്തിനു. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധ

ജാതിത്തത്തിനു രാജൻ, ദ്രുതകവിയായിത്തീർക്കണമിഹി,
ഭാഷാ-രീതിക്കൊക്കും പഴക്കത്തിനു നട്ടവ, മിടയ്ക്കുചുറ്റൻ മെച്ചമോടേ
ജാതപ്രാസം തകർക്കും, ശുചിമണി രചനാഭങ്ഗിയിൽ പൊങ്ങിനിൽക്കും,
ചേതോമോദം പരക്കെത്തരുവതിനൊരുവൻ കൊച്ചു കൊച്ചുണ്ണി ഭൂപൻ!

കവി : വെണ്മണി അച്ചൻ

3.207 ജഗന്നിവാസാ. . . (രാജേഷ്)

ഉപേന്ദ്രവർമ്മ

ജഗന്നിവാസാ കരുണാംബുരാശേ
മുകുന്ദ, ഭക്തപ്രിയ, വാസുദേവ,
വരുന്ന രോഗങ്ങളെക്കുറേ പോകാൻ
വരും തരേണേ ഗുരുവായുരപ്പാ

3.208 വളഞ്ഞൊരച്ചിലിക്കൊടി. . . (കർത്താ)

ശിഖരിണി

വളഞ്ഞൊരച്ചിലിക്കൊടിയുടനീളക്കുപ്പുരമകം
തെളിഞ്ഞപ്പൊട്ടുഴീസുരനൊടുരചെന്താൾ വിധുമുഖി
വളം ഞാൻ നൽകുന്നു വിഷമവിശിഖനെങ്കിലുടനേ
കളഞ്ഞാലും നന്നായധരമധുനാ താപമധുനാ.

കവി : കണ്ടൂർ, കൃതി : അജാമിള മോക്ഷം

3.209 വല്ലവീകര. . . (ജ്യോതി)

രഥോദ്ധത

വല്ലവീകരസരോരുഹങ്ങളിൽ
പ്രൊല്ലസിച്ച് മരുവുന്ന വണ്ടിനെ
വല്ലവണ്ണവുമിവന്റെ മാനസ-
ക്കല്ലൊക്കെ മണച്ചിടാവതോ!

3.210 വിലയാർന്ന വിശിഷ്ട. . . (കർത്താ)

വിജോഗിനി

വിലയാർന്ന വിശിഷ്ട വസ്തുവും
വിലസും പൊന്മണിഭൂഷണങ്ങളും
ഖലരാം വനകൂപപംക്തിമേൽ
കലരും പുഷ്പലതാവിതാനമാം

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : ചിന്താവിഷയമായ സീത

3.211 ഖേദിയ്ക്കുകൊണ്ടു. . . (രാജേഷ്)

വസന്തതിലകം

ഖേദിയ്ക്കുകൊണ്ടു ഫലമില്ല, നമുക്കതെല്ല
മോദത്തിനും ദ്രവി വിപത്തു വരാം ചിലപ്പോൾ
ചൈതന്യവും ജഡവുമായ് കലരാം ജഗത്തി-
ലേതെങ്കിലും വടിവിലീശ്വര വൈഭവത്താൽ

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : വിണ്ണ പൂവ്

3.212 ചന്തം ചിത്തുന്ന ചന്ദ്രോത്സവം. . . (ജ്യോതി)

സ്രദ്ധ

ചന്തം ചിത്തുന്ന ചന്ദ്രോത്സവ, മനുഭവരാസികൃത സമ്പന്നമുക്താവൃന്ദം നാരായണീയം, പുനമഹിഷകൃതോൽകൃഷ്ട ചമ്പുകദംബം, സന്ദേശച്ചാർത്തു മേഘഭ്രമരശുകമയൂരാദി സാഹിത്യമൂല്യം സ്സന്ദിച്ചിട്ടും തരംഗോജ്ജ്വലതരളിതമാണക്ഷരശ്ലോകസിന്ധു!

കവി : വി.കെ. ഗോവിന്ദൻ നായർ, കൃതി : അവിൽപ്പൊതി

3.213 സന്താപത്തിനു തോണിയായ. . . (ഋഷി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

സന്താപത്തിനു തോണിയായ കവിതേ, നീ പുത്രഭൂമിയിനോ പൂന്തേനായ്? തളർവാതരോഗമുടനേ മാറ്റുന്ന ഭൈഷജ്യമായ്! മീൻതൊട്ടിട്ടു സുഗന്ധമായ്, കനകധാരാദൈവതി തൻ ചെപ്പിലെപ്പന്തായ്, കാലടികൂപ്പുമെൻ കരളിലെപ്പൊന്നോമനപ്പിലിയായ്?

കവി : രമേശൻ നായർ, കൃതി : സോപാനഗീതം

3.214 മുന്നേ ഞാൻ നിരൂപിച്ചപോൽ. . . (ജ്യോതി)³⁹

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

മുന്നേ ഞാൻ നിരൂപിച്ചപോൽ സദൃശനായുള്ളൊരു ഭർത്താവിനെത്തന്നേ ഭാഗ്യവശേന മൽപ്രിയസുതേ പ്രാപിച്ചു നീ സാമ്പ്രതം ഔന്നത്യം കലരും രസാലവരനമ്മുല്ലയായ് വല്ലഭൻ നിന്നെച്ചൊല്ലിയുമില്ല കില്ലിനിയെന്നി, ത്തിമ്മുല്ലയെച്ചൊല്ലിയും

കവി : കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : ഭാഷാശാകുന്തളം

3.215 ഔദാര്യവാനരചനനം. . . (കർത്താ)

വസന്തതിലകം

ഔദാര്യവാനരചനനം ധനാന്നവസ്തു-
ഗോദാനപൂർവകമശേഷജനങ്ങളേയും
മോദാർണ്ണവത്തിൽ മുഴുകിച്ചു മുറയ്ക്കവന്നു
ഗോദാനകർമ്മവുമനാകലമായ്ക്കഴിച്ചു

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ചിത്രയോഗം

3.216 മുട്ടുകുത്തിമണിമണ്ഡനസ്വനം. . . (ജ്യോതി)

കുസുമഞ്ജരി

മുട്ടുകുത്തി, മണിമണ്ഡനസ്വനമുയർന്നിടാതെ, യതിസാഹസപ്പെട്ടിഴഞ്ഞു, കതകൊച്ചയറ്റവിധമായ് തുറന്നു, ചരിതാർത്ഥനായ് കട്ടിലിൻ മുകളിലെത്തിനിന്നറിയിൽ വെച്ചു വെണ്ണ മലർവായ്ക്കുത്തിട്ടു കട്ടുപുലരുന്ന തസ്തരുകലാവിശാരദന കൈതൊഴാം

കവി : വി. കെ. ജി., കൃതി : അവിൽപ്പൊതി

³⁹ [ഉദ്ധൃഷ്ട] ശ്ലോകം 3.214 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ):

സങ്കല്പിതം പ്രഥമമേവ മയാ തവാര്ത്ഥേ
ഭർത്താരമാത്മസദ്യശം സുകൃതൈർഗതാ ത്വം
ചുതേന സങ്ഗതവതി നവമാലികേയ-
മസ്യാമഹം ത്വയി ച സമ്പ്രതി വിതശോകഃ

3.217 കുനിയും കുറയാതെ. . . (ഋഷി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

കുനിയും കുറയാതെ കുന്നൊടു കൂശുവേറും ക്ഷം പേരിടും
കുനീൻനന്ദിനി കുന്ദബാണൻ കൊലക്കേസൊന്നു പാസ്സായതിൽ
ഒന്നാം സാക്ഷിണിയായ നീ കുനീവെഴും വണ്ണം കടക്കണ്ണെടു-
ത്തൊന്നെന്നിൽ പെരുമാറണേ പെരുവനത്തപ്പന്റെ തൃപ്പെൺകൊടി!

കവി : ശിവൊള്ളി

3.218 ഓണക്കോടി ഞൊറിഞ്ഞുടത്തു. . . (ജ്യോതി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ഓണക്കോടി ഞൊറിഞ്ഞുടത്തു കമുകിൻ പൊൻപൂക്കുലച്ചാർത്തുമായ്
പ്രാണപ്രേയസി കാവ്യകന്യ കവിളത്തൊന്നുമ്മവെച്ചീടവേ
വീണക്കമ്പികൾ മീട്ടി മാനവ മനോരാജ്യങ്ങളിൽ ചെന്നു ഞാൻ
നാണത്തിന്റെ കിളിനുകൾക്കു നിറയെപ്പാദസ്വരം നൽകുവാൻ

കവി : വയലാർ രാമവർമ്മ, കൃതി : സർഗ്ഗസങ്ഗീതം

3.219 വെള്ളം വെട്ടിത്തിളച്ചാൽ. . . (ഹരി)

സ്രശര

വെള്ളം വെട്ടിത്തിളച്ചാൽ പൊടിയിടണ, മടച്ചാവി പോവാതെ വാങ്ങി-
പ്പൊള്ളാതായാൽ തുറന്നുറ്റണ, മതിനു സമം വെന്തപാൽ ചേർത്തിടേണം
വെള്ളപ്പൻസാരയും ചേർത്തലിവതിനു നാലഞ്ചുവട്ടം പകർത്തി-
ക്കൊള്ളുന്നേരം പതഞ്ഞാലവനിയിലമൃതില്ലെന്ന വല്ലായ്മ തീരും.

3.220 വക്കത്തുകുഞ്ഞാലുകട. . . (ജ്യോതി)

സ്രശര

വക്കത്തുകുഞ്ഞാലുകടരുജ തടവും വല്ലവസ്നേഹിതന്മാ-
രാക്രന്ദിയ്ക്കൂ, കടക്കൺനനവൊടു പശുവുനങ്ങളങ്ങമ്പരക്കേ
അർക്കാപത്യാന്തരാളാദുപരിയുയരുമക്കാളിയപ്പത്തി തന്മേ-
ലക്കാർവർണ്ണൻ നടത്തിടുന്ന നടനകലാവിപ്ലവം വെൽവുക!

കവി : വി. കെ. ജി, കൃതി : അവിൽപ്പൊതി

3.221 അഗ്രേപശ്യാമി തേജോനിബിഡ. . . (ഋഷി)⁴⁰

സ്രശര

അഗ്രേ പശ്യാമി തേജോനിബിഡതരകളായാവലീ ലോഭനീയം
പീയൂഷാപ്താവിതോഹം തദനതദുദരേ ദിവ്യ കൈശോരവേഷം
താരുണ്യാരംഭരമ്യം പരമസുഖരസാസ്വാദരോമാഞ്ചിതാംഗൈ-
രാവിതം നാരദാദൈത്യവിലസദുപനിഷത്സന്ദരി മണ്ഡലൈശ്ച

കവി : മേല്പത്തൂർ, കൃതി : നാരായണീയം (100:1)

⁴⁰ [ഉരമഷ്] ശ്ലോകം 3.221 : പദ്യതർജ്ജമ (സി. വി. വാസുദേവഭട്ടതിരി):

കായാമ്പുവിന്റെ കാന്തിപ്രചുരിമ തിരളും മുശതേജസ്സു കണ്ടേൻ;
പീയൂഷത്തിൽ കളിചേ; നതിനു നടുവിലായ് ദിവ്യബാലസ്വരൂപം
തോയും സച്ചിദ്രസത്തേൻ പുളകമൊടു നകർന്നുള്ള ദേവർഷിവും
സ്തായത്കാന്താങ്ഗിമാരാം നിഗമതരുണിമാരൊത്തു നിൽക്കുന്നു ചുറ്റും.

3.222 തന്നിഷ്ടക്കാരനാകും യമനൊരു... (ജ്യോതി)

സ്രദ്ധ

തന്നിഷ്ടക്കാരനാകും യമനൊരു നിയമം നോക്കലില്ലനയേയും
തന്നുള്ളിൽ ചേർപ്പു സൗദാമിനിയുടെ കനകക്കയ്യു പെട്ടെന്നു നീട്ടി
എന്നാലീ വൃദ്ധനാമെന്നുടലുയിരുകളെ പ്രത്യഹം നുള്ളി നുള്ളി-
ത്തിന്നുനൂ ചൂടു കൂടും കുറിയൊരു കൊതിയൻ കുട്ടിപോലക്കുതാനൻ

കവി : വി. കെ.ജി., കൃതി : അവിൽപ്പൊതി

3.223 ഏന്തില്ലായുധമെന്ന തന്റെ... (ഹരി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ഏന്തില്ലായുധമെന്ന തന്റെ ശപഥം തെറ്റിച്ചു, ഞാൻ ചെയ്തതാ-
മേന്തിച്ചീടുമതെന്ന സത്യമുതമാക്കുമാറു ചക്രായുധം
ഏന്തി, ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ, മേൽപ്പടവയുർന്നെന്തേർക്കു തേർത്തട്ടിൽ നി-
ന്നേന്തിച്ചാടിയണഞ്ഞ പാർത്ഥസഖനിൽ പ്രേമം ഭവിക്കാവു മേ!

കവി : പ്രേംജി, കൃതി : നാൽക്കാലികൾ

3.224 എന്റേതെന്നു നിനച്ചതൊക്കെ... (ജ്യോതി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

എന്റേതെന്നു നിനച്ചതൊക്കെ വെടിവേൻ; ഒന്നാഗ്രഹം; വാങ്മനഃ-
കർമ്മാകാരമെടുത്തു വിശ്വമഖിലം വ്യാപിച്ചു ഹേ വാമന!
വാഗർത്ഥങ്ങൾ മരണമേകവതിനായ് വർണ്ണാഭ പു, ങ്ങക്ഷര-
ശ്ലോകപ്പു വിരിയിപ്പുതാവണമെന്നിയ്ക്കേതാണ്ടുമീ ശ്രാവണം!

കവി : പി. സി. മധുരാജ്

3.225 വാരാളന്നീ വേടരോ... (കർത്താ)

ശാലിനി

വാരാളന്നീ വേടരോ, വിന്ധ്യകേതു-
പ്പേരാർന്നാത്മസ്വാമിതൻ ശാസനത്താൽ,
ഘോരാരണ്യേ പുരുഷന്മാരെയങ്ങി-
ങ്ങാരായുന്നോരാണു, ദേവീബലിക്കായ്.

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ചിത്രയോഗം

3.226 ഘോരാകാരാട്ടഹാസ... (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധ

ഘോരാകാരാട്ടഹാസപ്രകടിതകലഹം മൃത്യു വന്നെത്തി നോക്കും
നേരം നാരിജനത്തിൻ കളികളുമിളിയും നോക്കുമുക്കുള്ള വാക്കും
പോരാ പോരിൽത്തടുപ്പാൻ; പരമശിവപദാംഭോജരേണുപ്രസാദം
പോരും പോരും കൃതാന്തപ്രതി ഭയമകലത്താക്കുവാനാർക്കുമെന്നും!

കവി : കമാരനാശാൻ

3.227 പീലിക്കാർകുന്തൽ കെട്ടീട്ടഴകൊടു. . . (ഋഷി)

സ്രദ്ധ

പീലിക്കാർകുന്തൽ കെട്ടീട്ടഴകൊടു നിടിലേ ചാരുഗോരോചനം ചേർ-
ത്തേലസ്സും പൊൻചിലമ്പും വളകളുമണിയിച്ചമതന്നങ്കഭാഗേ
ലീലാഗോപാലവേഷത്തൊടു മുരളിയുമായ് കാലി മേയ്ക്കുന്ന കോലും
ചലേ കൈക്കൊണ്ടു മന്ദസ്ഥിതമൊടു മരുവും പൈതലേ, കൈതൊഴുന്നേൻ!

കവി : പുത്തോട്ടത്തു നമ്പൂതിരി

3.228 ലളിതം ഫണി തന്നുടെ. . . (ഉമേഷ്)⁴¹

തോടകം

ലളിതം ഫണി തന്നുടെ പത്തികളിൽ
തളിർ തന്നൊളി വെണൊരു ചേവടിയാൽ
തളയും വളയും കളസുസ്വനമോ-
ടിളകും വിധമാടി വിളങ്ങി ഭവാനു.

കവി : സി. വി. വാസുദേവ ഭട്ടതിരി, കൃതി : നാരായണീയം പരിഭാഷ (55:9)

3.229 തിണ്ണം ചെന്നിട്ടു തീയിൽ. . . (ഋഷി)⁴²

സ്രദ്ധ

തിണ്ണം ചെന്നിട്ടു തീയിൽ തെളിവിനൊടു തിളയ്ക്കുന്ന പാലൊട്ടു പൊന്നിൻ
കിണ്ണം കൊണ്ടമ്മ കാണാതളവില്പടനാടൻ മുക്കി, മുക്കിയിൽ പതുങ്ങി
കർണ്ണം പാർത്തങ്ങു നിന്നിട്ടതു ചൊടിയിണകൊണ്ടുതീയുതിക്കുടിക്കും
കണ്ണൻ കാരുണ്യപൂർണ്ണൻ കളകമലദളക്കണ്ണനെൻ കണ്ണിലാമോ?

കവി : കാത്തുളളിൽ അച്യുതമേനോൻ

3.230 ക്ഷണപ്രഭാഗണ. . . (കർത്താ)

പഞ്ചചാമരം

ക്ഷണപ്രഭാഗണപ്രഭാസമപ്രഭാലസൽപ്രഭാ-
കരപ്രഭാധികസ്തൂരമണിപ്രദീപ്തഭൂഷണാ
ഹരിപ്രിയാദൃശേഷഖേചരപ്രിയാനഭാവിതാ
ഹരപ്രിയാ ജഗൽപ്രിയാ വരപ്രദാസ്തു മേ സദാ

കവി : കട്ടിക്കണ്ണു തങ്കച്ചി

3.231 ഹാസം പോലെ വെളുപ്പു ചേർന്നു. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ഹാസം പോലെ വെളുപ്പു ചേർന്നു, മനരാഗാവിഷ്ട തൻ ദീർഘനി-
ശ്വാസം പോലെ കനപ്പു ചേർന്നു, മവൾ തൻ കണ്ണിൻ കുറുപ്പാർന്നമേ
മാസം വാസരമെന്നതല്ല നിമിഷം തോറും വിഭിന്നാത്മകോ-
ല്ലാസം പൂണ്ടുപരന്ന കാർമുകിൽ രസം തൂകുന്നിതെല്ലാടാവും.

⁴¹ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.228 : തെറ്റിപ്പോയ ഒരു ല-ത ശ്ലോകത്തിനു പകരം വെച്ചത്. ഇതിന്റെ മൂലശ്ലോകം (മേൽപ്പത്തൂർ):
അധിരുഹ്യ തതഃ ഫണിരാജഹണാൻ
നന്തേ ഭവതാ മുദുപാദരചാ
കളശിഞ്ജിതനുപുരമഞ്ജമിളത്-
കരകങ്കണസങ്കലസങ്കുണിതം

⁴² [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.229 : കർണ്ണം പാർത്തങ്ങു നിന്നായതു എന്നും കണ്ണൻ കല്യാണപൂർണ്ണൻ എന്നും പാഠഭേദം.

കവി : ഡി. ശ്രീമാൻ നമ്പൂതിരി

3.232 മേലേ മേലേ പയോധൗ. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധ

മേലേ മേലേ പയോധൗ തിരനിരയതുപോൽ ഗദ്യപദ്യങ്ങളോർക്കും
കാലേ കാലേ ഭവിപ്പാൻ ജഗമതിലൊളിവാൻ ചിന്നിട്ടും തേൻ കുഴമ്പേ!
ബാലേ ബാലേ മനോജേണ പരിമുദലതനോ! യോഗിമാർ നിത്യമുണ്ണും
പാലേ! ലീലേ വസിക്കെൻ മനസി സുകൃതസന്താനവല്ലി സുചില്ലി!

കവി : ചട്ടമ്പി സ്വാമികൾ

3.233 ബാണൻ തൻ കോട്ട കാത്തു. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധ

ബാണൻ തൻ കോട്ട കാത്തു ഭഗവതി, ഭുവനാധിപനാം നിൻ മണാളൻ;
ബാണം വർഷിച്ചു മെയ് മൂടിയ രണപടവാം ഫൽഗുനന്നിഷ്ടമേകീ;
വേണം തൻ ഭക്തരോടിയ്യമകമലിവങ്ങങ്കിൽ നിൻ ഭക്തനാമെൻ
ത്രാണത്തിന്നെന്തമാനം തവ? സതി പതിസാധർമ്മ്യമേൽക്കേണ്ടതല്ലോ.

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ദേവിസ്തവം

3.234 വൃത്തം വൃത്തികുറഞ്ഞതായി. . . (ഋഷി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

വൃത്തം വൃത്തികുറഞ്ഞതായി, പദവിന്യാസം ക്രമം വിട്ടതായ്
അത്യന്താധുനികത്വനാട്യബഹുലം രൂപം ചിതംകെട്ടതായ്,
കഷ്ടം കൈരളിമങ്കയാൾക്കെഴുമലങ്കാരങ്ങളും നഷ്ടമായ്,
അർത്ഥം തന്നെയനർത്ഥമായ്, വിരസമായ് ഭാവത്തിനാവർത്തനം!

കവി : ഡോക്ടർ എം.ജി.എസ്സ്. നാരായണൻ, കൃതി : മലയാളകവിത

3.235 കൃതമിദം ഹരിണശ്ചരിതം. . . (കർത്താ)

ദൃതവിളംബിതം

കൃതമിദം ഹരിണശ്ചരിതം ശുഭം
സകലപാപഹരം പാതാം നൃണാം
ഗുരുഗുഹാലയഹൈമവതീകൃപാ-
ലവയുതേന തു ഭാസുരശർമണാ

കവി : വട്ടപ്പള്ളി ഭാസ്കരൻ മുസ്സത്, കൃതി : ശ്രീകൃഷ്ണാദന്തം

3.236 ഗേയം നിൻ തിരുനാമകീർത്തനം. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ഗേയം നിൻ തിരുനാമകീർത്തനമൊഴിച്ചെന്തുളള ഹേ ശ്രീപതേ!
പേയം നിൻ മുരളീരവാമൃതമൊഴിച്ചെന്തുളള ഗീതാംബുധേ!
ധ്യേയം നിൻ പദപദ്മമൊന്നൊഴികെ മറ്റെന്തുളള ദാമോദരാ!
ജേന്തേയം നിൻ മഹിമാവൊഴിച്ചു പരമെന്താനന്ദരത്നാകര!

കവി : യൂസഫ് അലി കേച്ചേരി, കൃതി : അഹൈന്ദവം

3.237 ധരായരേന്ദ്രനന്ദിനി. . . (ജ്യോതി)

പഞ്ചചാമരം

ധരായരേന്ദ്രനന്ദിനീവിലാസബന്ധസുര-
സ്തരദിഗന്തസന്തതിഃ പ്രമോദമാനമാനസേ
കൃപാകടാക്ഷധോരണീ നിരുദ്ധദൂർധരാപതിഃ
കുചിദിഗംബരേ മനോവിനോദമേതുവസ്തുനി

കവി : രാവണൻ (ഐതിഹ്യം), കൃതി : ശിവതാണ്ഡവസ്തോത്രം

3.238 കൃതാന്തബന്ധബന്ധനൈക. . . (ഉമേഷ്)

പഞ്ചചാമരം

കൃതാന്തബന്ധബന്ധനൈകകൃത്തനം മൂരാന്തകം
നിതാന്തഭാസുരം വരം വരേണ്യമീശ്വരം ഹരിം
കൃപാകടാക്ഷമാധുരീരസപ്രവാഹനിർഗ്ഗള-
ബുഖാരവിന്ദമച്യുതം നമാമി ലോകനായകം.

കവി : ഇലത്തൂർ നാരായണൻ വൈദ്യർ

3.239 കരാളഹാലപട്ടികാ. . . (ജ്യോതി)

പഞ്ചചാമരം

കരാളഹാലപട്ടികാധഗദ്ധഗദ്ധഗജജ്വല-
ദ്ധനഞ്ജയാധരീകൃതപ്രചണ്ഡപഞ്ചസായകേ
ധരായരേന്ദ്രനന്ദിനീകുചാഗ്രചിത്രപത്രക-
പ്രകല്പനൈകശില്പിനി ത്രിലോചനേ മതിർമ്മമ

കവി : രാവണൻ (ഐതിഹ്യം), കൃതി : ശിവതാണ്ഡവസ്തോത്രം

3.240 ധന്യാഭാനോഃ പുലരിവഴി. . . (കർത്താ)

മന്ദാക്രാന്ത

ധന്യാഭാനോഃ പുലരിവഴിവെള്ളാട്ടി ഭാസക്കണ്ഠനം
പൊന്നിൻ ചുൽകൊണ്ടിരുൾമയമടിക്കാടടിച്ചങ്ങു നീക്കി
ഇമ്പം ചേരും ഗഗനഭവനം ചുറ്റുമുറ്റത്തളിപ്പാ-
നംഭോരാഗൗ ശശധരകടം കാൺക മുക്കിന്റവാൻ

കൃതി : ചക്രവാകസന്ദേശം

3.241 ഇന്ദ്രത്വം പണ്ടു ഗോവർദ്ധന. . . (ജ്യോതി)

സുശര

ഇന്ദ്രത്വം പണ്ടു ഗോവർദ്ധനഗിരിയിലുറപ്പിച്ചു, വേഗം പിണങ്ങും
വൃന്ദാരാമത്തുടിപ്പാം പശുപയുവതി തൻ താപമാറ്റിക്കൊടുത്തും
സന്ദേഹം തീർത്തുമിന്ദ്രാത്മജ,നൊരു ദിനവും ദുഷ്ടനീതിജ്ഞരോടായ്-
സ്സന്ധിയാതേ ജയിക്കും മൊഴിയുടയവനെൻ വാക്കു മുത്താക്കിടട്ടെ!

കവി : പി.സി. രഘുരാജ്

3.242 സ്രവന്തീ പാഷാണേ പഥി. . . (കർത്താ)

ശിഖരിണി

സ്രവന്തീ പാഷാണേ പഥി പഥി ഘൃമികാരസുരവൈഃ
സ്തലന്തീ കാന്താരേ സ്വപതിമരമണ്ഡിം നിപതിതും
ഭ്രമന്തീ പശ്യത്വം വിരഹവിവശാ സാതികലുഷാ
തദന്തീ ധാനന്തീ വൃഥിതദമയന്തിതി സുമുഖീ

കവി : കമാരനാശാൻ

3.243 ഭവനത്രയഭാരദൂതോ. . . (ജ്യോതി)⁴³

തോടകം

ഭവനത്രയഭാരദൂതോ ഭവതോ
ഗുരുഭാരവികമ്പിവിജുംഭി ജലാ
പരിമജജയതി സു ധനുശ്ശതകം
തടിനീ രധടിതി സ്പടലോഷവതി

കവി : മേൽപ്പള്ളൂർ, കൃതി : നാരായണീയം (55:3)

3.244 പൂമാതല്ലേ കളത്രം?. . . (ഋഷി)

സുശ്ശര

പൂമാതല്ലേ കളത്രം? ചപലകളിലവശ്ശകഗ്രഗണ്യത്വമില്ലേ?
പൂമെയ് പാമ്പിമെലല്ലേ? വിഷമെഴുമവനൊന്നുതിയാൽ ഭസ്മമല്ലേ?
ഭീമഗ്രാഹാദിയാദോഗണമുടയ കടൽക്കള്ളിലല്ലേ നിവാസം?
സാമാന്യം പോലെയെന്തുള്ളതു പറക നിനക്കത്ര പൂർണ്ണത്രയീശ!

കവി : ഒരവങ്കര

3.245 ഭാഷാരീതിപ്പഴക്കത്തിനു. . . (കർത്താ)

സുശ്ശര

ഭാഷാരീതിപ്പഴക്കത്തിനു നടുവ, മതിപ്രാസമെണ്ണിപ്പെറ്റുക്കി-
ശ്ലോഷിച്ചിടാതെ കുത്തിത്തിരുകിവിടുവതിനച്യുതൻ മെച്ചമോടേ,
ഘോഷിക്കും കണ്ണുഭൂപൻ, ലഘുരസഫലിതം രാജവിപ്രൻ ചമയ്ക്കും,
തോഷം സർവ്വർക്കുമൊപ്പം തരുവതിനൊരുവൻ കൊച്ചുകൊച്ചുണ്ണിഭൂപൻ!

കവി : വെണ്മണി മഹൻ

3.246 ഘനനീലവർണ കരുണാർണ്ണവം. . . (രഘുരാജ്)

മഞ്ജുഭാഷിണി

ഘനനീലവർണ കരുണാർണ്ണവം ജഗത്-
ഭ്രമണൈകചക്രധരവിക്രമാർണ്ണവം
പ്രണവാക്ഷരധ്വനിതസച്ചിദർണ്ണവം
പ്രണതാർത്തിഹാരി ഹരി തീർക്ക സങ്കടം

കവി : വി. കെ. ജി. , കൃതി : അവിൽപ്പൊതി

⁴³ [ഉദ്ധൃതം] ശ്ലോകം 3.243 : പദ്യതർജ്ജമ (സി. വി. വാസുദേവഭട്ടതിരി):

ഉലകുണ്ടളയുള്ളിലൊതുക്കിയ നിൻ
വലുതായൊരു മെയ്യല ചേർത്തു തുലോം
ഒലി പൂണ്ടൊരു നൂറു ധനുസ്സുകലം
ജലമഗമതായ് കര രണ്ടുമഹോ!

3.247 പ്രാണായാമക്രമത്തിൽ. . . (ജ്യോതി)

സ്രദ്ധ

പ്രാണായാമക്രമത്തിൽ പവനവീധിയിലായ്ക്കുന്ന ശ്വാസനേത്ര-
പ്രാണം രോധിച്ചു. ദക്ഷശ്രുതിയിലകമണച്ചുജ്വലിത സുലഭലോഷം
വാണീടുനോർക്കു നീയാമൊരു ചെറുരണിതം കേട്ടിടാമപ്രണാദ-
ത്രാണം നാദാനുസന്ധാന, മതമൃതമയം തല്ലയം തല്ലയം പോൽ

3.248 വാടീരസാലാഗത. . . (കർത്താ)

ഇദ്രവജ്ര

വാടീരസാലാഗതവായുസങ്ഗാ-
ലാടീ രസാലാഗു ലതാവധൂടീ
പാടീരസാലാശ്രിതകോകിലാളി
പാടീ രസാലംബിവിധോഗിപാളി

കവി : കടത്താട്ട് കൃഷ്ണ വാര്യർ, കൃതി : സീമന്തിനീചരിതം

3.249 പരമ കിമു ബഹുക്ത്യാ. . . (ജ്യോതി)⁴⁴

മാലിനി

പരമ! കിമു ബഹുക്ത്യാ, ത്വത്പദാംഭോജഭക്തിം
സകലഭയവിനേത്രീം സർവ്വകാമോപനേത്രീം
വദസി ഖലു ദൃഢം ത്വം, തദ് വിധൂയാമയാൻ മേ
ഗുരുപവനപുരേശ! ത്വയുപാധസ്വ ഭക്തിം.

കവി : മേൽപ്പള്ളൂർ, കൃതി : നാരായണീയം (15:10)

3.250 വെണ്ണയിരന്നു വഴിയേ. . . (ഋഷി)

വസന്തതിലകം

വെണ്ണയിരന്നു വഴിയേ മണിയും കിലുക്കി-
ക്കുഞ്ഞിക്കരങ്ങളുമുയർത്തി നടന്ന നേരം
കണ്ണിൽ തെളിഞ്ഞ പുതുവെണ്ണ ലഭിച്ചു നില്പോ-
രുണ്ണിക്കിടാവു ചിരിപ്പുണ്ടതു കണ്ടിതാവു

കവി : പുത്താനം

3.251 കരുതാം കമനീയമീ. . . (ഉമേഷ്)⁴⁵

വിയോഗിനി

കരുതാം കമനീയമീ സദ-
സ്സിന്ദുനൂപതിലേത്തി നിൽക്കയാൽ

⁴⁴ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.249 : “വ” എന്ന അക്ഷരത്തിനു രണ്ടു പേർ ശ്ലോകങ്ങളയച്ചപ്പോൾ അവയ്ക്കിടയിൽ തിരുകാൻ വേണ്ടി ചൊല്ലിയത്. പദ്യതർജ്ജമ (സി. വി. വാസുദേവഭട്ടതിരി):

പരമ, പലതുമുണ്ടെന്തു? നിൻ ഭക്തിയൊന്നേ
നരനഭയമണയ്ക്കും, നൽകിടും കാമമെല്ലാം;
ഗുരുപവനപുരേശാ, നീയിതോതുന്നു തിടും;
ഗുരുഗദപരിതാപം നീക്കി നീ ഭക്തി നൽക!

⁴⁵ ഇ-സദസ്സിനുവേണ്ടിയുള്ള ദ്രുതകവനം. E-sadass 250 ശ്ലോകങ്ങൾ തികച്ചതിനെപ്പറ്റി എഴുതിയത്. “ആയിരം ശ്ലോക മറിഞ്ഞാൽ അരക്കവിയായി” എന്നൊരു ചൊല്ലുണ്ടല്ലോ.

പെരുതായ കവിത്വമെട്ടിലൊ-
ന്നൊരുമിച്ചിന്നു കരസ്ഥമാക്കി നാം!

കവി : ഉമേഷ് നായർ

3.252 പോരുമ്പോഴമ്മച്ചുറ്റിച്ചൊരു. . . (ജ്യോതി)

സ്രദ്ധ

പോരുമ്പോഴമ്മച്ചുറ്റിച്ചൊരു ചെറുവസനത്തിന്റെ തുമ്പിൽച്ചവിട്ടി-
ച്ചോരാക്കി, തെല്ലഴിഞ്ഞെങ്കിലുമിടതുകരംകൊണ്ടു താങ്ങിപ്പിടിച്ച്
ഭാരം തോന്നും സ്തേയിറ്റുക്കുടയുടെ പകരം ചാരു മൂർദ്ധാവിലേറ്റി
സ്വൈരം പോകുന്നു വിദ്യാലയമണയുവതിന്നിരിക്കിടാവുത്ക്കടാഭം.

കവി : വി. കെ. ജി. , കൃതി : അവിൽപ്പൊതി

3.253 ഭർത്തുരേ കേരളാനാം. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധ

ഭർത്തുരേ കേരളാനാം മണിതവിലസിതേ പാണ്ഡ്യഭൂപണ്ഡിതാനാം
ചോളാനാം ചാരുഗീതേ യവനകലഭൂവാം ചുംബനേ കാമുകാനാം
ഗൗദാനാം സീതകൃതേഷു പ്രതിനവവിവിധാലിങ്ഗാനേ മാളവാനാം
ചാതുര്യം ഖ്യാതമേതത്ത്വയി സകലമിദം ദൃശ്യതേ വല്ലഭാദ്യ.

കവി : കോഴിക്കോട് മാനവിക്രമ ഏട്ടൻ തമ്പുരാൻ , കൃതി : ഗുങ്ഗാരമഞ്ജരി

3.254 ഗ്രാമത്തിന്നരികിൽച്ചിരിച്ചു. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ഗ്രാമത്തിന്നരികിൽച്ചിരിച്ചു രസമായ് നിൽക്കുന്ന കന്നിനടു-
ത്താനന്ദത്തികവാർന്നു, ചോലകൾ നറ്റം രാഗം ചൊരിഞ്ഞീടവേ,
ഗാനത്തിന്നു പികങ്ങൾ, പയ്യകലുവാൻ മാകന്ദ, മേവം സുഖ-
സ്തോമത്തിന്റെ നടുക്കിണങ്ങിയ വസന്തം ഹാ മനോഹാരി താൻ!

കവി : ഡി. ശ്രീമാൻ തമ്പുതിരി

3.255 ഗന്ധം ചേർന്നിതളളള. . . (വിശ്വപ്രഭ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ഗന്ധം ചേർന്നിതളളള പുനീര ചൊരിഞ്ഞീടട്ടെ കാരെപ്പൊഴും,
ചിത്തം സ്വർനദിവീചിശീതളമലം വീശട്ടെ മന്ദാനിലൻ;
ചന്തം ചേർത്തണയട്ടെയൊരുതുമ്പൊത്തുദ്യാനശോഭയ്ക്കിനി
സ്വന്തം രശ്മി സുഖം വിരിച്ചു ശശിയും ചുറ്റട്ടെ ദിക്കൊക്കെയും.

കവി : കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ, കൃതി : ആശ്ചര്യചൂഡാമണി തർജ്ജമ

3.256 ചിത്തം മേ വാസുദേവ. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധ

ചിത്തം മേ വാസുദേവ! പ്രചുരകരുണയാ ശോധയ പ്രീതിപൂർവ്വം
നിത്യം സങ്കർഷണാഹങ്കരണജപരിതാപാംശ്ച ദൂരീകരുഷ്യ
ബുദ്ധേഃ പ്രദ്യുമ്ന! സത്തിം ഹര ഭവവിഷയാം മാനസം ചാനിരുദ്ധ!
ത്വത്തത്ത്വജ്ഞാനയുക്തം കുരു; നിഖിലസുഖം ദേഹി നാരായണ ത്വം

കവി : കൊച്ചി വലിയ ഇക്ക അമ്മത്തമ്പുരാൻ , കൃതി : സൗഭദ്രസ്തവം

3.257 ബാലേന്ദുശേഖര മഹേശ്വര. . . (ബാലേന്ദു)

വസന്തതിലകം

ബാലേന്ദുശേഖര മഹേശ്വര ദേവദേവ
ഫാലേന്ദു മദ്ധ്യനയനേന കടാക്ഷമേകി
രാകേന്ദു രാത്രി മുഴുവൻ പകരം പ്രകാശം
പോലേന്ദുകാഭ മമ ജീവിതമാം തമസ്സിൽ

കവി : ബാലേന്ദു

3.258 രണ്ടാൾ ചേർന്നൊരു പാപകർമ്മം. . . (വാസുദേവൻ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

രണ്ടാൾ ചേർന്നൊരു പാപകർമ്മമിവിടെച്ചെയ്താ, ലതിൻശിക്ഷയാ
രണ്ടാൾക്കും സമമല്ലിവേണ്ടു? സുരതം ദണ്ഡാർഹമെന്നെണ്ണകിൽ.
രണ്ടായ്ഗുർഭദ്രപ്രയാസവുമൊരീപ്പേറ്റിന്റെ നോവും സമം
ഖണ്ഡം ചെയ്തു കൊടുക്കു പുരുഷനും, മെന്തിപ്പക്ഷപാതം, പ്രഭോ?

കവി : ടി.എം.വി

3.259 രമ്യ സാ വനിതാ. . . (കർത്താ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

രമ്യ സാ വനിതാ പുരോഭ്യുപനതാ യാ ഭർത്തുരന്തർഹിതം
ഏദ്യാവിഷ്ണുതേ ശ്രുതിപ്രണയവൽസാരസ്യവച്ചാരുദക്
യോഗാഭ്യോസബലേന യത്ര ഭവതി ത്രൈവർഗ്ഗികീ ധന്യതാ
നിസ്സാരസ്വധരാശയൈകവശഗാ സമ്യഗ്വിവിഭക്തേ രതിഃ

കവി : എലത്തൂർ രാമസ്വാമി ശാസ്ത്രികൾ

3.260 യക്ഷാധീശ്വരപട്ടമോ. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

യക്ഷാധീശ്വരപട്ടമോ, മഹിതമാം സ്വാരാജ്യസാമ്രാജ്യമോ,
ത്ര്യക്ഷാദിത്രിദശാധികാരനിലയോ വേണ്ടാ നമുക്കെൻ വിഭോ!
ലക്ഷാദിത്യസമാനമായൊരനുലജ്യോതിസ്സു ചിന്നുന്ന നി-
ന്നക്ഷാമാദ്ഭുതചിത്വരൂപമകമേ കാണായ് വരേണം സദാ!

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : നാരായണാഷ്ടകം

3.261 ലാലസിപ്പതു സമുദ്ര. . . (കർത്താ)

രഥോദ്ധത

ലാലസിപ്പതു സമുദ്രവീചികാ-
മാലയിൽപ്പതിതമർക്കമണ്ഡലം
ലോലമായടിയിൽ നിന്നു ബാധബ-
ജാല തെല്ലടനയർന്നതിൻ വിധം

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ചിത്രയോഗം

3.262 ലോലനാര്യനരുവിട്ടു. . . (ഉമേഷ്)

രഥോദ്ധത

ലോലനാര്യനരുവിട്ടു കേട്ടൊരാ
ബാലപാഠമഖിലം മനോഹരം
കാലമായധിക, മിന്നൊരക്ഷരം
പോലുമായതിൽ മറപ്പതില്ല ഞാൻ

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : നളിനി

3.263 കണ്ടാൽ സൂര്യകലേ ജനിച്ചു. . . (വിശ്വപ്രഭ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

കണ്ടാൽ സൂര്യകലേ ജനിച്ച ശിശുവോയെന്നുള്ള സന്ദേഹമി-
ന്നുണ്ടാക്കും മുനി ബാലനേഷ തനിയേ കംഭീരകുടങ്ങളിൽ
ടണ്ടാങ്കാരഭയങ്കരധ്വനി വളർത്തത്യഗ്രബാണങ്ങളെ-
ക്കൊണ്ടെൻ സൈന്യശരീരസന്ധികൾ പിളർന്നേകുന്നു മേ കൗതുകം!

കവി : ചാത്തുക്കുട്ടി മന്നാടിയർ, കൃതി : ഉത്തരരാമചരിതം തർജ്ജമ

3.264 ടിക്കറ്റിന്നു തപസ്സുചെയ്യണം. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ടിക്കറ്റിന്നു തപസ്സുചെയ്യണം, മൊരോ കഷ്ടം സഹിക്കേണെ, മ-
പ്പെട്ടിക്കെട്ടുകൾ, മെത്ത, കൂജ, പലതും കെട്ടിപ്പറ്റുകൊണ്ടും;
മുട്ടിത്തട്ടി മുഷിഞ്ഞു, കാശു മുഴുവൻ ദീപാളി, കോമാളിയായ്
നാട്ടിൽപ്പോക്ക നടത്തിടുന്ന മലയാളത്താനു കൈകൂപ്പണം!

കവി : ഏവൂർ പരമേശ്വരൻ, കൃതി : മോഡേൺ മുക്തകങ്ങൾ

3.265 മുറ്റത്തിണത്തിലോടി. . . (ഹരി)

സ്രദ്ധര

മുറ്റത്തിണത്തിലോടി, ക്ഷന്ധതികൾ പലതും കാട്ടി, ഞാൻ വാടിവീഴ്ത്തേ-
ത്തൊറ്റൊന്നെത്തിക്കരത്താലുടനടി നെടുതായ് താങ്ങി മെയ്യിൽത്തലോടി,
മുറ്റം മുത്തങ്ങളേകി, ത്തിരമൊടു മടിയിൽ വെച്ചു, മമ്മിഞ്ഞ തന്നും
മുറ്റം പാലിച്ചൊരമ്മേ, തവ പദമലർ വിട്ടില്ല മറ്റാശ്രയം മേ

3.266 മാനം ചേർന്ന മനീഷികൾക്കു. . . (വാസുദേവൻ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

മാനം ചേർന്ന മനീഷികൾക്കു സുജനദ്രോഹേ മഹോത്സാഹമാം
ഹിനന്മാരുടെ ദുഷ്പ്രവാദമണവും ചേർക്കില്ല ദുഷ്കീർത്തിയെ.
മാനം പൂക്കലമമ്പിളിക്കല വിളങ്ങുമ്പോൾ കശുബാൽ കുറെ
ശ്യാനന്മാർ കുര കൂട്ടിയാൽ നിറനിലാവെങ്ങാൻ നിറം മങ്ങുമോ?

കവി : ടി.എം.വി.

3.267 മെയ്യാകെച്ചാവൽ തേച്ചു. . . (ബാലേന്ദു)

സ്രദ്ധര

മെയ്യാകെച്ചാവൽ തേച്ചു, നെറുകയിലണിതുദ്രാക്ഷഹാരം പിണച്ചും,
കയ്യിൽ ശുലം പിടിച്ചും, പലവടിവിലിരപ്പാളിവേഷങ്ങൾ കാൺകെ
ഇയ്യുള്ളൊന്നമ്പരപ്പാ, ണവരിലൊരുവനെൻ കണ്ണുകാണാൻ കൊതിക്കും
നീയാകാമാരുകണ്ടു തവകളിവിളയാട്ടങ്ങൾ കൈലാസവാസിൻ!

കവി : എൻ. കെ. ദേശം

3.268 ഇരും പേനും പൊതിഞ്ഞിടിന. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധ

ഇരും പേനും പൊതിഞ്ഞിടിന തലയുമഹോ! പീള ചേർന്നോരു കണ്ണും
പാരം വാനാറ്റവും കേളിയുമൊളിയളിഞ്ഞൊട്ടു മാറൊട്ടു ഞാനും
കൂറോടയ്യൻ കൊടുത്തിടിന തുണിമുറിയും കൊഞ്ഞലും കൊട്ടുകാലും
നേരമ്പോക്കല്ല ജാത്യം പലതുമിനിയുമുണ്ടെങ്കിലും മങ്കയല്ലേ?

കവി : വെണ്ണണി മഹൻ

3.269 കന്യാകണ്ഠത്തിലല്ലായ്ക്കയൊ. . . (വിശ്വപ്രഭ)

സ്രദ്ധ

കന്യാകണ്ഠത്തിലല്ലായ്ക്കയൊ ജനനമതോ ദാസിയെക്കാമിയാഞ്ഞോ,
ത്വന്നാമത്തിന്നുമിപ്പോൾ കലിയുഗമതുകൊണ്ടുള്ള വീര്യം കുറഞ്ഞോ,
എന്നോ നാലക്ഷരം താൻ മുഴുവനരുതതിൽ കുറ്റമെന്നിൽ പിണഞ്ഞോ
ത്വന്നാമം ഞാനറിഞ്ഞിട്ടുദിനമുരച്ചെയ്തെന്നതോ വാസുദേവ!

കവി : പുത്താനം, കൃതി : ശ്രീകൃഷ്ണകർണ്ണാമൃതം

3.270 എന്നനായതു ഭുവനേ. . . (കർത്താ)

ശങ്കരചരിതം

എന്നനായതു ഭുവനേ നന്ദ ദിനനായകനിവനേ
ജനനാവനഹനനാദികൾ തുനിയുന്നതു തനിയേ
തുണയായതു വിധിമാധവഗിരിശാദികൾ പലരും
വിനതാപതി സവിതാപദി സവിതാ മമ ശരണം

3.271 തണ്ടാർമാതിൻ മൂലക്കങ്കമരസം. . . (ഉമേഷ്)⁴⁶

സ്രദ്ധ

തണ്ടാർമാതിൻ മൂലക്കങ്കമരസമിഴുകും ചാരുദോരന്തരാളേ
വണ്ടത്താന്മാർ മുരണ്ടെത്തിന മണമിളകും വന്യമാലാഭിരാമം
കൊണ്ടാടിത്താപസന്മാരഹരന്തരിരയും സച്ചിദാനന്ദരൂപം
കണ്ടാവു ഞാൻ കളായദ്യുതി കഴൽ പണിയുന്നോരു കാന്തിപ്രവാഹം.

3.272 കേട്ടോളം നൈഷധത്തിൽ. . . (ബാലേന്ദ്ര)⁴⁷

സ്രദ്ധ

കേട്ടോളം നൈഷധത്തിൽക്കലിയുടെ വരവൊന്നുണ്ടു രണ്ടാം ദിനത്തിൽ
വിട്ടിടും മൂന്നിലെന്നാണിതുവരെയെതിരായ്ക്കണ്ടതില്ലെന്നുമെങ്ങും
കേട്ടേൻ നൂറ്റാണ്ടൊട്ടക്കും കവിയുടെ കരയിൽത്തന്നെ നാലാം ദിനത്തിൽ
ചട്ടം തെറ്റിച്ചുകേറീ കലി നള(ട)നകമേ പെപ്പിതൻ കുപ്പിമാർഗ്ഗം.

കവി : ബാലേന്ദ്ര

⁴⁶ അക്ഷരക്രമം തെറ്റിയപ്പോൾ ഇടയ്ക്കു തിരുകിയത്.

⁴⁷ [ബാലേന്ദ്ര] ശ്ലോകം 3.272 : 1999-ൽ ഒരു കഥകളിക്ക് നളന്റെ വേഷമെടുത്ത ഒരു നടൻ പെപ്പിയിൽ മദ്യം ചേർത്തു കഴിക്കുകയാൽ കളി അലങ്കോലമായതിനെപ്പറ്റി.

3.273 കാണം വിറ്റോണമുണ്ണം പതിവു. . . (ജ്യോതി)

സ്രദ്ധ

കാണം വിറ്റോണമുണ്ണം പതിവു പടി തുറന്നു വിദേശിയ്ക്കു, പിന്നീടാണത്തം രാജ്യവും വെച്ചടിയറവു പറഞ്ഞോണമുണ്ണു മഹാമാർ കാണം തീർന്നു തിരിച്ചു ധ്വര, ദൂര തറവാടോരിവെച്ചുണ്ടു നാമി-
ന്നോണം വിറ്റുണ്ടിടാം, പാടുക പശികെടുവാൻ “ടൂറിസം വെൽവുതാക”!

കവി : പി.സി.മധുരാജ്

3.274 കൂഴച്ചക്ക കലത്തിലിട്ടു. . . (ബാലേന്ദ്ര)⁴⁸

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

കൂഴച്ചക്ക കലത്തിലിട്ടു കുറിയായ് മാറ്റുന്ന സൂത്രങ്ങളു-
ണ്ടോമല്ലെങ്കിലിമാർക്കു നോവലെഴുതിത്തീർത്തുള്ള പുഷ്പങ്ങളും
കൂടെക്കൂട്ടികൾ കോറിവെച്ച കരളിൽത്തട്ടാത്ത കാർട്ടൂണുമായ്
മാടപ്പീടികതന്റെ തട്ടുവഴിയായെത്തുന്നു ‘മ’പ്പുസ്തകം

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.275 കേയസ്സാറു കടക്കുവാൻ. . . (വാസുദേവൻ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

കേയസ്സാറു⁴⁹ കടക്കുവാൻ കുറിയായ് നീന്തിക്കഴങ്ങുന്ന ഞാ-
നേയിയോ⁵⁰ നില കൈവരും വിധമിതിന്നങ്ങേക്കരയ്ക്കെത്തുകിൽ
ആയർപ്പെൺ തുണിമോഷണോത്സുക!, തുലാഭാരം നടത്താമിളം-
പ്രായക്കാരികൾ ടീച്ചർമാരുടെയടിപ്പാവാടയാലന്നു ഞാൻ!

കവി : ടി.എം.വി

3.276 ആരത്യാംബരച്ചംബികൾക്കിടയിലെ. . . (ബാലേന്ദ്ര)⁵¹

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ആരത്യാംബരച്ചംബികൾക്കിടയിലെച്ചേരിക്കുപിന്നാമ്പുറ-
ത്തോരോ നാനി ദുഷിച്ചിട്ടുന്ന നഗരോപാന്തപ്രദേശങ്ങളിൽ
ആരണ്ടർവെയർ മാത്രമിട്ടു റയിൽവേപ്പാളത്തിലങ്ങിങ്ങു ന-
ല്ലോരം തേടിയലഞ്ഞിട്ടുന്നു; പുലരിക്കാദ്യം തരം ദർശനം.

⁴⁸ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.274 : ഇത് വയലാർ രാമവർമ്മയുടെ

കാടത്തത്തെ മനസ്സിലിട്ടു കവിയായ് മാറ്റുന്ന വലമികമു-
ണ്ടോടപ്പുൽക്കഴലിന്റെ ഗീതയെഴുതിസ്സുക്ഷിച്ചു പൊന്നോലയും
കോടക്കാർന്നിര കൊണ്ടുവന്ന മനുജാത്മാവിന്റെ കണ്ണീരുമായ്
മുടൽമഞ്ഞിൽ വിരിഞ്ഞു നിൽക്കുമിവിടെപ്പൂക്കും വനജ്യോത്സുകൾ.

എന്ന ശ്ലോകത്തിന്റെ ഹാസ്യാനുകരണമാണ്. മലയാളത്തിലെ ‘മ’ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളെപ്പറ്റി.

⁴⁹ K.S.R. = Kerala Service Rule

⁵⁰ A.E.O. = Assistant Educational Officer

⁵¹ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.276 : വയലാർ രാമവർമ്മയുടെ

ആരണ്യാന്തരഗവരോദരതപസ്ഥാനങ്ങളിൽ സൈന്ധവോ-
ദാരഗ്യാമമനോഭിരാമപുളിനോപാന്തപ്രദേശങ്ങളിൽ
ആരന്തർമുഖമിപ്രപഞ്ചപരിണമോദ്ഭിന്നസർഗ്ഗക്രിയാ-
സാരം തേടിയലഞ്ഞു പണ്ടവരിലെച്ചൈതന്യമെൻ ദർശനം

എന്ന ശ്ലോകത്തിന്റെ ഹാസ്യാനുകരണം. മുംബെയിൽ രാവിലെ റെയിൽപ്പാളങ്ങളിൽ മലവിസർജ്ജനത്തിനു സ്ഥലം
തേടുന്ന പാവങ്ങളെപ്പറ്റി.

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.277 അങ്കത്തട്ടിലിരുത്തിയമ്മ. . . (വാസുദേവൻ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

അങ്കത്തട്ടിലിരുത്തിയമ്മയലിവാർന്നമ്മിഞ്ഞനൽകുമ്പൊഴാ-
ത്തങ്കക്കട്ടയിതാദ്യമായി മുള പൊട്ടും കൊച്ചരിപ്പല്ലിനാൽ
കൊങ്കക്കണ്ണിലൊരല്ലമാർന്ന കസ്യതിത്തത്താൽക്കടിച്ചീടവേ
മങ്കത്തയ്യാരുനോവിലൊന്നു പുളയുന്നേരം ചിരിച്ചാനവൻ.

കവി : ടി.എം.വി

3.278 കാണിയ്ക്കു കഷ്ടമെവനും. . . (കർത്താ)

വസന്തതിലകം

കാണിയ്ക്കു കഷ്ടമെവനും നിജസദ്ഗുണഘം
കാണിക്കുവാൻ കഠിനതാപമുദിച്ചിടേണം;
പ്രാണിക്കുവാൻ മണമുയർത്തണമെങ്കിലോ സാ-
മ്പ്രാണിക്കു തീയതു പിടിക്കണമെന്നു നൂനം.

കവി : കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കണ്ണി , കൃതി : ലക്ഷ്മീഭായി ശതകം

3.279 പ്രാണിക്കാത്ത സുമം. . . (ഉമേഷ്)⁵²

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

പ്രാണിക്കാത്ത സുമം, നവൈരദലിതം ബാലപ്രവാളം, തുളയ്-
ക്കാണിക്കോലണയാത്ത നന്മണി, നവം താർത്തേനനാസ്വാദിതം,
ക്ഷീണിക്കാത്ത തപഃഫലം തദനഘം രൂപം മഹാഭാഗ്യനാം
പ്രാണിക്കേവന ദൈവമേകമനുഭോഗ്യത്തി, നനിഞ്ഞില ഞാൻ!

കവി : കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ / കാളിദാസൻ, കൃതി : മണിപ്രവാളശാകുന്തളം

3.280 ക്ഷേമം നൽകുന്ന വർണ്ണാശ്രമ. . . (വിശ്വപ്രഭ)

സ്രദ്ധര

ക്ഷേമം നൽകുന്ന വർണ്ണാശ്രമവിധി നിലനിൽക്കേണമാചര്യതാരം,
പ്രേമത്തോടും നൃപന്മാർ പ്രജകളുടെ ഹിതം പോലെ രക്ഷിച്ചിടേണം,
ക്ഷാമം കൂടാതെ വേണ്ടും വിധമിഹ മഴയും പെയ്യണം, ലോകരല്ലാ-
മാമോദം പൂണ്ടസുയാകലഹരചികൾ വിട്ടൊത്തു വാണീട വേണം

കവി : ചാത്തുക്കുട്ടി മന്നാടിയാർ / ഭവഭൂതി, കൃതി : ഉത്തരരാമചരിതം തർജ്ജമ

3.281 ക്ഷീണാപാഘ്നുകപോലമാം. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ക്ഷീണാപാഘ്നുകപോലമാം മുഖവുമായ്, തൻ മന്ദിരത്താഴ്വര-

⁵² [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.279 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :

അനാപ്രാതം പൂഷ്പം, കിസലയമലൂനം കരരുഹൈ-
രനാവിമം രത്നം, മധു നവമനാസ്വാദിതരസം,
അഖണ്ഡം പുണ്യാനാം ഫലമിവ ച തദൃപമനഘം,
ന ജാനേ ഭോക്താരം കമീഹ സമുപസ്ഥാസ്യതി വിധിഃ

ഇത് ഔത്തരാഹപാമാണ്. “അനാവിമം രത്നം” എന്നതിനു പകരം “അനാമുക്തം രത്നം” (“മെയ്യിൽച്ചാർത്താത്ത രത്നം” എന്ന് ഏ. ആറിന്റെ തർജ്ജമ.) എന്ന പാഠമുള്ള ദാക്ഷിണാത്യപാമാണ് ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതരും അങ്ഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ഇങ്ങനാലൊട്ടു മറഞ്ഞുനിന്നു, നെടുതാം വീർപ്പിട്ടുകൊണ്ടങ്ങനെ
 “കാണാം താമസിയാതെ” യെന്നൊരുവിധം ബന്ധുക്കളോടോതിടും
 പ്രാണാധീശനെ, യശ്രൂപർണ്ണമിഴിയായ് നോക്കുന്നു മൈക്കണ്ണിയാൾ.

കവി : വള്ളാത്തോൾ, കൃതി : വിലാസലതിക

3.282 കൊണ്ടാടിക്കാവ്യമോതും. . . (കർത്താ)⁵³

സ്രദ്ധ

കൊണ്ടാടിക്കാവ്യമോതും കവികളുടെ വചോവല്ലരീസാരഭാരം
 തെണ്ടീടും കാതിലെത്തിക്കുമിഴിയിണയാം രണ്ടു വണ്ടിൻ കിടാങ്ങൾ
 ഉണ്ടീടുന്നവെപ്പെടുത്തവരസമെന്നുള്ളിലിർഷ്യാസുബന്ധം—
 കൊണ്ടാണല്ലോ! ചുവന്നു ജനനി! കൊതിയോടും ചെറു നിൻ നെറ്റിനേരം

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : സൗന്ദര്യലഹരി തർജ്ജമ

3.283 ഉത്സർപദ്വലിഭങ്ഗ. . . (വിശ്വപ്രഭ)⁵⁴

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ഉത്സർപദ്വലിഭങ്ഗഭീഷണഹനഃപ്രസ്വസ്ഥവീയസ്തര—
 ഗ്രീവം പീവരദോശ്ശതോദ്ഗതനഖ കൂരാംശുദൂരോല്ബണം
 വ്യോമോല്ലംഘിഘനാഘനോപമാഘനപ്രദ്ധാനനിർദ്ധാവിത—
 സ്വർദ്ധാലുപ്രകരം നമാമി ഭവതസ്തന്നാരസിംഹം വപുഃ

കവി : മേൽപ്പള്ളൂർ, കൃതി : നാരായണീയം (25:4)

3.284 വിജയസി യശസാ. . . (കർത്താ)

പുഷ്പിതാഗ്ര

വിജയസി യശസാ നരേന്ദ്ര, കാന്ത്യാ
 മദനസി, കർണ്ണസി നിത്യദാനരീത്യാ,
 ബലസി ഭുജബലേന, രാമവർമ്മ—
 ക്ഷിതിവര! ധർമ്മബലേന ധർമ്മസി ത്വം.

മേടയിൽക്കൊട്ടാരത്തിൽ പുയം തിരുനാൾ രവിവർമ്മത്തമ്പുരാൻ എഴുതി സ്വാതി തിരുനാളിനു സമർപ്പിച്ചത്.

3.285 ബാഷോച്ചാരണസുദിയില്ല. . . (ബാലേന്ദ്ര)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

“ബാഷോച്ചാരണസുദിയില്ല പൊതുവേ” കേഴുന്നു ഭാഷഗുരു —
 “ദോഷം കണ്ടു തിരുത്തുവേണ്ടതെങ്കിലും ജ്ഞാപഹമില്ലാർക്കുമേ”

⁵³ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.282 : മൂലശ്ലോകം (ശങ്കരാചാര്യർ) :

കവിനാം സന്ദർഭസ്സുബകമകരന്ദൈകരസികം
 കടാക്ഷവ്യാക്ഷേപഭ്രമരകളോ കർണ്ണയുഗളം
 അമുഞ്ചന്താ ദൃഷ്ട്വാ തവ നവരസാസ്വാദതരളാ—
 വസുയാസംസർഗ്ഗാദളികനയനം കിഞ്ചിദഭയം.

⁵⁴ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.283 : പരിഭാഷ (സി. വി. വാസുദേവഭട്ടതിരി) :

അത്യുഗ്രം ഞെറിയാർന്ന താടി, കുറുകിച്ചീർത്തുള്ളതാം കണ്ണവും,
 തത്തും തീപ്പൊരി ചിന്തിടും നഖമെഴും സാലോഗ്രബാഹകളും,
 തട്ടിളിക്കുകൾ പൊട്ടുമുഗ്മിടി പോൽ രൂക്ഷാട്ടഹാസങ്ങളും
 ദൃഷ്ടുളളതൊഴിമാറ്റിയകലേയ്ക്കാ നിന്റെ കാൽ കൂപ്പവൻ.

രോഷം പൂണ്ടു പറഞ്ഞിട്ടു നു മഹിതൻ ഹെഡ്ഡാസ്റ്റർ ഗംഭീരനായ്
“മാഷന്മാർക്കു കുറച്ചുകൂടിയതിലും നിർബ്ഭയമുണ്ടാവണം.”

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.286 രണ്ടുകയ്യിലുമുരുണ്ടവെണ്ണയും. . . (ജ്യോതി)

കുസുമമഞ്ജരി

രണ്ടുകയ്യിലുമുരുണ്ടവെണ്ണയുമിരുണ്ടു നീണ്ടു കചഭാരവും
കണ്ഠദേശമതിൽ വണ്ടണഞ്ഞ മലർകൊണ്ടു തീർത്ത വനമാലയും
പൂണ്ടു, പായസവുമുണ്ടുകൊണ്ടുകിലണ്ടർകോൻനദിയിലാണ്ടെഴും
കൊണ്ടൽവർണ്ണ ജയ! മണ്ടിവന്നു കടികൊണ്ടുകൊൾക മനമേറി മേ.

കവി : വെണ്മണി മഹൻ

3.287 പുറ്റും പാവുമായി. . . (ബാലേന്ദ്ര)

സ്രദ്ധ

പുറ്റും പാവുമായിട്ടൊരു കവിലയം രാമനെക്കേമനാക്കി;
പെറ്റു മിൻകാരിയഞ്ചാമളമൊരുമറ പണ്ടായതോ കൃഷ്ണനേയും
ചെറുഴിക്കോർമ്മനിൽക്കുംപടി മുനിസുത തൻ വൃത്തമന്യൻ കഥിച്ചാൻ
അറ്റു പിന്നെക്കവിത്വം; ച്യുതസുമകവിതാകാരനിൽപ്പുത്തു വീണ്ടും.

രമേശൻ നായർ മഹാകവി കമാരനാശാനെപ്പറ്റിയെഴുതിയത്. (ച്യുതസുമം = വീണ പൂവ്)

3.288 ചേലഞ്ചും നവപരിണീതം. . . (കർത്താ)

പ്രഹർഷിണി

ചേലഞ്ചും നവപരിണീതമാർക്കുചേരും
വൈലക്ഷ്യപ്രണയഭയാദി മേളനത്താൽ
ലീലപ്പുമണിയറയിൽപ്പരുങ്ങി നിൽക്കും
ബാലപ്പെണ്ണെന്നിയെ ഹരേന പൂണ്മനോ ഞാൻ!

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ചിത്രയോഗം

3.289 ലാവണ്യൈകനിധാനമായ. . . (ജ്യോതി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ലാവണ്യൈകനിധാനമായ മഴവില്ലുണ്ടാക്കുവാൻ വാർഷിക-
ശ്രീയും സന്ധ്യ രചിയ്ക്കുവാൻ തപനനും ക്ലേശം സഹിപ്പിലയോ?
രാവാകും കവയിത്രിയെത്രസമയം കുത്തിക്കുറിച്ചാണുഷ-
കാവ്യം തീർപ്പതു! ഭാവുകർക്കവ രസം നൽകീടിലെത്തുളതം!

കവി : വി. കെ. ജി

3.290 രാവിൽ സ്വൈരമനിദ്രയായ്. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

രാവിൽ സ്വൈരമനിദ്രയായ്, ത്വയി ലയിച്ചാനീലപത്രാഭമാം
ദ്വ്യാവിൽ പൊന്മഷി കൊണ്ടു തന്നെ പലതും കുത്തിക്കുറിക്കുന്നു താൻ,
ആവില്ലെന്നു മായ്ച്ചിട്ടു, കുതുകാൽ വീണ്ടും തുടങ്ങുന്നു - പേർ-
ത്തീ വിശ്വപ്രകൃതിക്കുമത്ര വശയായിട്ടില്ല ദുഷ്പ്രാപ നീ!

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : കവിത (സാഹിത്യമഞ്ജരി)

3.291 അനർഖമിച്ചാമി. . . (കർത്താ)

വംശസ്ഥം

അനർഖമിച്ചാമി ശുചിത്വമാത്മനഃ
സദാ മനസ്സിദതി വാച്യകാതരം
ഖലോ ഹി ലോകോപ്യപവാദകൗതുകി
കഥം ന ജീവാമ്യഥവാ കൃതം ഭിയാ.

കവി : കമാരനാശാൻ

3.292 ഖം വായുമഗ്നിം. . . (വിശ്വപ്രഭ)

ഇദ്രവജ്ര/ഉപേദ്രവജ്ര

ഖം വായുമഗ്നിം സലിലം മഹീം ച
ജ്യോതിഷി സത്യാനി ദിശോ ദൃമാദീൻ
സരിതമുദ്രാംശ്ച ഹരേഃ ശരീരം
യത് കിഞ്ച ഭൂതം പ്രണമേദനന്യഃ

കൃതി : ശ്രീമഹാഭാഗവതം 11.2.41

3.293 സ്മരാസ്തംകൊണ്ടേറ്റം. . . (കർത്താ)

ശിഖരിണി

സ്മരാസ്തംകൊണ്ടേറ്റം പരവശത പൂണ്ടുവധുവിൻ
ഭജാകാണ്ഡം ഭോഗിപ്രവരസുഭഗം തൻ ഗളതലേ
ദൃഢം ചുറ്റി; പോകാൻ തുടരുമസുവായുക്കളെയുടൻ
പണിപ്പെട്ടും നിർത്തുന്നതിനു മുതിരുന്നെന്നതുവിധം.

കവി : എം.കുഞ്ഞൻ വാര്യർ / മാനവേദരാജാ, കൃതി : കൃഷ്ണാട്ടം തർജ്ജമ

3.294 ദാരിദ്ര്യം കടുതായ് ദഹിച്ചു. . . (വിശ്വപ്രഭ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ദാരിദ്ര്യം കടുതായ് ദഹിച്ചു തുണവും ദാരുക്കളും ദൈവമേ!
നീരില്ലാതെ നിറഞ്ഞു സങ്കടമഹോ! നീയൊന്നുമോർത്തിലയോ?
ആരുള്ളിത്ര കൃപാമൃതം ചൊരിയുവാനെന്നോർത്തിരുന്നോരിലീ-
ശ്വരത്തിയിടുവാൻ തുനിഞ്ഞതഴകോ? കൂർദ്ധനാരിശ്വരാ!

കൃതി : അർദ്ധനാരിശ്വരസ്തവം

3.295 ആറ്റുവഞ്ചികളിലാർത്ത. . . (കർത്താ)⁵⁵

കസുമമഞ്ജരി

ആറ്റുവഞ്ചികളിലാർത്ത പൈങ്കിളികൾ വാഴ്ചയാലലർ കൊഴിഞ്ഞുവി-
ണേറ്റവും പുതുമണം പുലർന്ന തെളിവാർന്ന നല്ല കളിർനീരൊട്ടും
ചെറു കായകൾ പഴുത്തിരുണ്ട നിറമാർന്ന ഞാവലുകൾ തയ്യടി-
ക്കേറ്റു ചോലകളിരമ്പലോടവിടെയങ്ങുമിങ്ങുമൊഴുകുന്നിതാ.

കവി : പാലിയത്തു ചെറിയ കുഞ്ഞുണ്ണി അച്ഛൻ / ഭവഭൂതി, കൃതി : മഹാവീരചരിതം തർജ്ജമ

3.296 ചന്ദ്രാഗ്രഹേ കിമുത. . . (വിശ്വപ്രഭ)⁵⁶

വസന്തതിലകം

ചന്ദ്രാഗ്രഹേ കിമുത ചന്ദ്രഭഗാഗ്രഹേ ന
രാധാഗ്രഹേ ന ഭവനേ കിമു മൈത്രവിന്ദേ
ധൂർത്തോ വിളംബത ഇതി പ്രമദാഭിരുച്ചൈ-
രാശങ്കിതോ നിശി മരുത്പുരനാഥ, പായാഃ

കവി : മേൽപ്പത്തൂർ, കൃതി : നാരായണീയം

3.297 ധീമച്ചിത്താബ്ജവാടി. . . (കർത്താ)

സ്രഗ്ദ്ധര

ധീമച്ചിത്താബ്ജവാടിവിഹരണവരടിഭാവഭാഗംബരാടി
കോടികോടിരകോടിമണിഘൃണിപരിദീപ്താങ്ഘ്രിരാമനായവാടി
പാടീരപ്രൗഢഗന്ധിജ്വലിതകചതടിലംബിതാനർഘശാടി
കൂടിഭൂതാ ശ്രിയാം മേ ധൃതവീധുമകടി ഭാതു ധാതുർവധൂടി.

കവി : കട്ടമത്തു ചെറിയ രാമക്കുറുപ്പ്, കൃതി : ദേവിസ്തോത്രം

3.298 പച്ചക്കള്ളം വിതറ്റി. . . (വിശ്വപ്രഭ)

സ്രഗ്ദ്ധര

പച്ചക്കള്ളം വിതറ്റിപ്പഴവിന കുടികെട്ടിക്കിടക്കുന്നൊരിമെ-
യ്ക്കച്ചിൽച്ചോറുണ്ടിരപ്പോടൊരുവടിയുമെടുത്തോടിമുടറ്റിടും മുൻ-
പച്ചപ്പൊന്മെന്മലിലേറിപ്പരിചിനൊടെഴുന്നള്ളിപ്പടിക്ക് കിടക്കും
പിച്ചക്കാരന്നു വല്ലോമൊരു ഗതിതരണേ മറ്റൊന്നിക്കാരുമില്ലേ!

കവി : ശ്രീനാരായണമൂർ, കൃതി : സുബ്രഹ്മണ്യസ്തുതി

3.299 പട്ടിൻ കുപ്പായമൊന്നെണ്. . . (ബാലേന്ദ്ര)

സ്രഗ്ദ്ധര

പട്ടിൻ കുപ്പായമൊന്നെണ്ണുകൊട്ടു പണിയുന്നമ്മ മോനൊട്ടു ചൊല്ലീ
“കട്ടാ നീ കേൾക്കു ചൊല്ലാം വെറുമൊരു പുഴുവിപ്പട്ടു നമ്മൾക്കു തന്നു”;
വീട്ടിൽക്കാണുന്ന നിത്യക്കുശപിശയഖിലം പുത്രനോർത്തിട്ടു ചൊല്ലീ,
“സത്യം തന്നാണു മമ്മീ പറയുവതറിയാം, ഡാഡിതൻ കാര്യമല്ലേ?”

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.300 വീണക്കമ്പി മുറുക്കിടുന്നു. . . (രാജേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

വീണക്കമ്പി മുറുക്കിടുന്നു മുദുകൈത്താരാലൊരാറോമലാൾ,
ചാണക്കല്ലിലൊരുത്തി ചന്ദനമരയ്ക്കുന്നു ചലശ്രോണിയായ്,
ശോണശ്രീചക്ഷുക്കത്തിൽ നന്മധൂനിറയ്ക്കുന്നു ശരിക്കന്യയാ-
മേണപ്പെണ്ണിഴി, സർവ്വതോ മധുരമീ മണ്ഡോദരി മന്ദിരം!

⁵⁵ ഇത് ഒരു സംസ്കൃതശ്ലോകത്തിന്റെ പാശ്ചാത്യഭാവത്തിലുള്ള തർജ്ജമയാണ്.

⁵⁶ [ഉദ്ദേശ്യ] ശ്ലോകം 3.296 : പദ്യതർജ്ജമ (സി. വി. വാസുദേവഭട്ടതിരി):
ആ രാധ, ചന്ദ്രഭഗ, ചന്ദ്ര, യതല്ലയെങ്കിൽ
പാരാതെ വാഴ്ത്തിവെക്കുന്നതിഹ മൈത്രവിന്ദ
ആ രാവിൽ നാരികളിലിവിധശങ്ക ചേർത്ത
നാരായണാ, ഗുരുപുരേശ്വര, കാക്കക്കൈ.

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ഔഷധാഹരണം ആട്ടക്കഥ ആട്ടപ്രകാരം

3.301 ശൈത്യം, കായോളദൗഷ്യം. . . (ബാലേന്ദ്ര)

സ്രദ്ധ

ശൈത്യം, കായോളദൗഷ്യം, വ്രജകലപരിഷ്കൃതാർത്തികൾ തീർത്തു, വൻവൈ-
രൂപ്യം കൂനിക്കു തീർത്തു, വെറുമൊരു നൊടിയിൽ സ്നേഹിതനാർത്തി തീർത്തു,
കൈബ്യം പാർത്ഥനം തീർത്തു, കവിയുടെ വലുതാം വാതരോഗാർത്തി തീർത്തു;
വൈദ്യം താനേ മരണോ കഴലിലൊരു കണത്തുമ്പുകൊണ്ടോരുനേരം?

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.302 കഷ്ടമിക്കലിയിൽക്കിടന്ന്. . . (വിശ്വപ്രഭ)

മല്ലിക

കഷ്ടമിക്കലിയിൽക്കിടന്നുഴലുന്നതൊക്കെയുമങ്ങു സ-
ത്തുഷ്ടനായ് സുഖമോടു കണ്ടു രസിച്ചിരിക്കുക യോഗ്യമോ?
ക്ലിഷ്ടതയ്ക്കൊരിടം കൊടുക്കണമെന്നു നിന്തിരുവുള്ളിലു-
ണ്ടിഷ്ടമെങ്കിലടിക്കടുത്തിടുമെന്നിലോ, ഗുഹ പാഹിമാം.

കവി : ശ്രീനാരായണമൂർത്തി, കൃതി : ഷബ്ദബന്ധോത്സവം

3.303 കോലേന്തിവന്നൊരിടയൻ. . . (ബാലേന്ദ്ര)

വസന്തതിലകം

കോലേന്തിവന്നൊരിടയൻ പരിരക്ഷയേകും
പോലല്ല ദൈവമരുളുന്ന നരനാശമോ;
പാലിപ്പതിന്നു കനിയുമൊളവന്നു താനേ
ചേലൊത്ത ബുദ്ധിയകമേ തെളിയിച്ചിടുന്നു.

കവി : ബാലേന്ദ്ര.

3.304 പിനാകം രഥാങ്ഗം. . . (വിശ്വപ്രഭ)

ഭുജംഗപ്രയാതം

പിനാകം രഥാങ്ഗം വരം ചാഭയം ച
പ്രഹുല്ലാബ്ജാകാര ഹസ്തേർദ്ദധാനം
ഫണിദ്രാതപത്രം ശുചീനേന്ദ്രനേത്രം
നമസ്കർമ്മഹേ ശൈലവാസം നൃസിംഹം!

കൃതി : ദശാവതാരസ്തോത്രങ്ങൾ - നരസിംഹം

3.305 ഫാലം ചാരു ലലന്തികാവിലസിതം. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ഫാലം ചാരു ലലന്തികാവിലസിതം ബാലേന്ദ്രമൗലിസമലം
ലോലംബാളകുചംബികുങ്കുമലസതകസ്തൂരികാസുന്ദരം
നീലത്താമരലോചനം നിഖിലനിർമ്മാണത്തിൽ നിഷ്കാതമാം
ഭൂലാസ്യങ്ങളുമംബ! കാണണമെന്നിന്നെന്നുസന്ദായകം.

കവി : കട്ടമത്തു്, കൃതി : മൂകാംബികാകടാക്ഷമാല (മരണശയ്യയിൽക്കിടന്നെഴുതിയ അവസാനകൃതി)

3.306 നന്ദനോ കർണ്ണപുണ്യം. . . (ബാലേന്ദ്ര)

സ്രദ്ധ

നന്ദനോ കർണ്ണപുണ്യം, സഖന ഗുരുമുഖം, രാധികാഹർഷധാമം,
വൃന്ദാരണ്യപ്രജാനാം കളകളമുതം പെയ്ത സങ്ഗീതമേഘം,
നിന്ദ്യൻ കംസൻ കാലപ്രവചന, മതുപോൽ പൂതനാമോക്ഷവാടം,
ഭ്രാന്ത്യാ ബ്രഹ്മാസ്ഥമമയ്, ക്ഷിദമിഹ ഹരിതൻ വക്ത്രമുദ്ഭാസതാം മേ

കവി : ബാലേന്ദ്ര, കൃതി : പൂതനാമോക്ഷം

3.307 നിത്യം നശിത്തപദ്മേ. . . (കർത്താ)⁵⁷

സ്രദ്ധ

നിത്യം നശിത്തപദ്മേ പരിലസതു കപാലീ കപാലീകപാലീ-
മാലാധാരീ സമസ്തപ്രമദജനകലാപഃ കലാപഃ കലാപഃ
ഭൂതാ നിർഭാതി യസ്യാധികമസുസമരീണാമരീണാമരീണാ-
മുത്പേഷാ യശ്ച ദുരീകൃതകമലമഹസ്തോമഹസ്തോമഹസ്തഃ

കവി : കൊടുങ്ങല്ലൂർ വിദ്വാൻ ഇളയ തമ്പുരാൻ, കൃതി : രസസദനം

3.308 ഭക്തർക്കിഷ്ടം കൊടുക്കും. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധ

ഭക്തർക്കിഷ്ടം കൊടുക്കും ഭവനജനനി, നിൻ ചെഞ്ചൊടിക്കും, ചൊടിക്കും
ദൈത്യന്മാരെപ്പൊടിക്കും വിരുതിന, മിരുളിൻ പേർ മുടിക്കും മുടിക്കും,
അന്താടിക്കും തടിക്കും രുചിയുടെ ലഹരിക്കുത്തടിക്കും തടിക്കും
നിത്യം കൂപ്പാമടിക്കും, ഗണപതി വിടുവാനായ് മടിക്കും മടിക്കും.

കവി : ശിവോജി

3.309 അശ്വത്ഥത്തിനിലയ്ക്കും. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധ

അശ്വത്ഥത്തിനിലയ്ക്കും തൊഴുക ശിശുനിലയ്ക്കും നിലയ്ക്കും നിലയ്ക്കും
വിശ്വം താനാഹരിയ്ക്കും വ്രജഭൂവി വിഹരിക്കും ഹരിക്കും ഹരിക്കും
ശശ്വദ്ഭക്തകലാപത്സമയമണികലാപത്കലാപത്കലാപത്-
പാർശ്വം സ്വഃ പാദപായാസകരശുഭദ്ര! പായാദപായദപായാഃ

കവി : ശങ്കണ്ണിക്കുട്ടൻ

3.310 ശരണത്തിനീദൃശ. . . (ബാലേന്ദ്ര)

മഞ്ജുഭാഷിണി

ശരണത്തിനീദൃശ രണത്തിലുത്തമാ-
ചരണത്തിനെത്തി ചരണത്തിലിന്നു ഞാൻ
തിരയേറ്റുലഞ്ഞു തിരയേ ഭവാംബുധൗ
തരണം നമുക്കു തരണം ഭവപ്രിയേ

കവി : അരിയന്നൂർ ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ

3.311 തിരിയാതിരിയാതിരിയായ്... (കർത്താ)

ഗീതി

തിരിയാതിരിയാതിരിയായ്
തിരിയാദരിയാതെയെരിയുമെരിയായി
പിരിയാപിരിയാപിരിയായ്
പിരിയാതരുളുന്ന പിടിയെ വന്ദിക്കാം

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : പരമപഞ്ചകം

3.312 പാതിരാത്രി, പതിനൻ... (ബാലേന്ദ്ര)

രഥോദ്ധത

പാതിരാത്രി, പതിനൻ തലയുമേൽ
പാതിരാത്രിപതി, തൻ തലയുമേൽ
വാണിതൻപതി വരച്ചുവച്ചുപോൽ
വാണിതാ പഥി വരച്ചു വച്ചുപോൽ.

കവി : അരിയന്നൂർ ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ

3.313 വിമലമാമലമാനിനി... (ഉമേഷ്)

ദൂതവിളംബിതം

വിമലമാമലമാനിനി, ബാലനാം
മമ ഹിതം മഹി തന്നിൽ വിളങ്ങുവാൻ
ഇനി ഭവാനി ഭവാഭിധസിന്ധു തൻ
സുതരണം തരണം തവ നോക്കുകൾ

കവി : വി. സി. ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ

3.314 ഇളകാത്ത ഹൃത്തൊടികാത്തവന്റെ... (ബാലേന്ദ്ര)⁵⁸

മഞ്ജഭാഷിണി

ഇളകാത്ത ഹൃത്തൊടികാത്തവന്റെ വൻ
കളവാണിതെന്നു കളവാണി കേൾക്കവേ
പരമാർത്ഥമോർത്തു പരമാർത്ഥചിത്തനാ—
യരി കത്തുമുളളൊടരികത്തു നിന്നുപോയ്.

കവി : അരിയന്നൂർ ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ

3.315 പിതൃരനന്തരം... (ഉമേഷ്)⁵⁹

ദൂതവിളംബിതം

പിതൃരനന്തരമുത്തരകോസലാൻ
സമധിഗമ്യ സമാധിജിതേന്ദ്രിയഃ
ദശരഥഃ പ്രശശാസ മഹാരഥോ
യമവതാമവതാം ച ധൂരി സമിതഃ

കവി : കാളിദാസൻ, കൃതി : രഘുവാംശം (9:1)

3.316 ദധിതനായിത... (രാജേഷ്)⁶⁰

ദൂതവിളംബിതം

ദധിതനായിത നാളകളെന്നുമെ-
ന്നകമിതാ കമിതാവിനെയോർക്കവേ
പെരിയ മാരിയമർത്തിയ മാറേഴും
ഘനസമാനസമാധിയിലാണ്ടുപോയ്

കവി : രാജേഷ്

3.317 പണിക്കവന്നം... (ബാലേന്ദ്ര)

ഉപേന്ദ്രവജ്ര

പണിക്കവന്നം വിപണിക്കവന്നം
ഹരിച്ചിടുന്നു വിഹരിച്ചിടുന്നു
ധരാസുരൻ കണ്ണധരാസുരൻ കാൺ
തവാലയത്തിൽ കിതവാലയത്തിൽ.

കവി : അരിയന്നൂർ ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ

3.318 ധ്വജപടം മദനസ്യ... (ഉമേഷ്)⁶¹

ദൂതവിളംബിതം

ധ്വജപടം മദനസ്യ ധനുർഭൂത-

⁵⁷ ഈ ശ്ലോകം മുതൽ യമകശ്ലോകങ്ങൾ മാത്രം ചൊല്ലുന്ന ഒരു അദ്ധ്യായം നടന്നു.

⁵⁸ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.314 : ഇളകാത്ത (അചഞ്ചലമായ) ഹൃത്തൊടു (ഹൃദയത്തോടുകൂടി) ഇള കാത്തവന്റെ (ഭൂമിയെ കാത്തുരക്ഷിച്ചവന്റെ - രാജാവിന്റെ) വൻ കളവ് ആണ് ഇത് എന്നു കളവാണി (നല്ല ശബ്ദമുള്ളവൾ) കേൾക്കവേ പരമാർത്ഥം ഓർത്തു പരം ആർത്തചിത്തൻ (ദുഃഖിച്ച മനസ്സോടു കൂടിയവൻ) ആയ അരി (ശത്രു) കത്തും ഉള്ളൊടു (മനസ്സോടു) അരികത്തു നിന്നുപോയ് എന്ന് അന്വയം.

⁵⁹ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.315 : പദ്യതർജ്ജമ (കണ്ടൂർ നാരായണമേനോൻ) :

പ്രശമിതേന്ദ്രിയനായ് രസയന്നു കൈ-
വശമണഞ്ഞതു പിന്നെ മഹാരഥൻ
ദശരഥൻ നൃവരപ്രഭു കാത്തുതേ
ഭൃശമവൻ, ശമവസുമേഴുന്നവൻ

⁶⁰ ഇ-സദസ്സിനുവേണ്ടിയുള്ള ദൂതകവനം. 'ദ' എന്ന അക്ഷരത്തിനു ദൂതവിളംബിതത്തിൽ നാലു വരിയിലും യമകത്തോടു കൂടി.

⁶¹ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.318 : പദ്യപരിഭാഷ (കണ്ടൂർ നാരായണ മേനോൻ):

സൂരകൊടിപ്പടമായ് ജതു ലക്ഷ്മി തൻ
വരമുഖപ്പെടിയായ് മലർവാടിയിൽ
പരമലർപ്പെടി പൊങ്ങുവതോർത്തു വ-
ണ്ടരമുദാരമുദാ ബത ചെന്നതേ.

ശരവീകരം മുഖചൂർണ്ണമുശ്രിയഃ
കസുമകേസരരേണമളിപ്രജാഃ
സപവനോപവനോത്ഥിതമന്വയഃ

കവി : കാളിദാസൻ, കൃതി : രഘുവാംശം (9:45)

3.319 കല്യാ കല്യാണദാനേ. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

കല്യാ കല്യാണദാനേ ജഗതി ഖലു രഥാ യസ്യ കാന്താതികാന്താ
ലോകാലോകായ ഹേതു ബഹുലതരതമോമോചനേ ലോചനേ ച
സാരം സാരങ്ഗചഞ്ചദുമപി ദരഹാസം ദധാനഃ പ്രധാനം
ഭൂയോ ഭൂയോപി ഭദ്രം വിതരതു സ കൃപാസദ്മ വഃ പദ്മനാഭഃ

കവി : കടത്തനാട്ട് ശങ്കരവർമ്മത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : ദമയന്തികല്യാണം നാടകം

3.320 സതി വിദർഭജ. . . (ഉമേഷ്)⁶²

ദ്രുതവിളംബിതം

സതി വിദർഭജ രക്തിണി നിങ്കലേ
മതിയുറച്ചുവസിച്ചു; സഹോദരൻ
കരുതി തത്പതി ചേദിപനായിടാൻ
കുമതി തൻ മതി തൻ ഖലസങ്കതിയാൽ

കവി : സി. വി. വാസുദേവ ഭട്ടതിരി / മേൽപ്പത്തൂർ, കൃതി : നാരായണീയം തർജ്ജമ (78:3)

3.321 ക്വചിത് പദനമന്മഹി. . . (കർത്താ)

പൃഥ്വി

ക്വചിത് പദനമന്മഹി, ക്വചന മന്ദപാദക്രമം
ക്വചിജ്ജയിജ്യാഭ്രമി, ക്വചന കമ്പമാനാളകം
ക്വചിത് സഫണിപൂൽകൃതി, ക്വചന കങ്കണക്വാണവൽ
കരോതു ശിവയോസ്സഖം നടനകർമ്മ തത്താദൃശം

കവി : ദിവാകരകവി, കൃതി : ലക്ഷ്മീമാനവേദം നാടകം

3.322 കുളവരമ്പിൽ മുളച്ചു. . . (ഹരി)

ദ്രുതവിളംബിതം

കുളവരമ്പിൽ മുളച്ചുവളർന്നതും
വളരെ നീണ്ടു വെളുത്തു തടിച്ചതും
പുളിയൊഴിച്ചു കുറിക്കുവിശേഷമാം
ഇളയ 'താള' മഹാരസികൻ സഖേ!

3.323 പുറ്റിൻ മൗനത്തിൽ വാചാലത. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധര

പുറ്റിൻ മൗനത്തിൽ വാചാലതയുടെ നിധി നീ തേടിയെത്തിപ്പിടിച്ചും,

⁶² [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.320 : മൂലശ്ലോകം (മേൽപ്പത്തൂർ) :

അഥ വിദർഭസുതാം ഖലു രക്തിണീം
പ്രണയിനീം ത്വയി ദേവ, സഹോദരഃ
സ്വയമദിത്വത ചേദിമഹാളജേ
സ്വതമസാ തമസാധുമുപാസയൻ.

നെറ്റിക്കണ്ണന്റെ ഡക്കാരവതടിനിയിൽ നിരാടി നിന്തിത്തുടിച്ചും,
മുറ്റിപ്പിയ്യുഷമോലും മുരഹരമുരളിരസ്യകല്പം കഴിച്ചും,
ചെറ്റിമ്പം ശാരദേ! നീ തരുമളവിളയിൽ ജീവിതം ജീവിതവ്യം!

കവി : യുസഫ് അലി കേച്ചേരി

3.324 മാറൻ പുമെയ് കരിക്കാം. . . (ബാലേന്ദ്ര)

സ്രദ്ധ

മാറൻ പുമെയ് കരിക്കാ, മരിയ പുമെമരിക്കാ, മെരിക്കും ധരിക്കാം,
പാരീരേഴും ഭരിക്കാം, പരിചിന്നൊടുമുടിക്കാം, നടിക്കാം ചിതായാം,
ഗൗരിക്കുണ്ഡം പകുക്കാം, തടടിതി കടുക്കടക്കൊളകും കുടിക്കാ,-
മോരോന്നേ വിസ്മയം നിൻ തിരുവുരു തിരുവൈക്കത്തേഴും തിരുശ്മിലേ!

3.325 ഗായം ഗായം തദന. . . (കർത്താ)

മന്ദാക്രാന്ത

ഗായം ഗായം തദന സ മുനിർന്നാമധേയാനി ശൗരേഃ
സ്താരം സ്താരം സജലജലദഗ്ദ്ധാമളം കോമളാങ്ഗം
പായം പായം ഭവഭയഹരം തസ്യ ചിത്രം ചരിത്രം
ലാഭം ലാഭം പ്രമദമമിതം വിഷ്ടപേ സഞ്ചചാര.

കൃതി : നാരദമോഹനം

3.326 പിച്കാരൻ ഗമിച്ചാൻ. . . (രാജേഷ്)⁶³

സ്രദ്ധ

“പിച്കാരൻ ഗമിച്ചാണെവിടെ?”,
“ബലിമഖം തന്നിൽ”;
“എങ്ങിനേ റുത്തം?”,
“മെച്ചത്തോടാച്ചിമാർ വീടതിൽ”;
“എവിടെ മൃഗം?”,
“പന്നി പാഞ്ഞെങ്ങു പോയോ?”;
“എന്തേ കണ്ടില്ല മുരിക്കിഴടിനെ?”,
“ഇടയൻ ചൊല്ലുമക്കാരുമെല്ലാം”
സൗന്ദര്യത്തർക്കമേവം രമയുമുമയുമായുള്ളതേകട്ടെ മോദം.

കവി : ഏ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ

3.327 ഏകഭാവനയൊടേതിനത്തിലും. . . (ബാലേന്ദ്ര)

രഥോദ്ധത

ഏകഭാവനയൊടേതിനത്തിലും
ലോകശില്പി നിജശില്പകൗശലം
ഹാ! കനിഞ്ഞു വെളിവാക്കിട്ടന്ന കാൺ-
കാകമാനമഴകാർന്ന കോഴിയെ.

⁶³ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.326 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ):

“ഭിക്ഷാർത്ഥി സ ക്വ യാതഃ, സുതന?” - “ബലിമഖേ”; “താഡ്യം ക്വാദ്യ ഭദ്രേ?” -
“മന്യേ വന്ദാവനാനേ”; “ക്വന സ മൃഗശിരൂർ?” - “നൈവ ജാനേ വരാഹം”;
“ബാലേ, കച്ചിന്ന ദൃഷ്ടോ ജരാവൃഷപതിർ?” - “ശ്ലോപ ഏവാത്ര വേത്താ”
ലീലാസല്ലാപ ഇതഥ ജലനിധിഹിമവത്കന്യയോസ്തായതാം വഃ

കവി : വള്ളത്തോൾ

3.328 ഹാ! വാഴേണ്ടിയിരുന്നേ. . . (കർത്താ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ഹാ! വാഴേണ്ടിയിരുന്നേ വിദിതവൃത്താന്തൻ ഭവത്താതനി-
ന്നാ വിദ്യാപ്രണയിക്കേഴും രസവുമാർക്കെത്തും കൃതാർത്ഥത്വവും
ഭൂവിൽ ധീഗതിപോലെയോ പിണയുമാശാതത്തുവെപ്പോലെയോ
ജീവൻ നീളുവതില്ല മർത്ത്യനയി, കഷ്ടം! പോട്ടെ ദൈവേഷ്ടമാം.

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : വനമാല

3.329 ഭസ്മിത ഭുജഗഭ്രൂഷം. . . (രാജേഷ്)

മാലിനി

ഭസ്മിത ഭുജഗഭ്രൂഷം ഭക്തദത്താഭിലാഷം
ശമിത സകലദോഷം ശാന്തമിഷ്ടപ്രദോഷം
ഹൃദയ തിമിരമോഷം ഹൃദ്യവാമാങ്കയോഷം
നടനകലിതഘോഷം നൗമി തേജോവിശേഷം

കവി : കടത്തനാട്ടു വാസുനമ്പി

3.330 ഹ്രീകാരക്ഷീരവാരാന്നിധി. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

ഹ്രീകാരക്ഷീരവാരാന്നിധിപരമസുധേ, പാണിചഞ്ചൽകൃപാണി-
ഭാങ്കാരത്രാസിതാഖണ്ഡലവിമതകലേ, വിശ്വവല്ലിക്ക വേരേ!
ഞാൻ കാലിൽ കൂപ്പിടുനേൻ, യതിഹൃദയമിളിന്ദാളി മേളിക്കുമോമൽ-
പ്പുകാവേ നിന്റെപേരിൽ ഭഗവതി, ലളിതേ, ഭക്തി സിദ്ധിക്കണം മേ!

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ദേവിസ്തവം (ഭക്ത്യാശംസ)

3.331 ഞെരിയുമാറകമക്ഷിനിറഞ്ഞു. . . (ബാലേന്ദ്ര)

ദൂതവിളംബിതം

ഞെരിയുമാറകമക്ഷിനിറഞ്ഞു ഹാ!
കരയുവാൻ ചെറുപൈതൽ വിളമ്പവേ
ത്വരിതമമ്മ മുകർന്നു തദാനനം
സുരുചിരം ചിരിയായിനിരന്തരം

കവി : കെ. വി. പി. നമ്പൂതിരി

3.332 താതാതാതതയാ. . . (കർത്താ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

താതാതാതതയാ തനോഷി വിരഹേ വാരാങ്ഗനാനാം ശതം
സാസാസാസസരാസമാനരസമപ്യേതദ് ദൃശോസ്തപ്തബം
മീമീമീമിയാമിനിശനിടിലപ്രോദ്യച്ഛിഖാബന്ധനം
മാമാമാമമ! നിമ്നകാനനഭവാം മാമാശു സഞ്ജീവയ

കവി : കിളിമാനൂർ രാജരാജവർമ്മകോയിത്തമ്പുരാൻ

3.333 മയ്യൽക്കണ്ണാൾ മനോജ്ഞാകൃതി. . . (ബാലേന്ദ്ര)

സ്രദ്ധ

മയ്യൽക്കണ്ണാൾ മനോജ്ഞാകൃതി മിഥിലസുതാ രാമനെക്കേട്ടു മാർ-
ത്തിയിൽച്ചാടിച്ചിരും വെന്തഴലൊടുമൊരുനാളുച്ചയായോരു നേരം
പയ്യെപ്പയ്യെപ്പതുങ്ങി രഘുവരഭവനം തേടിയൊടീയിടത്തേ-
ക്കയ്യിൽ ത്രൈയംബകം മറ്റതിലൊരുമഴവും കൊണ്ടയോദ്ധ്യസ്തനേരേ.

കവി : രാമക്കുറുപ്പു മുൻഷി , കൃതി : ചക്കീചങ്കരം

3.334 പുരം ഭ്രാമം ഭ്രാമം. . . (കർത്താ)

ശിഖരിണി

പുരം ഭ്രാമം ഭ്രാമം മലയശിഖരിണ്ണേഴു പവനം
പുനഃ സ്വർഗം സ്വർഗം വനജവനമാത്താൻ പരിമളാൻ
ഇദാനീം തനീനാമുപഹരതി സംസ്ഥിനവപുഷാം
പ്രതിദ്രവ്യം ലിപ്തമുഖപരിമളാഖ്യം ദ്രവമിവ.

കവി : മുളകുറുപ്പി ഭാസ്കരൻ നമ്പൂതിരി, കൃതി : ശൃങ്ഗാരലീലാതിലകം

3.335 ഇരണ്ടുപൂവുകൃഷിചെയ്തിടവും. . . (ബാലേന്ദ്ര)

വസന്തതിലകം

ഇരണ്ടുപൂവുകൃഷിചെയ്തിടവും പറമ്പും
പാരം തഴച്ചുവളരുന്നതു ജാതി, കൊക്കോ;
കേരം കഴിഞ്ഞു, പകരം റബറായി മുഖ്യം
പേരിങ്ങു ഹാ! 'റബറളം' മതിയിന്നി മേലിൽ.

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.336 കാലകാലമഥ. . . (കർത്താ)

കുസുമഞ്ജരി

കാലകാലമഥ ഫാലലാലസദരാളബാലശശിജാലകം
കാലകൂടഗരകാളശോഭിഗളനാളലോലഹണിജാലകം
ബാലയാ ലളിതമാലയാ മിളിതമേത്യ ശൈലകലകന്യയാ
പാലകം ധൂതകപാലകം ത്രിദശപാലകഃ സ്തുതിഗിരാലപൽ

കവി : ഇലത്തൂർ രാമസ്വാമി ശാസ്ത്രികൾ, കൃതി : ജലസ്വരാസുരവധം ആട്ടക്കഥ

3.337 ബാലേന്ദ്രസ്തിതഭങ്ഗിചേരുമധരം. . . (ബാലേന്ദ്ര)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ബാലേന്ദ്രസ്തിതഭങ്ഗിചേരുമധരം ത്രൈലോക്യരക്ഷാകരം
ഫാലേന്ദ്രസ്തമൂർദ്ധ്വപുണ്ഡ്രലസിതം നീലാരവിന്ദം മുഖം
മാലേന്ദ്രന മനസ്സുകൾക്കു കളിരപ്രാലേയമന്ദാനിലൻ
പോലേന്ദ്രം പദമാശ്രയിക്ക ധരണീപാലം മുദാ മായവം.

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.338 മന്ദാരത്തളിർ പോലെ. . . (രാജേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

മന്ദാരത്തളിർ പോലെ, മന്ദമ ശരം പോലെ, വസന്തത്തിലെ-
പൊൻതാരക്കട ചൂടുമിനുകലയെപ്പോലെ മനോജ്ഞാബ്ധിയായ്
വിണ്ണാറിൻ കടവിങ്കൽ നിന്നൊരഴകിൻ മന്ദസ്ഥിതത്തോണിയിൽ
വന്നാളിരൂസദസ്സിലെ പ്രിയകലാരോമാഞ്ചമാം മേനക.

കവി : വയലാർ രാമവർമ്മ, കൃതി : ശകുന്തള എന്ന ചലച്ചിത്രത്തിലെ ശ്ലോകം.

3.339 വൃക്ഷോദഞ്ചിതപാണിയായ്. . . (ബാലേന്ദ്ര)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

വൃക്ഷോദഞ്ചിതപാണിയായ് മുദിതയായ് നില്പ വനശ്രീ തെളി-
ഞ്ഞിക്ഷോണിക്കു മുകിൽക്കടഞ്ഞെളിജലം താഴത്തിറക്കിത്തരാൻ
വിക്ഷോഭം ലവമേശിടാതടിമുറിക്കാനെത്തുവോർക്കും ഭൃശം
വക്ഷോജാഗ്രിപയസ്സിനാൽ കളിരണച്ചീടുനിതദ്ദേവിയാൾ.

കവി : യുസഫലി കേച്ചേരി

3.340 വാനവപുഴ കളിനകന്യക. . . (കർത്താ)

കുസുമമഞ്ജരി

വാനവപുഴ കളിനകന്യകയൊടെന്നപോലമലവേഷമാം
മാനവേന്ദ്രന്റെ സൈന്യമാശ്ശബരസേനതന്നൊടിചേരവേ
യാനചിന്നതരഗത്തിൽനിന്നവനിറങ്ങി, യിഷ്ടജനയുക്തനായ്-
ത്താനണഞ്ഞമ രഥാവരൂഢപിതൃപാദസീമനി വണങ്ങിനാൻ.

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ചിത്രയോഗം

3.341 യാവത്തോയധരാധരാ. . . (ബാലേന്ദ്ര)⁶⁴

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

യാവത്തോയധരാധരാധരാധരാ ധാരാധരാ ശ്രീധരാ
യാവച്ചാരുതചാരുചാരുചമരം ചാമീകരം ചാമരം
യാവദ് ഭോഗവിഭോഗഭോഗവിമുഖൈർ ഭോഗീകവൽസത്യം
യാവദ്രാവണരാമരാവണവധം രാമായണം സൂയതേ.

3.342 യദ്യക്രതം ചന്ദ്രഭം യോ. . . (കർത്താ)

സുശര

യദ്യക്രതം ചന്ദ്രഭം യോ ധൃതമകരമണീകണ്ഡലോയോതിഗോമാം
ശാർദ്ദൂലം ചാപം ദധദ്യോ മിളദളിവനമാലോജഹര്യാശ്രിതോ യഃ
യോ ദേവോബ്ധശ്രിയാപ്തോ സ്വഷ്ടഗളിതുലാം രാധികോരോജകംഭാ-
ശ്ലേഷി യസ്ത്യാനുദേ വോ ബുധശരനപദസ്സോഖിലക്ഷേമരാശിഃ

കവി : കട്ടമഞ്ഞ് ചെറിയ രാമക്കുറുപ്പ്, കൃതി : ഗോവിന്ദശതകം

3.343 യാ കന്ദേന്ദുതുഷാര. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

യാ കന്ദേന്ദുതുഷാരഹാരവളാ യാ ശുഭ്രവസ്താവൃതാ

⁶⁴ ഇതു മുതലുള്ള എട്ടു ശ്ലോകങ്ങൾ യസ്തു യ കൊടുക്കുന്നവയാണ്.

യാ വീണാവരദണ്ഡമണ്ഡിതകരാ യാ ശ്വേതപദ്മാസനാ
 യാ ബ്രഹ്മാച്യുതശങ്കരപ്രഭൃതിഭിർഭട്ടൈവൈസ്സദാ പൂജിതാ
 സാ മാം പാതു സരസ്വതീ ഭഗവതീ നിശ്ശേഷജാഡ്യാപഹാ.

3.344 യത്യാസ്തമധ്യേധികം. . . (കർത്താ)

ഇന്ദ്രവജ്ര/ഉപേന്ദ്രവജ്ര

യത്യാസ്തമധ്യേധികമുന്നതാഗ്രോ
 ജാഗർത്തി ഘണ്ടാഞ്ചിതസൗധ ഏകഃ
 യേന സ്വനാദൈർദ്ദിവിഷജ്ജനോപി
 വിജ്ഞപ്യതേ കാലകലാവിഭാഗാൻ

കവി : എം. കുഞ്ഞൻ വാര്യർ, കൃതി : ശ്രീരാമവർമ്മ വിജയം

3.345 യാ സൃഷ്ടിഃ സ്രഷ്ടാരാദ്യാഃ. . . (ഉമേഷ്)⁶⁵

സ്രദ്ധര

യാ സൃഷ്ടിഃ സ്രഷ്ടാരാദ്യാഃ, വഹതി വിധിഹതം യാ ഹവിർ, യാ ച ഹോത്രീ,
 യേ ദ്വേ കാലം വിധത്തഃ, ശ്രുതിവിഷയഗുണാ യാ സ്ഥിതാ വ്യാപ്യവിശ്വം,
 യാമാഹുഃ സർവ്വഭൂതപ്രകൃതിരിതി, യയാ പ്രാണിനഃ പ്രാണവന്തഃ
 പ്രത്യക്ഷാഭിഃ പ്രപന്നസ്തനഭിരവതു വസ്താഭിരഷ്ടാഭിരീശഃ

കവി : കാളിദാസൻ, കൃതി : ശാകുന്തളം (നാട്കം)

3.346 യാദവർക്ക പല. . . (ബാലേന്ദ്ര)

രഥോദ്ധത

യാദവർക്ക പല കക്ഷിയുള്ളതിൽ
 ഭേദമെന്തു നിജലാഭമോർക്കുകിൽ
 യോഗ്യമായ പരിപാടിയെന്നാമ-
 യാദുമാരുവരുമങ്ങു ചേരണം.

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.347 യുക്തിയുള്ള വചനങ്ങൾ. . . (രാജേഷ്)

രഥോദ്ധത

യുക്തിയുള്ള വചനങ്ങൾ ബാലനോ
 തത്തയോ പറവതും ഗ്രഹിച്ചിടാം

⁶⁵ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.345 : അർത്ഥം: യാ സൃഷ്ടഃ ആദ്യാ സൃഷ്ടിഃ (സൃഷ്ടാവിന്റെ ആദ്യത്തെ സൃഷ്ടി - വെള്ളം), യാ വിധിഹതം ഹവിസ് വഹതി (ഹവിസ്സിനെ വിധിഹതമായി വഹിക്കുന്ന ആൾ - അഗ്നി), ഹോത്രീ, യേ ദ്വേ കാലം വിധത്തഃ (കാലത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്ന രണ്ടുപേർ - സൂര്യനും ചന്ദ്രനും), യാ ശ്രുതിവിഷയഗുണാ വ്യാപ്യവിശ്വം സ്ഥിതാ (ശ്രുതിവിഷയഗുണയായി വിശ്വം മുഴുവൻ വ്യാപിച്ചത് - ആകാശം), യാ സർവ്വഭൂതപ്രകൃതിഃ ഇതി ആഹുഃ (എല്ലാ ഭൂതങ്ങളുടെയും പ്രകൃതി എന്നു പറയപ്പെടുന്നത് - ഭൂമി), യയാ പ്രാണിനഃ പ്രാണവന്തഃ (ജീവികൾക്കു ജീവൻ കൊടുക്കുന്ന ആൾ - വായു) - താഭിഃ പ്രത്യക്ഷാഭിഃ അഷ്ടാഭിഃ തനഭിഃ (ഈ പ്രത്യക്ഷങ്ങളായ എട്ടു ശരീരങ്ങളെക്കൊണ്ട്) പ്രപന്നഃ (വ്യാപിച്ച) ഈശഃ (ഈശൻ - അഷ്ടമൂർത്തിയായ ശിവൻ) അവതു (രക്ഷിക്കട്ടേ.). ഈ ശ്ലോകത്തിനു വ്യാഖ്യാതാക്കൾ വളരെയധികം അർത്ഥം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ശ്ലോകത്തെ മാത്രമല്ല, വ്യാഖ്യാനത്തെയും കൂടി പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയ കേരള വർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാന്റെ ശ്ലോകം താഴെച്ചേർക്കുന്നു:

ധാതാവദൗ ചമച്ചോരുദക, മഥ ഹവിർവാഹിയാം വിതിഹോത്രൻ,
 ഹോതാ താനും, ദിനേശൻ, നിശയുടെ പതിയും, നാദലക്ഷ്യം നദസ്സും,
 ഭൂതാളിക്കാകെയേകപ്രകൃതി പൂമിവിധും, പ്രാണദൻ മാരുതൻ താൻ,
 ഏതാവദ്വൃക്തമൂർത്യുഷുകനലകടയോൻ നിങ്ങളെക്കാത്തിടേ!

യുക്തിഹീന മൊഴിയെ ഗ്രഹിക്കാലോ
ദേവദേശികനരച്ചവെങ്കിലും

കവി : കെ. സി. കേശവപിള്ള, കൃതി : സുഭാഷിതരത്നാകരം

3.348 യദജ്ഞാനാദിശ്ച. . . (കർത്താ)

ശിഖരിണി

യദജ്ഞാനാദിശ്ച ഭവതി ഫണിവദ്രജ്ജുകലേ
നിലീനം യജ് ജ്ഞാനാജ്ഞാസിതി സനിദാനം ത്രിഭുവനം
യദുച്ചൈരാമൃതയൈർവിശദമവഗമ്യം മുനിജനൈ-
സ്സുദേതദ്ബ്രഹ്മാഹം സഹജപരമാനന്ദമധരം.

കവി : ഗോവിന്ദമുതയതി , കൃതി : നാടകാഭരണം വ്യാഖ്യാനം (കൃഷ്ണമീശമഹാകവിയുടെ പ്രബോധചന്ദ്രോദയം നാടകത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം)

3.349 യദാലോകേ സൂക്ഷ്മം. . . (ഉമേഷ്)

ശിഖരിണി

യദാലോകേ സൂക്ഷ്മം, വ്രജതി സഹസാ തദിപുലതാം;
യദർഭേ വീച്ഛിനം, ഭവതി കൃതസന്ധാനമിവ തത്;
പ്രകൃത്യാ യദ്രക്തം, തദപി സമരേഖം നയനയോർ;-
ന മേ ദൂരേ കിഞ്ചിത് ക്ഷണമപി, ന പാർശ്വേ രഥജവാത്.

കവി : കാളിദാസൻ, കൃതി : അഭിജ്ഞാനശാകുന്തളം

3.350 പോട്ടിനായതു പിന്നെയും. . . (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പോട്ടിനായതു പിന്നെയും പ്രിയ സഖേ പിറേറ്റിനും രാത്രിയിൽ
പേട്ടയ്ക്കായുമടുത്തനാളവിടവും വിട്ടും പുറപ്പെട്ടു ഞാൻ
ഡാക്ടർ ശ്രീയുതനാകുമപ്പുരുഷരത്നത്തോടുമിട്ടിക്കിൽ വ-
ന്നിട്ടഞ്ചാറുദിനം കഴിഞ്ഞുടനെയക്കാർഡും ഭവാനിട്ടു ഞാൻ.

കവി : കമാരനാശാൻ

3.351 ഡംഭോടിത്ഥം ഭയം വിട്ട്. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധര

ഡംഭോടിത്ഥം ഭയം വിട്ടിടിയടിപെട്ടുമാമ്മാറു സംഭാഷണം ചെയ്-
തംഭോധിപ്രൗഢി തേടും ഭടരെടുമുടനേ നീചനാം മേചകൻ താൻ
ജംഭപ്രഭൃഷി വാഴും പുരമതിൽ വിലസും ഗോപുരദ്വാരീ പൂക്കാ-
സ്സുംഭത്തേലിട്ടിടിച്ചൊന്നലറി ഹരിയൊടായാഹവായാഹ വാചം.

കവി : വെണ്ണണി മഹൻ

3.352 ജവാലവിജ്ഞാനഗദത്തെ. . . (കർത്താ)

വംശസ്മരം

ജവാലവിജ്ഞാനഗദത്തെ നീളവേ
നിവാരണംചെയ്വതിനുറ്റൊരുഷധം
ഭവാദൃശാഭ്യാഗമമല്ലപുണ്യരാ-
ലവാപ്യമാമോ? ഭുവനാഭിപൂജിതേ.

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ചിത്രയോഗം

3.353 ഭക്ത്യാ കൈക്കൊണ്ടു ചിത്തേ. . . (ഉമേഷ്)⁶⁶

സ്രദ്ധ

ഭക്ത്യാ കൈക്കൊണ്ടു ചിത്തേ ഭഗവതി, ഭവതീം കാമരാജാങ്കുശയ്യാ-
മധ്യാസീനാം, പ്രസന്നാം, പ്രശിമിലകബരീസൗരഭാപൂരിതാങ്ഗാം,
മെത്തും മാധീമദാസ്യാം, ശ്രവണപരിലസത്സ്വർണ്ണതാടകചക്രാ,
മുദ്യദ്ബാലാർക്കശോണാ, മുരസി നിഹിതമാണിക്യവീണാ, മുപാസേ.

3.354 മെല്ലെച്ചെന്നിട്ടു ഷെൽഫിൽ. . . (ബാലേന്ദ്ര)⁶⁷

സ്രദ്ധ

മെല്ലെച്ചെന്നിട്ടു ഷെൽഫിൽത്തുണിയുടെ പുറകിൽക്കണ്ട രമമാട്ടു ചില്ലിൻ
വെള്ളശ്ശാസ്സിൽപ്പകർന്നിട്ടുടവിലൊരുതൂടം പൊക്കി മുക്കിപ്പതുങ്ങി
വെള്ളം പോലും തൊടാതെത്തു ഞൊടിയിടകൊണ്ടൊറ്റുവീർപ്പിൽക്കുടിക്കും
കള്ളൻ, സീമന്തപുത്രൻ, ബഹുവിധദുരിതം നൽകുവാൻ കയ്യിലാമോ?

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.355 വെള്ളം ചേർക്കാതെടുത്തോരുമുതിന. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധ

വെള്ളം ചേർക്കാതെടുത്തോരുമുതിന സമമാം നല്ലിളം കള്ളു, ചില്ലിൻ
വെള്ളശ്ശാസ്സിൽ പകർന്നങ്ങനെ രുചികരമാം മത്സ്യമാംസാദി കൂട്ടി
ചെല്ലും തോതിൽ ചെലുത്തി, കള്ളിചിരികൾ തമാശൊത്തു മേളിപ്പതേക്കാൾ
സ്വർല്ലോകത്തും ലഭിക്കില്ലപരിയൊരു സുഖം - പോക വേദാന്തമേ നീ!

കവി : ചങ്ങമ്പുഴ

3.356 ചുറ്റും നോക്കിയിരിച്ചും. . . (രാജേഷ്)⁶⁸

സ്രദ്ധ

ചുറ്റും നോക്കിയിരിച്ചും, പുനരതിനിടയിൽക്കണ്ണനീരൊട്ടു വാർത്തും,
മറ്റുള്ളൊരെശ്ശപിച്ചും, ചെളിയുടെ കഴിയിൽ കാലുതെറ്റിപ്പതിച്ചും,
ചെറ്റാ റോഡിൽക്കിടന്നും, പലപടുതിയിഴഞ്ഞാലയം പൂകിടുമ്പോൾ
തെറ്റുന്നോർത്തിട്ടു വീണ്ടും മദിര നകരവാൻ പോകുവോരെത്തൊഴുന്നേൻ!

കവി : രാജേഷ് വർമ്മ

3.357 ചന്തയ്ക്കുണ്ടല്ലൂരേ. . . (ബാലേന്ദ്ര)

സ്രദ്ധ

ചന്തയ്ക്കുണ്ടല്ലൂരേ കവലയിൽ വരുവോർക്കന്തിയിൽച്ചെറുമോന്താ-

⁶⁶ ഈ ശ്ലോകത്തിലെ മെത്തും മാധീമദാസ്യാം എന്ന പ്രയോഗം കൊണ്ടു മത്തു പിടിച്ചിട്ടാണോ എന്തോ, അടുത്ത 14 ശ്ലോകങ്ങൾ മദ്യശ്ലോകങ്ങൾ ആയിരുന്നു.

⁶⁷ [ബാലേന്ദ്ര] ശ്ലോകം 3.354 : കാത്തുള്ളിൽ അച്യുതമേനോന്റെ

തിണ്ണം ചെന്നിട്ടു തീയിൽ തെളിവിനൊട്ടു തിളയ്ക്കുന്ന പാലൊട്ടു പൊന്നിൻ
കിണ്ണം കൊണ്ടമ്മ കാണാതളവില്പുടനടൻ മുക്കി, മുക്കിൽ പതുങ്ങി
കർണ്ണം പാർത്തങ്ങു നിന്നിട്ടതു ചൊടിയിണകൊണ്ടുതിയ്യതിക്കുടിക്കും
കണ്ണൻ കലയാണപൂർണൻ കളകമലദളക്കണ്ണനെൻ കണ്ണിലാമോ?

എന്ന ശ്ലോകത്തിന്റെ ഹാസ്യാനുകരണം.

⁶⁸ ഇ-സദസ്സിനുവേണ്ടിയുള്ള ദ്രുതകവനം. 'ച'യ്ക്കു സ്രദ്ധയിൽ മദ്യശ്ലോകം.

നന്തിക്കുള്ളുള്ള ഷാപ്പുണ്ടതിനടയതുകിൽപ്പൊന്തി ചാരായഷാപ്പും;
 സന്താപം വേണ്ട വിസ്കിക്കടയതുമവിടങ്ങന്തികത്തുണ്ടൊരെണ്ണം;
 ചിന്തിച്ചാലെന്തെല്ലപ്പം ലഹരിയിൽ മുഴുകാൻ - ഹന്ത, ഭാഗ്യം, ജനാനാം!

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.358 സുരചിരലാലുകാവ്യം. . . (ഉമേഷ്)⁶⁹

മാലിനി

സുരചിരലാലുകാവ്യം, കാനനച്ചായ, പാത്രം
 നിറയെ മധു, കഴിക്കാനിത്തിരിബ്ഭക്ഷണം കേൾ
 അരികിൽ മധുരഗാനം പാടുവാനോമനേ നീ,
 സുരപുരിയിവന്നെന്ന് കാണാം പോലുമാഹാ!

കവി : ഉമേഷ് നായർ, കൃതി : ഉമർ ഖയ്യാമിന്റെ ചതുഷ്ടികൾ

3.359 അരുതരുതു വിരോധം ഭിന്നമദ്യങ്ങൾ. . . (ബാലേന്ദ്ര)⁷⁰

മാലിനി

അരുതരുതു വിരോധം ഭിന്നമദ്യങ്ങളെല്ലാ-
 മൊരുവനു വ്യഥ തീർക്കാനുള്ള വസ്തുക്കളെല്ലോ;
 കരുതുകയിവയും പണ്ടാഴിയെത്താൻ കടഞ്ഞി-
 ടുരുളിയ നിധിയത്രേ വേണമെങ്കിൽക്കഴിപ്പിൻ.

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.360 കിട്ടാനില്ലത്രയേറെപ്പണം. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധ

കിട്ടാനില്ലത്രയേറെപ്പണം, മനവധിയാണാഞ്ഞടുത്തത്തി നിൽക്കും
 നിത്യാവശ്യങ്ങൾ, രോഗാദികളുകരുണമാശ്ശിങ്ങിടുന്നുണ്ടു താനും,
 ചിത്താനന്ദത്തിനെന്നാൽ പലതുമിവിടെയുണ്ടെങ്കിലും മർത്ത്യരെങ്ങും
 മദ്യാസക്തിയ്ക്കു ഹാ! മാനസമടിയാ വയ്ക്കുന്നതാണദ്ഭുതം മേ.

കവി : ഡി. ശ്രീമാൻ നമ്പൂതിരി

3.361 ചേരാ കള്ളിന്നു വെള്ളം. . . (ബാലേന്ദ്ര)

സ്രദ്ധ

ചേരാ കള്ളിന്നു വെള്ളം, ബിയറിലുമതുപോൽ, വീഞ്ഞിലും വർജ്ജ്യമേറ്റം,

⁶⁹ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.358 : മൂലപദ്യം (ഉമർ ഖയ്യാം) :

A Book of Verses underneath the Bough,
 A Jug of Wine, a Loaf of Bread-and Thou
 Beside me singing in the Wilderness-
 Oh, Wilderness were Paradise enow!

⁷⁰ [കർത്താ] ശ്ലോകം 3.359 : ഇതു പാലിയത്തു ചെറിയ കഞ്ഞുണ്ണിയച്ചന്റെ

അരുതരുതു വിരോധം ഭിന്നവർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാ-
 മൊരു ചരടിയിണക്കിക്കോർത്ത പുഷ്പങ്ങളെല്ലോ;
 പൊരുളിതു വെളിവാക്കിക്കേരളത്തിന്റെ നന്മ-
 ഞ്ഞോരുമയൊടിനി യതം ചെയ്യവിൻ നാട്ടുകാരേ!

എന്ന ശ്ലോകത്തിന്റെ ഹാസ്യാനുകരണമാണ്.

ചേരും ബ്രാണ്ടിയൊരല്ലം, നരപതയിലും സോഡ വിസ്കിയുണക്കും,
 നീരും പോലുള്ള ജീനീൽ പിഴിയുക പഴമെന്നാകിലേറ്റം വിശേഷം,
 ചേരും റമ്മിനിതെല്ലാം - ലഹരി പെരുകവാൻ കോക്ടെയിൽക്കൂട്ട കേമം!

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.362 നാട്ടിൽത്തല്ല വഴക്കുഴക്ക. . . (ഉമേഷ്)

നാട്ടിൽത്തല്ല, വഴ, ക്കുഴക്ക, ഭരണിപ്പാട്ടും, മനം നൊന്തു തൻ
 വീട്ടിൽക്കൂട്ടിനിരിപ്പവൾക്കു ഹൃദയത്തി, യെന്നതും മാത്രമോ
 നോട്ടിൻ പോ, ക്കഭിമാനനഷ്ട, മിവയും സൃഷ്ടിക്കുമാ മദ്യപ-
 കൂട്ടം മന്നിൽ മറഞ്ഞുപോകിലിവിടം സ്വർല്ലോകമാകില്ലയോ?

സ്രദ്ധ

3.363 നീരാനായകനല്ലായ. . . (ബാലേന്ദ്ര)

നീരാനായകനല്ലായ ധനവൻചോരായ ഹാലാഹല-
 ക്കായാസുന്ദരമന്ദിരായ വനിതാസന്ദൈകശൃംഗാരിണേ
 സദ്യാമാഹരണേ ദൃശാമരുണിനേ നിശ്ശേഷമാരാശ്ട്രിണേ
 വേഗൈഃ സങ്കലനേ സുഖേന സുഖിനേ മദ്യായ നിത്യം നതിഃ

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

കവി : കെ. വി. പി. നമ്പൂതിരി

3.364 സരിത്തമലംകൃതം. . . (ഉമേഷ്)⁷¹

സരിത്തമലംകൃതം കസുമസഞ്ചയത്താലയേ!
 വരൂ, മണി പിഴിഞ്ഞൊരീ മദിരയാസ്വദിക്കു ക്ഷണാൽ.
 ഒട്ടക്കമതിലും കുറുത്തു യമൻ നിനക്കേകവാ-
 നടുക്കിലുടനായതും മടി വെടിഞ്ഞു സേവിക്ക നീ!

പൃഥ്വി

കവി : സർദാർ കെ. എം. പണിക്കർ, കൃതി : രസികരസായനം

3.365 ഒന്നായതൊക്കെയിഹ കാണതു. . . (ബാലേന്ദ്ര)

ഒന്നായതൊക്കെയിഹ കാണതു രണ്ടുവീതം
 നന്നായടിച്ച് പിരികേറിയെനിക്കു പൊന്നേ
 മുനെക്കണക്കുവരുവാനിനിയെതു മാർഗ്ഗം?
 ഇന്നല്ലയെങ്കിലുടനേങ്ങിനെ വീട്ടിലെത്തും?

വസന്തതിലകം

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.366 മദ്യം നിന്ദൂ, മതേതൊരാൾക്കും. . . (ഉമേഷ്)

മദ്യം നിന്ദൂ, മതേതൊരാൾക്കുമപകർഷത്തെക്കാടുക്കും, വെറും

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

⁷¹ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.364 : മൂലപദ്യം (Omar Khayyam/Fitsgerald, Rubaiyat V:43) :

So when that Angel of the darker Drink
 At last shall find you by the river-brink,
 And, offering his Cup, invite your Soul
 Forth to your Lips to quaff - you shall not shrink.

ക്ഷുദ്രം നീചമനർഹകർമ്മനിവഹം ചെയ്യാനിടം കൂട്ടിടും,
ചിത്തം പങ്കിലമാക്കിടും, മദമഹങ്കാരം വിതയ്ക്കും, നര-
ന്നൊട്ടും നന്മ വരുത്തുകി, ലുതിൽ ജനം മോഹിപ്പതാണദ്ഭുതം!

കവി : ഡി. ശ്രീമാൻ നമ്പൂതിരി

3.367 ചാരായാദിക്രമത്തിൽ. . . (ബാലേന്ദ്ര)⁷²

സ്രദ്ധ

ചാരായാദിക്രമത്തിൽ പലവിധ മധുപാനീയമുണ്ടുള്ളിലാക്കി-
'പൂക്കുറ്റിപ്രായമായി', പൂരിസരമറിയാതൊട്ടുസഭ്യം പുലമ്പി
സ്വന്തം വീടെത്തുവനുള്ളിടവഴി പിടികിട്ടാതെ വട്ടം കറങ്ങും
തോഴൻ നേരിട്ടുവന്നാലുടനെയവനെ നാം തല്ലണോ തള്ളിടേണോ?

കവി : പി. രാമൻ എളയയ്യ, മുംബൈ

3.368 സമ്പത്തായ് സംയമത്തെ. . . (ഉമേഷ്)⁷³

സ്രദ്ധ

സമ്പത്തായ് സംയമത്തെക്കരുതി മരുവുമി നമ്മെയും, തൻ കലത്തിൻ
വമ്പും, ബന്ധുക്കളി കൂടാതിവൾ നിജഹൃദയം നിങ്കലർപ്പിച്ചതും നീ
നന്നായോർത്തിട്ടു ദാരുപരിഷയിലിവള്ളെടു മാന്ദിച്ചിടേണം
പിന്നത്തേ യോഗമെല്ലാം വിധിവശ, മതിലിജ്ഞാതികൾക്കില്ല ചോദ്യം.

കവി : എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ/കാളിദാസൻ, കൃതി : മലയാളശാകുന്തളം

3.369 നിന്മുത്തപ്പകലർന്ന. . . (ബാലേന്ദ്ര)⁷⁴

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

നിന്മുത്തപ്പകലർന്ന ചെന്നിറമെരിഞ്ഞത്യഗ്രമമാശയം
തന്നിൽ പ്രോജ്വലിതാർത്തി പാരമരളം ഭാവസ്വഭാവങ്ങളും
ഉന്മാദാതുളത വൻകടൽത്തിരകളലാടിച്ചുപാടിയിട്ടും
സമോദോൽസവവും മനോഹരി, മുടിപ്പിക്കും കുടിപ്പിച്ചു നീ.

കവി : കെ. വി. പി. നമ്പൂതിരി

⁷² മദ്യശ്ലോകപരമ്പരയിലെ അവസാനശ്ലോകം. മധുരാജ് പിന്നീട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:

ശാസ്ത്രം പാടി, ലോഭ്യമാരോ ശരിച്ചു
സ്ത്രോത്രം വേണ്ടോ, (നമ്മളാരെ സ്തുതിക്കാൻ?)
വേദം പോലും വർജ്ജ്യമായ്, പിന്നെ ബോധം
കെട്ടാൽ നാറും മദ്യമായ് - ഈ-സദസ്സിൽ!

⁷³ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.368 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :

അസ്സാൻ സാധു വിചിന്ത്യ സംയമധനാ, നഖൈഃ കലം ചാത്തന,-
സ്ത്വയുസ്യഃ കഥമപ്യബാസവകൃതാം സ്നേഹപ്രവൃത്തിം ച താം
സാമാന്യപ്രതിപത്തിപൂർവ്വകമിയം ദാരേഷ്യ ദൃശ്യാ ത്വയാ
ഭാഗ്യായത്തമതഃ പരം ന ഖലു തദാച്യം വധുബന്ധുഭിഃ

⁷⁴ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.369 : ഇതു വി. കെ. ജി. യുടെ

നിന്നാദ്യസ്മിത, മാദ്യചുംബന, മനസ്സുതസ്സുരന്മാധുരീ-
മന്ദാക്ഷം, പൂജകാഞ്ചിതസ്തനയുഗം, പ്രേമാഭിരാമാനനം,
കന്ദാസ്തോത്സവചഞ്ചലത്പ്യഥനിതംബശ്രീസമാശ്ലേഷസ-
മ്പന്നാനന്ദമഹോ മനോഹരി! മരിപ്പിക്കും സ്മരിപ്പിച്ചു നീ!

എന്ന ശ്ലോകത്തിന്റെ ഹാസ്യാനുകരണമാണ്.

3.370 ഉണ്ടോ നേരത്തുടക്കം. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധ

ഉണ്ടോ നേരത്തുടക്കം തളിരൊടമരടിക്കും ചൊടിക്കും, ചൊടിക്കും
കൊണ്ടല്ലേറെക്കടുക്കുന്നഴകമൊരു മിടുക്കും മുടിക്കും മുടിക്കും
കണ്ടാലുൾക്കാമ്പിടിക്കുന്നഴലു കിടപിടിക്കും പിടിക്കും പിടിക്കും
കൊണ്ടാടേണ്ടും നടയ്ക്കും മുടിയഴിയുമിടയ്ക്കുന്നടിക്കുന്നടിക്കും.

കവി : കണ്ടൂർ നാരായണ മേനോൻ, കൃതി : പാക്കനാർ

3.371 കൊണ്ടൽച്ചായൽക്കുറുപ്പം. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധ

കൊണ്ടൽച്ചായൽക്കുറുപ്പം, സ്നനയുഗമദനച്ചെപ്പുറുപ്പം, വെടിപ്പും,
ചുണ്ടിൻ ചോപ്പും, കരിംകുവളചകിതമിഴിച്ചഞ്ചലിപ്പും, നടപ്പും,
കൊണ്ടാടും പട്ടുടപ്പും, സരസമിയലുമിപ്പെൺകിടാവിൻ പൊടിപ്പെ-
ക്കണ്ടാൽ തണ്ടാർശരണം സരസമുളവാം നെഞ്ചിടിപ്പും ചടപ്പും!

3.372 കൽക്കണ്ടം കളകണുമെന്നിവ. . . (ബാലേന്ദ്ര)

സ്രദ്ധ

കൽക്കണ്ടം കളകണുമെന്നിവകളുൾക്കണ്ണുതപമാർന്നു, കരി-
ങ്കൽക്കണ്ടം ഗുളഖണ്ഡമെന്ന നിലയായ്, ക്ഷീണിച്ചു വീണാധരൻ,
ഉൾക്കൊണ്ടു മധു കണ്ണിതം മധുരിപോ, വീഞ്ഞിൻകണം പൊക്കണം
കൈക്കൊണ്ടു, കലികൊണ്ടു തുള്ളിയമൃതം നീ വേണം വായിക്കവേ.

കവി : വി. കെ. ജി.

3.373 ഉണ്ണിത്തക്കാലിണയ്ക്കം. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധ

ഉണ്ണിത്തക്കാലിണയ്ക്കം, പനിമതികിരണം പോന്നൊളിക്കുന്നൊളിക്കും,
വെണ്ണയ്ക്കാക്കുന്ന മെയ്ക്കും, കനകമണിയരഞ്ഞാൺ തുടയ്ക്കും തുടയ്ക്കും,
എണ്ണം തീരാ വണക്കം, തിരുമരിയസുതപ്പുഞ്ചൊടിക്കും, ചൊടിക്കും
കണ്ണിൻ കോണിൽക്കളിക്കും ഭൂവനദൂരിതമെല്ലാമൊഴിക്കും മൊഴിക്കും.

കവി : കോതനല്ലൂർ ജോസഫ്

3.374 എച്ചെവിടെയെന്ന വിന. . . (ബാലേന്ദ്ര)

വസന്തതിലകം

എച്ചെവിടെ⁷⁵യെന്ന വിന വാനിലുമെത്തി നൂനം
അച്ചന്ദ്രനും ഗ്രസിതനായി മെലിഞ്ഞു പാവം
സ്വച്ഛമായി നിശ താരകനാരിമാരൊ-
ത്തച്ഛേതരം പലവിധം ചെലവിട്ട മൂലം.

കവി : ബാലേന്ദ്ര

⁷⁵ എച്ചെവിടെ = HIV

3.375 സമ്പൽപ്പരമ്പര പരം. . . (രാജേഷ്)⁷⁶

വസന്തതിലകം

സമ്പൽപ്പരമ്പര പരം പരിപൂഷ്ടമാക്കി
മുമ്പമ്പലപ്പഴ ഭരിച്ചു ധരാനിലിമ്പൻ
തുമ്പയ്ക്കു തുമ്പമെഴു, മമ്പിളി കമ്പിളിയ്ക്കും
കമ്പിയ്ക്കുമാരു,മിതി ചെമ്പകശേരി രാജാ

കവി : സാഹിത്യപഞ്ചാനൻ പി. കേ. നാരായണപിള്ള

3.376 തത്താർത്ഥമായി. . . (ബാലേന്ദ്ര)

വസന്തതിലകം

തത്താർത്ഥമായി ശബരീശ്വരനായി വാഴും
ത്വത്പാദമാണു ശരണം മമ ദേവദേവ
മത്പ്രാണദേഹമിവയുള്ള ദിനം വരേയ്ക്കും
സിദ്ധിക്കണം വിമലമാം തവ ഭക്തിഭാവം.

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.377 മുല്ലചാരുതരമല്ലികാം. . . (കർത്താ)

കസുമമഞ്ജരി

മുല്ലചാരുതരമല്ലികാമുകുളകുളന്മധുരസം നകർ-
നല്ലല്ലല്ലളിതഭൃങ്ഗധംകൃതി കലർന്ന മന്ദമന്ദമന്ദരം
നല്ല നല്ല സരസീഷു മുങ്ങി, നളിനേഷു തങ്ങി, വദനേ ചല-
ച്ചില്ലിവല്ലിവലയേ വലന്തമഭിനന്ദ തമ്പി! മലയാനിലം.

3.378 നാണം കെട്ട നടന്റെ. . . (ബാലേന്ദ്ര)⁷⁷

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

നാണം കെട്ട നടന്റെ ഗോഷ്ടി കലരും കോമാളിനാട്യത്തിലും
മാനം വില്ലൊരു വേശ്യ തക്ക വിടനെത്തേടുന്ന നോട്ടത്തിലും
നാനാചാനലിലെപ്പരമ്പരകളായെത്തും രസക്കേടിലും
കാണാനില്ലൊരു ലേശവും കവിതതൻ സൗന്ദര്യമെന്നേ വരൂ.

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.379 നാവേ, നിനക്കു. . . (കർത്താ)

വസന്തതിലകം

നാവേ, നിനക്കു വലിയോരുപദേശമുണ്ടേ;

⁷⁶ [രാജേഷ്] ശ്ലോകം 3.375 : ധരാനിലിമ്പൻ - ഭൂദേവൻ (ബ്രാഹ്മണൻ) - മറ്റു രാജാക്കന്മാരിൽ നിന്നു വിരുദ്ധമായി അവലംബിച്ച (ചെമ്പകശ്ലേരി) രാജാവായ ദേവനാരായണന്റെ വംശം ബ്രാഹ്മണരായിരുന്നു. തുമ്പയ്ക്കു ദുഃഖവും ചന്ദ്രനു ജാല്യവും ഉണ്ടാകുന്നതു രാജാവിന്റെ യശോധാവളം നിമിത്തമാണ്.

⁷⁷ [മുമേഷ്] ശ്ലോകം 3.378 : വള്ളത്തോളിന്റെ

മാനം ചേർന്ന ഭടന്റെ മിന്നൽ ചിതരും കൈവാളിളക്കത്തിലും,
മാനഞ്ചും മിഴി തൻ മനോരമണനിൽച്ചായുന്ന കൺകോണിലും,
സാനന്ദം കളിയാടിടുന്ന ശിശുവിൻ തുവേർപ്പണിപ്പുകവിൾ-
സ്ഥാനത്തും, നിഴലിച്ച കാഞ്ചു കവിതേ, നിൻ മഞ്ജുരൂപത്തെ ഞാൻ!

എന്ന ശ്ലോകത്തിന്റെ ഹാസ്യാനുകരണം.

നാവാലുരപ്പതിനു ഞാൻ തുനിയുന്നു കേൾ നീ
നാരായണന്റെ തിരുനാമമുറക്കയാമ്പോൾ
നാണിച്ചു പോകരുതതേ തവ വേണ്ടുള്ളൂ.

കവി : പുത്താനം, കൃതി : ഭാഷാകർണാമൃതം

3.380 നാണിക്കുന്ന നവോദയെ. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

നാണിക്കുന്ന നവോദയെപ്പരുഷമായ് കെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നതും,
ഘ്രാണിക്കാൻ ത്വരയാർന്നു കൊച്ചുമുക്കും നള്ളിപ്പൊളിക്കുന്നതും,
ആണത്തം പൊടിമീശയിൽ തെളിയുവാൻ ചായം പുരട്ടുന്നതും,
കാണിപ്പു മധുരാനുഭൂതി തടയും മർത്ത്യക്ഷമാഹുന്യത.

കവി : വി. കെ. ജി.

3.381 ആകപ്പാടെ വിമർശിച്ചു. . . (കർത്താ)⁷⁸

സ്രദ്ധ

ആകപ്പാടെ വിമർശിച്ചുറിയുവതിനസാധ്യങ്ങളാകുന്നു നാനാ-
പാകം പറ്റുന്ന ദിവ്യപ്രകൃതിയുടെ വികാരങ്ങൾ വിശ്വോത്തരങ്ങൾ;
ലോകം രങ്ഗം, നരന്മാർ നടരിതു വളരെസ്സാരമാം തത്ത്വമെങ്ങോ
പോകട്ടേ; മാംസമേദോമലകലിതമുടൽക്കെട്ടിതൽകൃഷ്ടമാണോ?

കവി : വി. സി. ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ, കൃതി : ഒരു വിലാപം

3.382 ലോകത്തുള്ള സമസ്തവൃക്ഷവും. . . (ബാലേന്ദ്ര)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ലോകത്തുള്ള സമസ്തവൃക്ഷവുമുത്തട്ടിക്കിലെല്ലാം നട-
ന്നാശയ്ക്കൊത്തു കഴിച്ചു കാടിതു പണത്തോട്ടങ്ങളാക്കീടുവാൻ
ആകെപ്പുത്തുതളിർത്ത മാമല റബർക്കാടാക്കി മാറ്റീടുവാൻ
നീ കാംക്ഷിപ്പതു സാധ്യമാണു, ചെറുതാം മന്ത്രിപ്രസാദം മതി.

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.383 ആമോദം പുണ്ടു കൈകൊണ്ടമരർ. . . (കർത്താ)⁷⁹

സ്രദ്ധ

ആമോദം പുണ്ടു കൈകൊണ്ടമരരഭയമോടൊത്തഭീഷ്ടം കൊടുക്കും;
നീമാത്രം ദേവി! യെന്നാൽ നലമൊടവയെ നൽകുന്നതമ്മട്ടിലല്ലാ;

⁷⁸ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.381 : ഷേക്സ്പിയറുടെ

All the world's a stage,
And all the men and women merely players

എന്ന പദ്യം പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു.

⁷⁹ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.383 : മൂലശ്ലോകം (ശങ്കരാചാര്യർ) :

തദന്യഃ പാണിഭ്യാമഭയവരദോ ദൈവതഗണഃ
ത്വമേകാ നൈവാസി പ്രകടിതവരാഭീത്യഭിനയാ
ഭയാത്താതും ദാതും ഫലമപി ച വാഞ്ചാസമധികം
ശരണ്യേ ലോകാനാം തവ ഹി ചരണാവേവ നിപുണഃ

ഭീ മാറ്റിപ്പാലനംചെയ്വതിനുമുമ്പുനീഷ്ടാധികം നൽകുവാനും
സാമർത്ഥ്യം പൂണ്ടതോർക്കിൽ തവ കഴലിണയാകുന്നു ലോകൈകനാഥേ!

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : സൗന്ദര്യലഹരി തർജ്ജമ

3.384 ഭൂപാളങ്ങളുറങ്ങിടുന്നു. . . (ബാലേന്ദ്ര)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ഭൂപാളങ്ങളുറങ്ങിടുന്നു, ഹരികാംബോജിക്കു നാവ, റൂഷ-
കാലാരോഹണസംക്രമത്തിലിടറിത്തെന്നുന്നു ഹംസധ്വനി,
മായാമാളവഗൗള മൗനഭജനം പൂണ്ടു, വയറ്റത്തടി-
ച്ചോരോ പട്ടിണി പാടു നീട്ടിയിവിടെച്ചുറ്റും വറ്റുണ്ണുവാൻ.

കവി : എസ്. രമേശൻ നായർ, കൃതി : സ്വാതിമേഘം

3.385 മുണ്ടീ നെട്ടുന്നു, നെട്ടീ. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

മുണ്ടീ നെട്ടുന്നു, നെട്ടീ പുനരഴകിയലും മുണ്ടനയ്യോ!, തടിച്ചി-
ക്കണ്ടാമല്ലോ തദാനിം മെലിയ, നിഹ മെലിച്ചിക്കൊരോ പൊണ്ണുരുണ്ടാം;
കണ്ടാലാകാതവന്നുങ്ങൊരു തരുണി മഹാസുന്ദരി, സുന്ദരന-
ക്കണ്ടാലാകാത നാരീ - പരിചിനൊടു വയോവർണ്ണമീവണ്ണമല്ലോ.

കവി : പുനം നമ്പൂതിരി, കൃതി : ഭാഷാരാമായണം ചമ്പു

3.386 കാളിപ്പെണ്ണിന്റെ കാലിൽ. . . (ബാലേന്ദ്ര)

സ്രദ്ധര

കാളിപ്പെണ്ണിന്റെ കാലിൽക്കയറിയിഥ കടിച്ചോരു നീർക്കോലിയെത്തൻ
കാലാൽത്തല്ലിച്ചതച്ചിട്ടൊരു കൊടിയ 'ബഡാ' ശൂരനാം ശൗരിയാരേ
വാലിൽച്ചുറ്റിപ്പിടിച്ചിട്ടവനുടെ തലയിൽത്താളവട്ടം തകർക്കും
നീലപ്പയ്യ! നിനയ്ക്കുമൊഴുതൊരു രസികൻ തന്നെ നീ പൊന്നുമോനേ!

കവി : കെ. വി. പി. നമ്പൂതിരി

3.387 വാകച്ചാർത്തിനു വല്ലവണ്ണവും. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

വാകച്ചാർത്തിനു വല്ലവണ്ണവുമുണർന്നൊതുങ്ങൊഴേക്കമ്പലം
മാകന്യാശുഗമാനദണ്ഡമഹിളാമാണിക്യമാലാഞ്ചിതം
വാകപ്പൂമുദുമെയ്യ മെയ്യിലുരസുമ്പോ, ഷെന്റെ ഗോപീജന-
ശ്രീകൗസ്തൂനകങ്കമാങ്കിത, മനസ്സോടുന്നു വല്ലേടവും!

കവി : വി. കെ. ജി.

3.388 വക്ത്രം നത്തിനു മിത്രം. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

വക്ത്രം നത്തിനു മിത്രം; പ്രകൃതിവിരസബീഭത്സവൈരൂപ്യസമ്പൽ-
സിദ്ധിക്ഷേത്രേ ച നേത്രേ; ജടിലതരപലാലപ്രകാശാശ്ച കേശാഃ;
സ്തൂലസ്തൂലൗ കപോലൗ; മടിയിലതിതരാം ഞാനു തുങ്ങിക്കിടക്കും
വക്ഷോജു ഭങ്ഗഭാജൗ; ശിവ ശിവ ജരയാ ശുഷ്കബിംബോ നിതംബഃ.

കവി : രാമപാണിവാദൻ, കൃതി : ദൗർഭാഗ്യമന്തരി

3.389 സൗന്ദര്യം സൗമ്യശീലം. . . (ബാലേന്ദ്ര)

സ്രദ്ധ

സൗന്ദര്യം സൗമ്യശീലം സകലകലയിലും വൈഭവം തന്മയത്വം
നന്ദിക്കും സൽഗുണങ്ങൾക്കെവിലവുമിവളാം ധാമമിന്നത്രയല്ലാ
വന്ദിപ്പാനായ് മടിക്കില്ലൊരുവനുമിവളേ നാട്ടുകൂട്ടത്തിൽ വച്ചും
ചിന്തിച്ചാലൊക്കെ മെച്ചം കുറവിഹയിവളെൻ ഭാര്യയാണത്ര മാത്രം.

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.390 വിലയേറിടും വിമലമാം. . . (കർത്താ)

മഞ്ജുഭാഷിണി

വിലയേറിടും വിമലമാമുടുപ്പൊടൊ,-
തുലയറ്റ കാഞ്ചനസഭാതലത്തവർ
വിലസീ വിശിഷ്ടരൂപി, നെൽവിളഞ്ഞുകോൾ-
നിലമാർന്ന സാരസഖഗങ്ങൾ പോലവേ

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ചിത്രയോഗം

3.391 വിണ്ണിൽച്ചെല്ലുകിലും തനിക്കു. . . (ബാലേന്ദ്ര)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

വിണ്ണിൽച്ചെല്ലുകിലും തനിക്കു പുതുതായ് ഹർമ്മ്യം രചിച്ചിടുവോൻ,
കണ്ണിൽപ്പെട്ട ജഡത്തിലും തഴുകുകിൽജജീവൻ കൊടുത്തിടുവോൻ,
തൻ നാടെന്നൊരു നാടിനാളദൃഢമാം ബന്ധം പുലർത്തിടുവോൻ,
വെന്നീടുന്നു സരസ്വതീരസികനാം കഞ്ചൻ വിരിഞ്ചോപമൻ.

കവി : വി. എ. കേശവൻ നമ്പൂതിരി. കഞ്ചൻ നമ്പ്യാരെപ്പറ്റി.

3.392 തൻ കാര്യത്തെ വെടിഞ്ഞും. . . (രാജേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

തൻ കാര്യത്തെ വെടിഞ്ഞുമന്യനതകന്നോനെത്രയും സത്തമൻ,
തൻ കാര്യത്തെ വിടാതെയന്യനതകന്നോനിങ്ങു സാമാന്യനാം,
തൻ കാര്യത്തിനിഹാനൃകാര്യഹനനം ചെയ്യുന്നവൻ രാക്ഷസൻ,
വ്യർത്ഥം ഹന്ത പരാർത്ഥനാശകൻ പേരെന്തെന്നറിഞ്ഞീല ഞാൻ

കവി : കെ. സി. കേശവപിള്ള, കൃതി : സുഭാഷിതരത്നാകരം

3.393 തുള്ളൽപ്പാട്ടുകളമ്പലപ്പഴ. . . (ബാലേന്ദ്ര)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

തുള്ളൽപ്പാട്ടുകളമ്പലപ്പഴമഹാക്ഷേത്രത്തിലുണ്ടായി പോൽ
കൊള്ളാം! മറ്റുവിടത്തിലിത്രമധുരിച്ചിടുന്ന പാൽപ്പായസം?
കില്ലില്ലിങ്ങൊരു തുള്ളിയെങ്കിലുമിതിൻ സ്വാദുള്ളിലെത്തിടുകിൽ-
ത്തള്ളിക്കേറിവരും തിമിർപ്പൊടൈവനും തുള്ളിക്കളിച്ചിടുമേ!

കവി : വി. എ. കേശവൻ നമ്പൂതിരി

3.394 കല്ലിനെപ്പരിയ കായലാക്കലാം. . . (കർത്താ)

രഥോദ്ധത

കല്ലിനെപ്പരിയ കായലാക്കലാം;
കായലെപ്പരിയ കല്ലുമാക്കലാം;
വല്ലുവാറു പലനാളുഴുത്തിലും
വല്ലുവാനരിയതൊൻ വൈശികം.

കൃതി : വൈശികതന്ത്രം

3.395 വൃത്തമുണ്ടമലപദ്യമോ. . . (ബാലേന്ദ്ര)

രഥോദ്ധത

വൃത്തമു, ണ്ടമല പദ്യമോ? ഫലം
മൊത്തമുണ്ടു, ശരിയായ കർമ്മമോ?
ഒത്തവണ്ണമിയലുന്ന രാഭ തൻ
പത്രമുണ്ടു, സുരനാഥഹസ്തമോ?

കവി : ഉള്ളൂർ, കൃതി : ഉമാകേരളം

3.396 ഓംകാരത്തിന്നുമൊറ്റത്തരിയുടയ. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

ഓംകാരത്തിന്നുമൊറ്റത്തരിയുടയ മുഴക്കത്തിനും ലക്ഷ്യമെങ്കിൽ
ഓംകാരത്തിന്നുമേവം പലതിനുമതുപോലാകുമെന്നാകുമെന്നേ
ഞാൻ കാണുന്നില്ല ചൊല്ലുന്നതിനൊരു പദവും നാദബിന്ദുക്കലർ-
ത്തേൻകാരുണ്യപ്രവാഹം ത്രിഭുവനവടിവായ് നിന്നൊരൊന്നാണു ദൈവം

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : നിജാനന്ദവിലാസം

3.397 ഞാനെന്നാൽ ഞായരക്ഷക്കൊരു. . . (ബാലേന്ദ്ര)

സ്രദ്ധര

ഞാനെന്നാൽ ഞായരക്ഷയ്ക്കൊരു ഗുണവഴിയേ പോകയാം തികളൊക്കും
മാനം ചൊവ്വായ് വഹിക്കും ബുധനതിമതിമാൻ വ്യാഴതുല്യപ്രഭാവൻ
ആനം പൊൻവെള്ളിയെന്നിവക ശന്നിനിയതം വിദ്യതാൻ വിത്തമെന്നാ
ജ്ഞാനം മേ തന്നൊരച്ഛൻ കനിയണമിഹമേ വെണ്മണിക്കുമാസുരേന്ദ്രൻ.

കവി : കൊടുങ്ങല്ലൂർ കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ.

3.398 നാരായണാച്യുതഹരേതി. . . (മധുരാജ്)

വസന്തതിലകം

നാരായണാച്യുതഹരേതി സദാ ജപിച്ചാൽ
പാപം കെട്ടും പശികെട്ടും വ്യസനങ്ങൾ തീരും
നാവിന്നുണർച്ച വരുമേറ്റുമന്യകാലേ
ഗോവിന്ദപാദകമലങ്ങൾ തെളിഞ്ഞു കാണാം

പുനാനത്തിന്റെ ഒരു പ്രസിദ്ധശ്ലോകത്തിന്റെ ഒന്നാം വരിയിലെ വൃത്തഭംഗം മധുരാജ് ശരിയാക്കിയതിനുശേഷം.

3.399 നാരായണായനമ ജാതിവിഷ. . . (ബാലേന്ദ്ര)

വസന്തതിലകം

നാരായണായനമ ജാതിവിഷദ്രുമത്തിൻ
നാരായവേര പിഴുതോരു മഹാനഭാവ
നേരായ ധർമ്മമിതരന്നുടെ ജാതിയേതെ-
ന്നാരായലല്ല; ഭവദിയമതം വരേണ്യം.

കവി : ബാലേന്ദ്ര. ശ്രീ നാരായണമൂർത്തിനെപ്പറ്റി.

3.400 നീതാ: കിം പൃഥുമോദകാ. . . (കർത്താ)⁸⁰

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

നീതാ: കിം പൃഥുമോദകാ ന ദിവസാ നാപ്രാതമമ്മാവഴം
കിന്നോന്മീലിതചാരുജീരകരസാസ്സോഽശ്വ പാകാനിലാ:
സീൽക്കാര: കടുകു വറത്തു കരിയിൽക്കൂട്ടുന്ന നേരം ശ്രുതോ;
നിർവ്യാജം വിരുണേഷധീര ഇതി മാം കേനാഭിധത്തേ ഭവാൻ?

കവി : തോലൻ, കൃതി : മന്ത്രാങ്കം (വിദ്യേഷകവാക്യം)

⁸⁰ [കർത്താ] ശ്ലോകം 3.400 : നാഗാനന്ദത്തിലെ

നീതാ: കിം ന നിശാശ്ശശാങ്കരചയോ നാപ്രാതമിനിവരം
കിന്നോന്മീലിതമാലതിസുരഭയസ്സോഽശ്വ: പ്രദോഷാനിലാ:
രധങ്കാര: കമലാകരേ മധുലിഹാം കിം വാ മയാ ന ശ്രുതോ
നിർവ്യാജം വിധുരേഷധീര ഇതി മാം കേനാഭിധത്തേ ഭവാൻ?

എന്ന നായകവാക്യത്തിന്റെ ഹാസ്യാനുകരണം.

3.401 സ്വത്തിനാർത്തി പെരുത്തതാം. . . (ബാലേന്ദ്ര)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

സ്വത്തിനാർത്തി പെരുത്തതാം, കൊടിയതാം ശസ്ത്രങ്ങളാർജ്ജിപ്പതാം,
ചിത്താവേശമടക്കുവാൻ ഹനനവും സംഭോഗവും ചെയ്വതാം,
ക്ഷുത്തില്ലാതെ ഭുജിപ്പതാം, തനയർ തൻ സമ്പാദ്യമിച്ഛിപ്പതാം,
മർത്യന്നന്യമൃഗങ്ങളെക്കവിയുമാ നിസ്തല്യമാം വൈഭവം!

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.402 ക്ഷുദ്രാനഭോഗസുലഭക്ഷ്യയതു. . . (കർത്താ)

വസന്തതിലകം

ക്ഷുദ്രാനഭോഗസുലഭക്ഷ്യയതു മൂറ്റം
ഭദ്രാനഭൂതിപരനാം പരഹംസനെന്നും
ഏദ്ഭാവകം ഹിമസുധായിതസാരസച്ചി-
ന്യുദാർത്ഥമൗനമധുരം പറയാവതല്ലേ.

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : ശിവസുരഭി

3.403 ഹാ! പാപമോമൽമലരേ. . . (ബാലേന്ദ്ര)

വസന്തതിലകം

ഹാ! പാപമോമൽമലരേ ബത നിന്റെ മേലും
ക്ഷേപിച്ചിതേ കരുണയറ്റു കരം കൃതാന്തൻ!
വ്യാപാരമേ ഹനനമാം വനവേടനുണ്ടോ
വ്യാപനമായ് കഴുകെന്നു കപോതമെന്നും!

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : വിന്ന പുഷ്പ്

3.404 വെള്ളം വെണ്ണീർ വൃഷം. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

വെള്ളം, വെണ്ണീർ, വൃഷം, വെണ്മഴ, വരകരിതോ, ലാഭ്യവിത്തായിപൻ തൊ-
ട്ടുള്ളോരീ നൽകൃഷിക്കോപ്പകളഖിലമധീനത്തിലുണ്ടായിരിക്കെ
പള്ളിപ്പിച്ചയ്ക്കുന്നള്ളരുതു പുരരിപോ! കാടുവെട്ടിത്തെളിച്ചാ
വെള്ളിക്കുന്നിൽകൃഷിച്ചെയ്യുക, പണിവതിനും ഭൂതസാർത്ഥം സമൃദ്ധം!

കവി : ശിവൊള്ളി

3.405 പള്ളിക്കൈവില്ലു പൊൻകുന്ന്. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധര

പള്ളിക്കൈവില്ലു പൊൻകുന്ന്, നലർമകൾപതിയാമമ്പു, തോഴൻ ധനേശൻ,
വെള്ളിക്കുന്നായ വീ, ടിപ്പെരുമകൾ കലരും പോറ്റി തൻ കെട്ടിലമ്മേ!
കൊള്ളിച്ചാലൊതു തൃക്കണ്ണടിയനി, ലവിടേയ്ക്കിഷ്ടയാം ദാസിയായ് പാർ-
പ്പള്ളിശ്രീദേവി പോന്നെൻ പുരയിലധിവസിക്കേണ്ടി വന്നേക്കുമെന്നോ?

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ദേവിസ്തോത്രം

3.406 കീർത്തയാ പാരേഴുരണ്ടും. . . (ബാലേന്ദ്ര)

സ്രദ്ധ

കീർത്തയാ പാരേഴുരണ്ടും, കരിയുടെ പൊടിയാൽ പല്ലു മുപ്പത്തിരണ്ടും,
വൃത്താ വീടിന്റെ തൂണും ചുവരും, മഥ വെളുത്തേടനെക്കൊണ്ടു മുണ്ടും,
നിത്യം ഭസ്മേന നെറ്റിത്തടമപിച്ച നഖം നാപിതൻ കത്തികൊണ്ടും
സത്യം പാരം വെളുപ്പിച്ചിയലിനൊരു മജിസ്ട്രേട്ടു പാലിച്ചിടട്ടേ.

കവി : മുൻഷി രാമക്കുറുപ്പ്, കൃതി : ചരണീചരണം

3.407 നേദിച്ചു നിന്റെ. . . (മധുരാജ്)

സ്രദ്ധ

നേദിച്ചു നിന്റെ മുനിൽഗുരുപവനപുരാധീശ പട്ടേരി കട്ടി-
ക്കാവ്യത്തുവെണ്ണ, വെള്ളോട്ടുരുളിയിൽ നിറയെപ്പാന പൂന്താനവും തേ;
വാടീടാബ്ഭേതിയാൽ മഞ്ജുള മധുരതരം മാലയും ചാർത്തി, ഞാനെ-
ന്തേകാനായ്? വാസനാപൂരിതമൊരു കളഭക്കിണ്ണ, മിന്നെന്മനസ്സോ?

കവി : പി. പി. കെ. പൊതുവാൾ, കൃതി : കിളിയുടെ നാവ്

3.408 വെള്ളം മുമ്പു കടിപ്പതിന്നു. . . (ഉമേഷ്)⁸¹

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

വെള്ളം മുമ്പു കടിപ്പതിന്നു തുനിയാ നിങ്ങൾക്കു നൽകാതെയാർ,
നുള്ളാറില്ലണിവാൻ കൊതിക്കുകിലുമാരൻപാൽ ഭവത്പല്ലവം,
നല്ലോരുത്സവമാർക്കു നിങ്ങളുടെ കടിഞ്ഞൂൽപ്പൂപ്പിറ, പ്പേരുകി-
ങ്ങല്ലാതും വിട, യശ്ശകുന്തളയിതാ പോകുന്നു കാന്താലയേ.

കവി : വള്ളത്തോൾ/കാളിദാസൻ, കൃതി : അഭിജ്ഞാനശാകുന്തളം തർജ്ജമ

3.409 നേത്രം രണ്ടുമടച്ചും. . . (കർത്താ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

നേത്രം രണ്ടുമടച്ചു, മഞ്ജലിപ്പടം മുർദ്ധാവിൽ വച്ചും ബലാൽ,
ഗാത്രം തെല്ലു ചലിച്ചിടാതെയൊരു കാൽ മാത്രം നിലത്തുനിയും,
ഗോത്രാധീശസുധാവരാഘ്രലീകമലം ഹൃത്താരിലോർത്തും, മഹാൻ
ഗോത്രാധീശനമർന്നിടുന്നു വലുതാം കുറ്റിക്കുളുലും സദാ.

കവി : കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി, കൃതി : ഗംഗാവതരണം

3.410 ഗൗരിക്കാശ്രയമേകി, യൊത്ത ചുടല. . . (ബാലേന്ദ്ര)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ഗൗരിക്കാശ്രയമേകി, യൊത്ത ചുടലക്കാടാക്കി വാണോരിടം
പാരം ഭീതിദകാളികളിനികരം കൂട്ടാക്കി കൂത്താടുവാൻ,
താരൊത്തുള്ളടൽ ചാവലാക്കിയൊളിയമ്പൊന്നിൻ പ്രയോഗത്തിനാൽ,
മാരാദേ തവ കേളി കേട്ട കഥ കേട്ടാലാർത്തമാകും മനം!

കവി : ബാലേന്ദ്ര, കൃതി : നേതാവുവിക്രീഡിതം

⁸¹ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.408 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :

പാതും ന പ്രഥമം വ്യവസ്ഥിതി ജലം യുഷ്ഠാസ്വപിതേഷു യാ,
നാദത്തേ പ്രിയമണ്ഡനാപി ഭവതാം സ്നേഹേന യാ പല്ലവം,
ആദ്യേ വഃ കസുമപ്രസൂതിസമയേ യസ്യഃ ഭവത്യുത്സവഃ
സേയം യാതി ശകുന്തളാ പതിഗൃഹം, സർവൈരനുജ്ഞായതാം.

3.411 തതോ മദപരിപ്ലവ. . . (മധുരാജ്)⁸²

പൃഥ്വി

തതോ മദപരിപ്ലവപ്ലവഗവീരസാശ്രാവിണ-
ക്ഷണക്ഷുഭിതകോണപപ്രഹരപാണികോണാഹതഃ
രവൈരധികഭൈരവൈരപരുരോധ രോദോന്തരം
തരംഗിതഘനാഘനസ്തനിതബന്ധുഭിർദുന്ദുഭിഃ

കവി : ലക്ഷ്മണ പണ്ഡിതർ, കൃതി : ചമ്പുരാമായണം

3.412 രവിശശിഗഗനാനിലാനലാംഭഃ. . . (കർത്താ)

പുഷ്പിതാഗ്ര

രവിശശിഗഗനാനിലാനലാംഭഃ-
ക്ഷിതിപുരുഷാഷ്ടകമിത്യസി ത്വമേകഃ
ജഗതി വിമൃശതാം ന വിദ്യതേന്യൽ
കിമപി വിഭോ! പരമാത്മനേ നമസ്തേ.

കവി : താഴൂൺ പരമേശ്വര ഭട്ടതിരി, കൃതി : സാഹസിക

3.413 ജാതീ, ജാതാനുകമ്പാ ഭവ. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധര

ജാതീ, ജാതാനുകമ്പാ ഭവ, ശരണമയേ! മല്ലികേ, കൂപ്പുകൈ തേ
കൈതേ, കൈതേരി മാക്കം കബരിയിലണിവാൻ കയ്യുയർത്തും ദശായാം
ഏതാ, നേതാൻ മദീയാനലർശരപരിതാപോദയാ, നാശൂ നീ താൻ
നീ താൻ, നീ താനുണർത്തിടുക ചടുലകയൽക്കണ്ണി തൻ കർണ്ണമൂലേ!

കേരളവർമ്മ പഴശ്ശിരാജാ തന്റെ ഭാര്യയായ കൈതേരി മാക്കത്തിനെ ഉദ്ദേശിച്ചെഴുതിയ പ്രണയശ്ലോകം.

3.414 എങ്ങോട്ടാണീ പ്രയാണം. . . (ബാലേന്ദ്ര)

സ്രദ്ധര

“എങ്ങോട്ടാണീ പ്രയാണം?” “രഘുകുലതിലകം രാമനുണ്ടായ ദേശം”;
“എങ്ങാ ടിക്കു കാട്ടു” “നിജമതു പറയാം; വാങ്ങിയില്ലേതുമേ ഞാൻ”;
“എന്നാൽ ഫൈനിങ്ങെടുക്കൂ”, “തുകയൊരു ചെറുതും കയ്യിലില്ലാത്തവൻ ഞാൻ”;
“എങ്കിൽപ്പോന്നോളു വാഴാം യദുകുലതിലകം കൃഷ്ണനെപ്പറ്റ ദിക്കിൽ”.

3.415 എവിടെ മരുവിടുന്തു. . . (മധുരാജ്)⁸³

മാലിനി

എവിടെ മരുവിടുന്തു യോഗവിത്താം മുക്തൻ

⁸² [മധുരാജ്] ശ്ലോകം 3.411 : ഭോജരാജാവും ലക്ഷ്മണപണ്ഡിതരും ചേർന്നെഴുതിയ ചമ്പുരാമായണത്തിൽ നിന്ന്. ഭൂരിഭാഗവും എഴുതിയതു ഭോജരാജനാണ്. പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനുമുമ്പു അദ്ദേഹം മരിച്ചുപോയി. പിന്നീടു ലക്ഷ്മണപണ്ഡിതർ ഈ ഗ്രന്ഥം പൂർത്തിയാക്കി. ഈ ശ്ലോകം ലക്ഷ്മണ പണ്ഡിതർ എഴുതിയ യുദ്ധകാണ്ഡത്തിൽ നിന്നുള്ളതാണ്. യോജിച്ച പദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു ഒരു യുദ്ധത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷം ഇതിൽ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു.

അന്വയം: തതഃ മദപരിപ്ലവ പ്ലവഗവീര സാശ്രാവിണ ക്ഷണ ക്ഷുഭിത കോണപ പ്രഹര പാണികോണാഹതഃ ദുന്ദുഭിഃ തരംഗിതഘനാഘനസ്തനിതബന്ധുഭിഃ അധികഭൈരവൈഃ രവൈഃ രോദോന്തരം ഉപരുരോധ.

⁸³ [മധുരാജ്] ശ്ലോകം 3.415 : ഭഗവദ്ഗീതയിലെ

യത്ര യോഗേശ്വരഃ കൃഷ്ണോ യത്ര പാർത്ഥോ ധനർദ്ധരഃ
തത്ര ശ്രീർവിജയോ ഭൂതീർ ധ്രുവോ നീതിർമതിർമമ

എന്ന ശ്ലോകത്തിന്റെ ചരയ.

സുവിദിത നിജ കർമ്മവ്യഗ്രനായ് സവ്യസാചി
അവിടെ സതതമുണ്ടാം ശ്രീ, ജയം, നീതി, ധർമ്മം
ധ്രുവമവികലമാകും ഭൂതീയും - ഗീത ചൊൽവു

3.416 അയല കനലടുപ്പിൽച്ചുട്ടതും. . . (ബാലേന്ദ്ര)

മാലിനി

അയല കനലടുപ്പിൽച്ചുട്ടതും തേങ്ങയുള്ളി-
മളവിനു മുളകുപ്പം ചേർത്ത കുപ്പപ്പുഴുക്കും
ഇലയിൽ നടുവിൽ വച്ചിട്ടൊത്തുനാം തിന്നതോർത്താൽ
കൊതി എദി പെരുക്കുന്നപ്പോയകാലത്തിലെത്താൻ.

3.417 ഇളളക്കിടാവിളകി. . . (കർത്താ)

വസന്തതിലകം

ഇളളക്കിടാവിളകി; കണ്ണിനുപറ്റി; നോവോ
പിള്ളയ്ക്കു തട്ടി; യൊരുമുക്കിനിയത്രയായി;
വെള്ളം തളിപ്പതിനൊരുക്കുക, യെന്നകായി-
ലുള്ളപ്പരിഭ്രമ വചസ്സുകൾ കേട്ടു വിപ്രൻ.

കവി : നടുവത്ത് മഹൻ നമ്പൂതിരി, കൃതി : സന്താനഗോപാലം

3.418 വൻ നർമ്മദാനദിയെയും. . . (ഉമേഷ്)

വസന്തതിലകം

വൻ നർമ്മദാനദിയെയും വഴിമേൽത്തടഞ്ഞ
മന്നന്റെ വിര്യ, മവളോതിയറിഞ്ഞൊരാഴി
തന്നതികത്തിലവനെസ്സുകലം വധിച്ചു
വന്നപ്പൊഴബ്ഭൂഗുസുതന്നിതു കാഴ്ചവച്ചു.

കവി : ഉള്ളൂർ, കൃതി : ഉമാകേരളം

3.419 തിങ്ങിപ്പൊങ്ങും തമസ്സിൽ. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധ

തിങ്ങിപ്പൊങ്ങും തമസ്സിൽക്കടലിലൊരു കടം പോലെ ഭൂചക്രവാളം
മുങ്ങിപ്പോയി മുഴക്കെ; കള്ളിരിളകുമിളം കാറ്റു താനേ നിലച്ചു;
മങ്ങിക്കാണുന്ന ലോകപ്രകൃതിയുടെ പകർപ്പെന്ന മട്ടന്നു മൗനം
തങ്ങിക്കൊണ്ടർദ്ധരാത്രിക്കൊരു പുരുഷനിരുന്നീടിനാനാടലോടേ.

കവി : വി. സി. ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ, കൃതി : ഒരു വിലാപം

3.420 മയ്യഞ്ചം തിരുമെയ്യ ചെന്നു. . . (ബാലേന്ദ്ര)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

മയ്യഞ്ചം തിരുമെയ്യ ചെന്നു തടവും, നക്കും പദാബ്ജങ്ങൾ ഞാൻ,
പയ്യാറ്റും മമ യാമുനോദകവുമാ വൃന്ദാവനപ്പുൽകളും,
നിയ്യുതും മുരളീരവം നകരുമെന്നായർക്കിടാവേ, വെറും
പയ്യായാൽ മതിയായിരുന്നു തിരുവമ്പാടിക്കെത്തന്നു ഞാൻ.

കവി : വി.കെ.ജി

3.421 നാഭീപത്മേ നിഖിലഭവനം. . . (കർത്താ)

മന്ദാക്രാന്ത

നാഭീപത്മേ നിഖിലഭവനം ഞാറുപെയ്ക്കാത്തയോനിം
നാഗേന്ദ്രന്മേൽബൃത! മതുമതപ്പള്ളികൊള്ളും പിരാണെ
നാഗാരാതിദ്ധ്വജനെ നവരം മുമ്പിൽ നീ കമ്പിടേണ്ടും
നാൽവേതത്തിൻ പരമപൊരുളാം നമ്മുടേ തമ്പിരാണെ.

കൃതി : ഉണ്ണുനീലിസന്ദേശം

3.422 നിൻവർഷത്താലുയരുമുലകിൻ. . . (ബാലേന്ദ്ര)⁸⁴

മന്ദാക്രാന്ത

നിൻവർഷത്താലുയരുമുലകിൻ രമ്യമാം ഗന്ധമേറ്റും
മന്ദം നാസാധ്വനിതമുണരും ദന്തിതൻ പ്രാണമേറ്റും
അത്തിക്കേകിപ്പുലവുമലരും കാട്ടിലാശ്ശീതവാതം
വീശും നീയങ്ങണയുമളവിൽ ദേവഗൈലത്തിൽ മെല്ലെ.

കവി : , കൃതി : മോലസന്ദേശം തർജ്ജമ (1:42)

3.423 ആരായുകിൽ തിരകൾ. . . (ഗോപകുമാർ)

മന്ത്രേഭം

ആരായുകിൽ തിരകൾ നിരായിടുന്നു, ഫണി നാരായിടുന്നു, കടവും
പാരായിട, നന്തിനു നേരായിടുന്നുലകമോരായിലുണ്ണുഖിലവും
വേരായ നിൻ കഴലിലാരാധനം തരണമാരാലിതിന്നൊരു വരം
നേരായി വന്നിടുക വേരാരുമില്ല ഗതി ഹേ രാജയോഗജനനി!

കവി : ശ്രീ നാരായണ ഗുരു

3.424 വമ്പന്മാരുടെ ഭാഷണം. . . (ബാലേന്ദ്ര)⁸⁵

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

വമ്പന്മാരുടെ ഭാഷണം, സിനിസമൂഹത്തിന്നഹോ പോഷണം,
ഷാമ്പു സോപ്പു വിശേഷണം, പലതരം തട്ടിപ്പു സംഘോഷണം,
എമ്പാടും കഥ മോഷണം, കഥയെഴുതുള്ളോരു സംഭാഷണം,
അമ്പേ കണ്ണിനു ദൂഷണം - ടെലവിഷൻ തൻ മൂല സംപ്രേഷണം!

കവി : ബാലേന്ദ്ര

⁸⁴ [ഉമ്മേഷ്] ശ്ലോകം 3.422 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :

തൃന്നിഷ്യന്ദോച്ഛസിതവന്ധുധാഗന്ധസമ്പർക്കരമ്യഃ
സ്രോതോ രസ്രധ്വനിതസുഭഗം ദന്തിഭിഃ പീയമാനഃ
നീചൈർവാസ്യത്യുപജിഗമിഷോർദ്ദേവപൂർവ്വം ഗിരിം തേ
ശീതോ വയുഃ പരിണമയിതാ കാനനോദ്ദാമരാണാം.

⁸⁵ [ബാലേന്ദ്ര] ശ്ലോകം 3.424 : പുത്താനത്തിന്റെ

അമ്പാടിക്കൊരു ഭൂഷണം, രിപ്പുസമൂഹത്തിന്നഹോ ഭീഷണം,
പൈമ്പാൽ വെണ്ണ തയിർക്കു മോഷണം, മതിശ്രരാത്മനാം പേഷണം,
വൻപാപത്തിനു ശോഷണം, വനിതമാർക്കെന്നസംപോഷണം,
നിൻപാദം മതി ഭൂഷണം - ഹരതുമേ മഞ്ജീരസങ്ഘോഷണം

എന്ന ശ്ലോകത്തിന്റെ ഹാസ്യാനുകരണം.

3.425 ഏലസ്സും മണിയും ചിലമ്പും . . (ഗോപകുമാർ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ഏലസ്സും മണിയും ചിലമ്പും തളയും കോലാഹലത്തോടെയ-
മ്മേളത്തിൽ കളിയും ചിരിച്ച മുഖവും തൃക്കൈകളിൽ താളവും
കാലിക്കാൽപൊടിയും കളായനിറവും കാരുണ്യവായ്പും തഥാ
ബാലൻ കൃഷ്ണനടുത്തുവന്നൊരു ദിനം കണ്ടാവു കൺകൊണ്ടു ഞാൻ!

കവി : പുത്താനം, കൃതി : ശ്രീകൃഷ്ണകർണ്ണാമൃതം

3.426 കൂകി കോഴി വനാന്തരേ . . (കർത്താ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

കൂകി കോഴി വനാന്തരേ വിറകുമായ് നിന്നോരു രാവേ തഥാ
കൂകി കോകിലവാണിമാർ കുചതടേ മേവീടുമാ രാവിലും;
കൂകും കോഴികൾ തമ്മിലുള്ള സുകൃതം ചെമ്മേ പറഞ്ഞീടുവാ-
നാകുന്നീല; ചരാചരങ്ങളിലുമുണ്ടത്യന്തഗത്യന്തരം.

കവി : പുത്താനം, കൃതി : ഭാഷാകർണ്ണാമൃതം

3.427 കന്ദർപ്പപ്പട്ട തീർന്നവാരവൾ . . (ബാലേന്ദ്ര)⁸⁶

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

കന്ദർപ്പപ്പട്ട തീർന്നവാരവൾ തുണച്ചോർക്കേകി സമ്മാനമായ്
മുന്നം വസ്ത്രമരയ്ക്കു, മാല മുലകൾ, കൈക്കൊതിനോ കണ്ഡലം,
പിന്നെച്ചുണ്ടിനു വെറ്റിലച്ചുരുൾ പരം, കൈ രണ്ടിനും കങ്കണം,
പിന്നിൽത്തൂങ്ങിയുലഞ്ഞ വാർകുഴലിനോ ചേരും വിധം ബന്ധനം.

കവി : കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ, കൃതി : (തർജ്ജമ)

3.428 പീലി ചിന്നി വിരിയുന്ന . . (കർത്താ)

കുസുമമഞ്ജരി

പീലി ചിന്നി വിരിയുന്ന വേണിയിൽ മറഞ്ഞ കോമളമുഖാബ്ജമാ-
ലോലഹാരനവഹേമസൂത്ര വനമാലികാമകരകണ്ഡലം
ഫാലബാലമതിമേലണിഞ്ഞ കമനീയഘർമ്മകണികാങ്കരം
കോലമഞ്ചിതരഥം ഗതം ജയതി ജൈഷ്ഠ്യം കിമപി വൈഷ്ണവം.

കവി : പുത്താനം, കൃതി : പാർത്ഥസാരഥീ സ്തവം

3.429 ഫുല്ലാബ്ജത്തിനു രമ്യതക്ക. . . (വിശ്വപ്രഭ)⁸⁷

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ഫുല്ലാബ്ജത്തിനു രമ്യതക്കു കുറവോ പായൽ പതിഞ്ഞിടിലും?
ചൊല്ലാർന്നോരുകല്ലയോ പനിമതിക്കെങ്കും കുറഞ്ഞെങ്കിലും?
മല്ലാക്ഷീമണിയാൾക്കു വല്ക്കലമിതും ഭൂയിഷ്ടശോഭാവഹം;
നല്ലാകാരമതിനലങ്കരണമാമെല്ലാപ്പദാർത്ഥങ്ങളും.

കവി : കേരളവർമ്മ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ/കാളിദാസൻ, കൃതി : ശാകുന്തളം തർജ്ജമ

3.430 മുറ്റം സൗഖ്യമിയന്നിടുനൊരു രസം. . . (ബാലേന്ദ്ര)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

മുറ്റം സൗഖ്യമിയന്നിടുനൊരു രസം കണ്ടെത്തിനേന്നു ഞാൻ
അത്യാനന്ദമിയന്നതിമ്പടി ഗൃഹേ ചെയ്യുന്നൊരുമ്പെട്ടതും
മുറ്റത്തെത്തി വഴക്കടിച്ചൊരു മഹാമാലാഖ സാത്താനുമായ്
'കഷ്ടം പാപമിതെ'ന്നൊരാ, ലിതരനോ ചൊന്നാൻ 'പവിത്രം' പരം.

കവി : ബാലേന്ദ്ര / ഖലിൽ ജിബ്രാൻ

3.431 മേദസ്സുറ്റ മെലിഞ്ഞു കക്ഷി. . . (ഉമേഷ്)⁸⁸

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

മേദസ്സുറ്റ മെലിഞ്ഞു കക്ഷി ലഘുവായ് ദേഹം വിഹാരക്ഷമം
ഭേദപ്പെട്ട മൃഗങ്ങൾ തൻ പ്രകൃതിയും കാണാം ഭയക്രോധയോഃ
കോദണ്ഡിക്കിളകുന്ന ലാക്കിലിഷ്ടവെയ്പ്പേൽപ്പിച്ചതും ശൈശ്വമാം
വാദം വേട്ടയസാധുവെന്നതു മൃഷാ, മറ്റൊന്നിലുള്ളീ രസം?

കവി : കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ / കാളിദാസൻ, കൃതി : ശാകുന്തളം തർജ്ജമ

3.432 കൊമ്പൻ പോയവഴിക്ക. . . (ബാലേന്ദ്ര)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

കൊമ്പൻ പോയവഴിക്കു മോഴ തിരിയാ, മപ്പങ്ങൾ കട്ടണ്ണവോ-
രൊമ്പ്രാനമ്പലവാസികൾക്കുമുഴുവൻ കക്കാൻ തരം വച്ചിടും,

⁸⁶ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.427 : മൂലശ്ലോകം :

ശാന്തേ മന്ദമസംഗരേ രണകൃതാം സത്ക്കാരമാതന്വതി :-
വാസോഽഭാജ്ജാലനസ്യ, പിനകചയോർഹാരം, ശ്രുതേഃ കണ്ഡലം,
ബിംബോഷ്ടസ്യ തു വീടികാം, ശ്രമവതോർബാഹോശ്ചലതക്തേണം,
പശ്ചാല്പാബിനി കേശപാശനിചയേ യുക്തോ ഹി ബന്ധഃ കൃതഃ

⁸⁷ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.429 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :

സരസിജമനവിധം ശൈവലേനാപി രമ്യം
മലിനമപി ഹിമാംശോർലക്ഷ്യ ലക്ഷ്മീം തനോതി
ഇയമധിമനോജ്ഞാ വല്ക്കലേനാപി തനഗി
കിമിവ ഹി മധുരാനാം മണ്ഡനം നാകൃതീനാം.

⁸⁸ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.431 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :

മേദച്ഛേദക്രശോദരം ലഘു ഭവത്യുത്ഥാനയോഗ്യം വപഃ
സത്താനാമപി ലക്ഷ്യതേ വികൃതിമച്ചിത്തം ഭയക്രോധയോഃ
ഉത്കർഷഃ സ ച ധന്വിനാം യദിഷവഃ സിദ്ധ്യന്തി ലക്ഷ്യേ ചലേ
മിഥ്യാ ഹി വ്യസനം വദന്തി മൃയാമീദൃഗിനോദഃ കതഃ?

അമ്പത്തൊന്നു പിഴയ്ക്കു ശിഷ്യനൊരു തെറ്റാശാൻ വരുത്തുമൊഴേ,-
യ്ക്കുമ്പോ! കൈപ്പിഴയാൽ ഗ്രഹപ്പിഴ, ഭരിക്കുന്നോർ ധരിച്ചീടണം.

കവി : വി. എ. കേശവൻ നമ്പൂതിരി

3.433 അംഭോരാശികുടുംബിനീതിലകമേ. . . (കർത്താ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

അംഭോരാശികുടുംബിനീതിലകമേ! നൽച്ചാലിയാറേ! തൊഴാം
അവെന്നെപ്രതി കൈവരേണമതിനായ് നിൻ കാലു സംപ്രാർത്ഥയേ
തേനോലും മൊഴി! തമ്പി! സമ്പ്രതി മണിപ്പോതം കടപ്പോളവും
ഗംഭീരാഭവമോളവും ചുഴികളും കാറ്റും കുറച്ചീറ്റണം.

കവി : ചേലപ്പറമ്പു നമ്പൂതിരി

3.434 തേടിത്തേടി നടന്നു. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

തേടിത്തേടി നടന്നു കാലടി കഴയ്ക്കട്ടേ, ഭവത്കീർത്തനം
പാടിപ്പാടി വരണ്ടുണങ്ങുകിലുണങ്ങീടട്ടെ ജിഹ്വാഞ്ചലം
കൂടെക്കൂടെ നടത്തുമർച്ചന തളർത്തീടട്ടെ കൈ രണ്ടു, മി-
ക്കൂടാത്താവു വെടിഞ്ഞിടും വരെ ഹരേ! നിന്നെ സ്മരിച്ചാവു ഞാൻ!

കവി : വി. കെ. ജി.

3.435 കാമാരിയായ ഭഗവാന്റെ. . . (ഋഷി)

വസന്തതിലകം

കാമാരിയായ ഭഗവാന്റെ പാതി ദേഹം
രോമാളിയാകുമതിരിട്ടു പകുത്തട്ടത്തു
ആമോദമോടരുളുമിടുകമാരികേ! നിൻ
പൂമേനി തൻ പുതുമയെന്തു പുകഴ്ത്തിടേണ്ടു?

കവി : വെണ്ണി അച്ഛൻ

3.436 ആഴക്കുവറ്റിയിൽ. . . (ബാലേന്ദ്ര)

വസന്തതിലകം

ആഴക്കുവറ്റിയിലുള്ളതു കിട്ടുവാനാ-
യേഴെട്ടിടങ്ങഴി ജലം വെറുതേ കുടിച്ചു
കോഴപ്പഴാധരിയെയൊന്നു പുണർന്നു പോരാൻ
തോഴീജനത്തെ വെറുതേ തഴുകേണ്ടി വന്നു.

കവി : ഒരവങ്കര

3.437 ക്രുദ്ധാമുവാച ഗിരിശോ. . . (ഉമേഷ്)

വസന്തതിലകം

ക്രുദ്ധാമുവാച ഗിരിശോ ഗിരിരാജകന്യാഃ
“മഹ്യം പ്രസീദ ദയിതേ, തൃജ വൈപരിത്യം;
നോ ചേദ് ഭവിഷ്യതി ജഗത്യധുനൈവ വാർത്താ
ഭസ്മീചകാര ഗിരിശം കില ചിത്തജന്മാ”

കവി : വൈക്കത്തു പാച്ചുമുത്തു് (സമസ്താപുരണം)

3.438 നിൻപത്തുതന്നെ നിരൂപിക്കിൽ. . . (ബാലേന്ദ്ര)

വസന്തതിലകം

നിൻപത്തുതന്നെ നിരൂപിക്കിലെന്നിങ്ങ സർവ്വ-
സമ്പത്തുമെന്നുകരുതിസ്സതതം ഭജിച്ചു
വെമ്പിത്തളർന്നവരുമീയഗതിക്കു നിന്റെ-
യൻപെത്തിടായ്ക്കിലിനിയാരൊരു ബന്ധുവുള്ളു?

കവി : കമാരനാശാൻ

3.439 വാരാശി, തന്നൊടുവിലെഴുതൂ. . . (ഉമേഷ്)

വസന്തതിലകം

വാരാശി, തന്നൊടുവിലെഴുതൂ കേരളത്തെ
നേരായ് പുലർത്തിടണമെന്നു കരാറു വാങ്ങി
ധാരാളമംബുവരുളുന്നതുകൊണ്ടു മേന്മേൽ
ധാരാധരങ്ങളിതിൽ മാരി പൊഴിച്ചിടുന്നു.

കവി : ഉള്ളൂർ, കൃതി : ഉമാകേരളം

3.440 ധാരാളമാണു മരണം. . . (ബാലേന്ദ്ര)

വസന്തതിലകം

ധാരാളമാണു മരണം രണഭൂമിലെല്ലാ-
പ്പോരാളിമാർക്കുമിതു കാംക്ഷിതമെന്നിരിക്കേ
വീരാഗ്ര്യ, പുത്രമുതിയെക്കരുവാക്കിവെച്ചി-
ട്ടാരാൽച്ചതിക്കുവതു പൗരഷമാകുമെന്നോ?

3.441 വരമൊഴിയുടെ മേന്മ. . . (ഉമേഷ്)⁸⁹

പുഷ്പിതാഗ്ര

വരമൊഴിയുടെ മേന്മ നമ്മളെല്ലാ-
വരുമറിയും, സിബുവെന്തറിഞ്ഞു പാവം!
മരുമകനറിയും മകൾക്കു വായ്ക്കും
സുരതപടുത്വ, മതച്ചുനെന്തറിഞ്ഞു?

കവി : ഉമേഷ് നായർ

3.442 മതിമേൽ മൃഗതൃഷ്ണപോൽ. . . (കർത്താ)

വിധോഗിനി

മതിമേൽ മൃഗതൃഷ്ണപോൽ ജഗൽ-
സ്ഥിതിയെന്നും, സ്ഥിരമായ ശാന്തിയെ
ഗതിയെന്നു മലിഞ്ഞു ബുദ്ധിയിൽ-
പ്പതിയും മട്ടുരുൾ ചെയ്തു മാമുനി

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : ചിന്താവിഷയമായ സീത

⁸⁹ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.441 : കന്യൂട്ടരിൽ മലയാളം ടൈപ്പ് ചെയ്യാനുള്ള സോഫ്റ്റ്‌വെയറായ വരമൊഴി ഉണ്ടാക്കിയ സിബുവിനെക്കുറിച്ച്.

കവിതാരസചാതുര്യം വ്യാഖ്യാതാ വേത്തി നോ കവി:
സുതാസുരതസാമർഥ്യം ജാമാതാ വേത്തി നോ പിതാ
എന്ന ശ്ലോകത്തിന്റെ ഛായ.

3.443 ഗണിക്കുമായുസ്സു... (ഉമേഷ്)⁹⁰

വാംശസ്ഥം

ഗണിക്കുമായുസ്സു സുദീർഘമെന്നു താൻ
 ഗ്രഹങ്ങൾ നോക്കിത്തന്നെൻ, ഭീഷഗ്വരൻ
 മരുന്നിനാൽ നിട്ടിട്ടു, മൊറ്റ മാത്രയിൽ
 ഹരിച്ചിട്ടു നൂ വിധി രണ്ടുപേരെയും.

കവി : ഉമേഷ് നായർ / ഏ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ

3.444 മലർശരജയവൈജയന്തി... (ബാലേന്ദ്ര)

പുഷ്പിതാഗ്ര

മലർശരജയവൈജയന്തി, മഞ്ഞി-
 ന്നലയുടെ മംഗളമഞ്ജുളക്കുരുനേ
 മലയജമഹനീയ മന്ദഹാസാ-
 മലവദനേ ജയ, മാമറക്കുവേ.

3.445 മിന്നം പൊന്നിൻ കിരീടം... (ഋഷി)

സ്രദ്ധ

മിന്നം പൊന്നിൻ കിരീടം, തരിവള, കടകം, കാഞ്ചി, പൂഞ്ചല, മാലാ
 ധന്യശ്രീവത്സ, സൽകൗസ്തുഭമീടകലതം ചാരുദോരന്തരാളം,
 ശംഖം, ചക്രം, ഗദാ, പങ്കജമിതി വിലസും നാലു തുക്കൈകളോടും
 സങ്കീർണ്ണശ്യാമവർണ്ണം ഹരിവപുരമലം പൂരയേന്മംഗളം വ:

കവി : കഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ, കൃതി : ശ്രീകൃഷ്ണചരിതം മണിപ്രവാളം

3.446 ശ്യാമാകാശമണിഞ്ഞിടുന്നു... (ബാലേന്ദ്ര)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ശ്യാമാകാശമണിഞ്ഞിടുന്നു രുചിരസ്സായാഹ്ന പീതാംബരം
 സീമാതീതലയാനുഭൂതിയകമേ പെയ്യുന്നു ശംഖധ്വനം
 ആത്മാന്യത്വമകന്ന ഭക്തനിവഹം ഹേ കൃഷ്ണ! നിൻവിഗ്രഹം
 കാണാതെത്തുകയായ്, നിരുദ്ധനിവനോ നീല്പാണകനേകനായ്.

കവി : യൂസഫലി കേച്ചേരി

3.447 ആകട്ടും മദ്ധ്യമുദ്യമണിഗുണനികരം... (ഉമേഷ്)⁹¹

സ്രദ്ധ

ആകട്ടും മദ്ധ്യമുദ്യമണിഗുണനികരം, നീലനീരസ്രമോല-
 ശ്രീ കക്കു വേണി നൽസ്രദ്ധര, പരിചിയലും ശ്രോണിയോ പൃഥ്വി തന്നെ,
 ശ്രീകണ്ഠകൽ പ്രഹർഷിണ്യയി ഭഗവതി, നിൻ ദൃഷ്ടി ഹാ ഹന്ത, ചിത്രം!
 നൈകച്ചന്ദ്രോവിശേഷാകൃതിയിലമരുവോളാര്യയാണെങ്കിലും നീ!

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ദേവീസ്തവം

⁹⁰ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.443 : ദൂതകവനം (ഗ-മ ശ്ലോകം). മൂലശ്ലോകം (ഏ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ):

ഗണയതി ഗണകസ്സുദീർഘമായുർ-
 ഗഗനഗതഗ്രഹഗോളസന്നിവേശൈഃ
 വനതുണരസമേളനൈശ്വ വൈദ്യോ
 ഹരതി വിധിർമിഷിതാമഥോഭയേഷാം.

⁹¹ ഇടയ്ക്കു തിരുകിയതു്.

3.448 ശ്രീ കാളമിപ്പല നിറം . . (കർത്താ)

വസന്തതിലകം

ശ്രീ കാളമിപ്പല നിറം കളമിട്ടതെങ്കിൽ
ഭാകാരമാകെയരി വാരിയെറിഞ്ഞതെങ്കിൽ
രാകാളികോമരമൊഴിഞ്ഞ മൃഗാങ്കനെങ്കിൽ
ആകാശമല്ലിതൊരു തുള്ളിയൊഴിഞ്ഞ കാവാം.

കവി : മാപ്രാണം നാരയണപ്പിഷാരടി, കൃതി : ഉദയാദൂതയാനം

3.449 രണ്ടാളുകേട്ടു രസമാർന്നതു. . . (ബാലേന്ദു)

വസന്തതിലകം

രണ്ടാളുകേട്ടു രസമാർന്നതു മുക്തകണ്ഠം
കൊണ്ടാടണം കൃതി രസോജ്ജ്വലമായിടേണം
പണ്ടങ്ങളാകൃതി ഗുണത്തിനു ചേർന്നിണങ്ങി-
ക്കൊണ്ടാകിലീ കവനകൗതുകമാമതെല്ലാം.

3.450 പീതാംബരം കരവിരാജിത. . . (ഋഷി)

വസന്തതിലകം

പീതാംബരം കരവിരാജിതശംഖചക്ര-
കൗമോദകീസരസിജം കരുണാസമുദ്രം
രാധാസഹായമതിസുന്ദരമന്ദഹാസം
വാതാലയേശ്മനിശം ഹൃദി ഭാവയാമി

3.451 തുദ്രാക്ഷവും രജതകാന്തി കലർന്ന. . . (ബാലേന്ദു)

വസന്തതിലകം

തുദ്രാക്ഷവും രജതകാന്തികലർന്ന നീറും
ഭദ്രം ധരിച്ചു ഭവദാലയപാർശ്വമാർന്നു
ചിദ്രൂപ നിൻ ചരണസേവയിലെന്നു നിന്നു
നിദ്രാദിയും നിശി മറന്നു ശയിക്കുമി ഞാൻ?

3.452 ചിന്തിച്ചതില്ലിവൾ ഗുരുക്കളെ. . . (ഉമേഷ്)⁹²

വസന്തതിലകം

ചിന്തിച്ചതില്ലിവൾ ഗുരുക്കളെ, യങ്ങുമൊട്ടു
ചോദിച്ചതില്ല വധുബന്ധുജനാനുവാദം
ബോധിച്ച പോലിരുവർ നിങ്ങൾ രഹസ്യമായി-
സ്സാധിച്ച സംഗതിയിലാരൊടെവന്നു ചോദ്യം?

കവി : ഏ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ / കാളിദാസൻ, കൃതി : ശാകുന്തളം തർജ്ജമ (മലയാളശാകുന്തളം)

3.453 ബാലേന്ദുശേഖരഹരി. . . (ബാലേന്ദു)

വസന്തതിലകം

ബാലേന്ദുശേഖരഹരിപ്രണയപ്രസൂനം

⁹² [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.452 : ഈ ശ്ലോകത്തിന്റെ മൂലം പ്രാകൃതത്തിലാണ്. (സംസ്കൃതനാടകങ്ങളിൽ സ്ത്രീകളും നീചകഥാപാത്രങ്ങളും സംസാരിക്കുന്നതു പ്രാകൃതത്തിലാണ്.) ശ്ലോകം താഴെച്ചേർക്കുന്നു:

ണാവേക്ഖിദാ ഗുരുത്തണോ / ഇമ ഏ തു ഏ വിണ പുച്ഛിദോ ബന്ധുഃ
ഏക്കമെ എവു കിദേ / ഭണാമി കിം ഏക്കമേക്കസ്സ?

നിലാരവിനനയനം ശ്രീതപാരിജാതം
ലീലാഭികാമ്യകരുണാമയചാരുരൂപം
കാലേ സ്മരാമി ശബരീശ്വരമിഷ്ടദേവം.

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.454 ലളിതലളിതമാർന്നു. . . (മധുരാജ്)

അപരവക്രതം

ലളിതലളിതമാർന്നു യൗവനം
കലസുത, 'ലീല'- അതാണവൾക്കു പേർ
ലലനകളുടെ ഭാഗ്യയന്ത്രമാ-
നിലയിൽ മനസ്സ് തിരിഞ്ഞ പോലെ പോം

കവി : കമാരനാശൻ, കൃതി : ലീല

3.455 ലളിതമാം കരതാരുകൾ. . . (ബാലേന്ദ്ര)

ദൂതവിളംബിതം

ലളിതമാം കരതാരുകൾ, രാഗസ-
മ്മിളിതവീക്ഷണ, മുന്നതമാറിടം
തളിരുമേ തളരും തന, പുശര-
ക്കളിരിതാരിവളപ്പരനാരിയോ?

കവി : കെ. വി. പി. നമ്പൂതിരി

3.456 തെക്കിൻ കൈലാസശൈല. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധ

തെക്കിൻ കൈലാസശൈലാലയമുടയ ജഗന്നാഥ! ബാലേന്ദ്രമൗലേ!
തെക്കിൻ നാഥാ! മൂരാരേ! നടുവിൽ വടിവെഴും ബാണതാർബാണബന്ധോ!
ചൊൽക്കൊണ്ടിടുന്ന ഭക്ത്യാ കഴലിണ പണിയുന്നെന്നെ മുന്നിൽക്കുറിക്കൊ-
ണ്ടുൽകം പാലിച്ചുകൊള്ളുന്നതു വിപദി ഭവാനോ, ഭവാനോ, ഭവാനോ?

3.457 ചെന്നുലാൽപ്പത്രനേകൻ. . . (ബാലേന്ദ്ര)

സ്രദ്ധ

ചെന്നുലാൽപ്പത്രനേകൻ പണിവതു ഭൂവനം, കേടുപോക്കുന്നിതന്യൻ
വെൺനൂലാ, ലന്യനയ്യോ പുനരതു കരിനൂലാലെ കത്തിച്ചിടുന്നു;
മുന്തലും വേണ്ടതേകിത്തനയരുടെ ശിശുക്രീഡ കാണാനിവണ്ണം
നിന്നിടും നീ തുണച്ചിടിയനയി ജഗജ്ജാലമൂലായമാനേ!

കവി : കെ. കെ. രാജാ

3.458 മോഹത്താൽ തുനിയുന്നു. . . (കർത്താ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

മോഹത്താൽ തുനിയുന്നു നിങ്ങൾ, മൃദുവാമിമ്മേനിയെ? ഞ്ജഗ്രനീ
ദാഹവ്യാപൃതനെങ്ങു വഹി? - യഥവാ , സത്യം പതങ്ഗങ്ങളേ!
ദേഹം നശ്വരമാർക്കു, മിങ്ങതൊരുവൻ കാത്താലിരിക്കാ, സമിര-
സ്സേഹത്തെക്കുരുതി സ്വയം കഴികിൽ നൂറാവൃത്തി ചത്തിടുവിൻ.

കവി : കമാരനാശൻ, കൃതി : പ്രഭോദനം

3.459 ദുർഗ്ഗേ ദുർഗ്ഗതി നീക്കണേ. . . (ബാലേന്ദ്ര)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ദുർഗ്ഗേ ദുർഗ്ഗതി നീക്കണേ ദുരധിഗേ ദുർഗ്ഗേശമന്ദാരമേ
ഭദ്രേ ഭദ്രതയേകണേ ഭഗവതീ ഭക്തർക്കഭീഷ്ടപ്രദേ
കാളീ കാളീമ മാറ്റണേ കളകളാലാപേ കലേശാനനേ
മായേ മോഹമകറ്റണേ മധുഹരേന്ദ്രാദിസ്തുതേ നിസ്തുലേ!

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.460 കാളിന്ദിപ്പഴവക്കിൽ. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

കാളിന്ദിപ്പഴവക്കിലുണ്ടൊരരയാൽവൃക്ഷം, കണിക്കൊന്നയെ-
ക്കാളും മഞ്ജുളമായ മഞ്ഞവസനം ചാർത്തുന്നൊരാളുണ്ടതിൽ,
കാളാബ്ബാഞ്ചിതകോമളാകൃതികലാപാലംകൃതോഷ്ണീഷ്ണനാ-
ണാ, ഏൻ നിർഭരഭാഗ്യമേ, മദനഗോപാലൻ മദാലംബനം!

കവി : വി. കെ. ജി

3.461 കാളാഭോദാളി ലാളിച്ചിടതൊഴും. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

കാളാഭോദാളി ലാളിച്ചിടതൊഴുമഴകാണ്ടുള്ള കാർകുന്തൽ കെട്ടി-
ച്ചാലേ മൈൽപ്പീലി ചാർത്തിട്ടനാലനവമണിശ്രേണി മിന്നം കിരീടം
ലോലംബാലോലനീലാളകുരുചി ചിതറിചൂളി മേളിച്ചു കിഞ്ചിൽ
സ്വേദാംഭസ്സാൽ നനഞ്ഞുളളൊരു തൊടുകറിയും ഹന്ത! ലോകാഭിരാമം.

കവി : ഇരയിമ്മൻ തമ്പി

3.462 ലാളിച്ചിടാൻ യശോദാ. . . (ബാലേന്ദ്ര)

സ്രദ്ധര

ലാളിച്ചിടാൻ യശോദാകരലതികളിൽ പിഞ്ചുകുഞ്ഞായി, ലോകം
പാലിച്ചിടാൻ കറോരാസുരവരനികരധംസിയായ്, കംസജിത്തായ്,
കേളിക്കാടാൻ വ്രജസ്ത്രീജനഹൃദയമണിപ്പൊത്തിലെത്തത്തയായും
മേളിച്ചിടുന്ന വാതാലയസുകൃതപതാകയ്ക്കിതാ കമ്പിടുന്നേൻ.

കവി : വി. കെ. ജി.

3.463 കാരോടിക്കും വപുസ്സും. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധര

കാരോടിക്കും വപുസ്സും, രമ നിജ കുചകുന്ദത്തിലെക്കുങ്കമത്താ-
ലാരാടിപ്പോരുരസ്സും, തിരമൊട്ടു മയിലിൻ പീലി ചൂടും ശിരസ്സും,
കൂറാളും സന്മനസ്സും, നളിനപദരജസ്സും, സ്വഭക്തന്നവേണ്ടി-
ത്തേരോടിക്കും യശസ്സും, കരുതുക മനമേ! സാർത്ഥമാം നിൻ ജനസ്സും!

കവി : വി. കെ. ജി.

3.464 കോലം നേർപാതിയായി. . . (കർത്താ)⁹³

സ്രദ്ധ

കോലം നേർപാതിയായി ബത; കസുമശരൻ വൈരി; വെൺതിങ്കൾ ചൂടാ;-
മാലേപം ചാല വെണ്ണി; റശനമപി വിഷപ്രായമോർക്കും ദശായാം;
ലീലാരാമം ചിതാകാനന; മനലമയം ചിത്രകം; ചിത്രമേവം
ബാലേ! മേ വനകൂടി ഗിരിശത പിരളിനായികേ! നിൻവിയോഗേ.

3.465 ലോലംബാവലിലോഭനീയസുഷമം. . . (മധുരാജ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ലോലംബാവലിലോഭനീയസുഷമം ലോലം വിഹാരേ, വധു-
ജാലം വ്യാകുലയന്ത, മസ്തകഗിരം, വ്യാലംബികാഞ്ചീഗുണം
ആലംബം ജഗതാം, മുഖാംബുജഗളല്ലാലം, ഗളാന്തോല്ലളൽ-
ബാലം ത്യാം ഹരിദംബരം മമ മനോബാലം ബതാലംബതേ.

കവി : മാനവേദ രാജാ , കൃതി : കൃഷ്ണഗീതി

3.466 ആർ വന്നാൽ ഭരണത്തിൽ. . . (ബാലേന്ദ്ര)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ആർ വന്നാൽ ഭരണത്തിലെന്തു? ജനതാസീതയ്ക്കുവശ്കേതിലും
നോവാ, ഞാശരരാജനെങ്കിലപഹർത്താവായി ദണ്ഡിച്ചിടും;
വേവും പാവകശോധനയ്ക്കുപരിയും തീരാത്ത ശങ്കാവശാൽ
പോവാൻ കൽപ്പനയേകിടും പുനർവനേ, രാമൻ ഭരിച്ചിടുകിൽ!

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.467 വാണീലാ വരവർണ്ണിനീ. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

വാണീലാ വരവർണ്ണിനീമണികൾ തൻ വാർകുന്തളത്തിൽ സുഖം,
വീണീലാ വിധിപോലെ ചെന്ന ഭഗവത്പാദാരവിന്ദങ്ങളിൽ,
ക്ഷോണീധൂസരയൂളി പറ്റിയൊളിയും മങ്ങിക്കിടക്കുന്നതി-
ന്നാണീ ശ്രേഷ്ഠകലേ ജനിച്ചതു ഭവാനെന്നോ നറും പുഷ്പമേ?

കവി : വള്ളത്തോൾ

3.468 ക്ഷോണീതലത്തിലൊരു. . . (ബാലേന്ദ്ര)

വസന്തതിലകം

ക്ഷോണീതലത്തിലൊരു കാലടിവയ്ക്കുവാനായ്
വാനോർ കൊതിച്ചുളവു കാഞ്ഞൊരു ചക്രവർത്തി
പ്രഹ്ലാദപൗത്രനരിയോരു വരം കൊടുത്തോൻ
ആഹ്ലാദപൂർവ്വമടിയന്ന ശുഭം തരട്ടെ!

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.469 പ്രാണാധിഭർത്താ, കരയായ്ക്ക. . . (ഉമേഷ്)

വസന്തതിലകം

പ്രാണാധിഭർത്താ, കരയാ, യ്ക്കരിമുക്കനാനാ-

⁹³ ഇടയ്ക്കു തിരുകിയതു്.

ബാണാളി താങ്ങുവതിനീയൊരു നെഞ്ചു പോരും;
ബാണാത്മജാനയനനീരൊരു തുള്ളി പോലും
വീണാൽ സഹിപ്പതനിരുദ്ധനസാധ്യമത്രേ!

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ബന്ധനസ്ഥനായ അനിരുദ്ധൻ

3.470 ബുക്കും വായനയും മറന്നു. . . (ഋഷി)

ബുക്കും വായനയും മറന്നു സിനിമാഗാനം നുകർന്നിടുവാ-
നൊക്കുമ്പോളുളവാം രസസ്മൃതി നണച്ചുകൊണ്ടിരുന്നീടവേ,
ആർക്കും വേണ്ട പരീക്ഷയെന്ന പരമാദർശം, ജയിയ്ക്കുന്നതി-
നുകുണ്ടാവതിലില്ലൊരതളത, മിതാണിന്നത്തെ വിദ്യാഗതി.

കവി : ടി. പ്രഭാകരൻ നായർ

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

3.471 ആനന്ദാസ്വദമായ നിന്നനുപമാ. . . (ഉമേഷ്)

ആനന്ദാസ്വദമായ നിന്നനുപമാരാമത്തിലേയ്ക്കുമാർത്തനാം
ഞാനും കൂടി വരട്ടയോ മരണമേ? നീറുന്നു ഹാ! മന്മഥം;
ഗാനം വേണ്ട ജഗത്തിനാത്മസുഖസംപ്രാപ്തിക്കു, പൊന്താണയ-
സ്വാനം പോരു, മെനിക്കതിന്നു കഴിവി, ല്ലാവശ്യമില്ലിങ്ങു ഞാൻ!

കവി : ചങ്ങമ്പുഴ

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

3.472 ഗോകദംബമുണങ്ങളാലൊരുണർച്ച. . . (കർത്താ)

ഗോകദംബമുണങ്ങളാലൊരുണർച്ചയെങ്ങുമണച്ചിടും
ലോകബാധവനിങ്ങയച്ചൊരന്യരുവിന്റെ സമാഗമാൽ
ഭീകരോഗ്രതമസ്സിൽനിന്നൊരുമട്ടൊഴിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞ ദി-
ക്കാകവേ നെടുവീർപ്പിടുന്നു തുഷാരമാരുതകൈതവാൽ.

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ചിത്രയോഗം

മല്ലിക

3.473 ഭംഗ്യാ പിംഗേ ഭുജംഗാവലി. . . (ഉമേഷ്)

ഭംഗ്യാ പിംഗേ ഭുജംഗാവലിരചിതവിമർദ്ദേ കപർദ്ദേ ദധാനം
തുംഗാൻ ഗംഗാതരംഗാൻ, നിടിലഹൃതവഹജ്വാലയാ ശോഭമാനം
ശൃംഗാരാദ്വൈതവിദ്യാപരിമളലഹരീം വാമഭാഗേ വഹന്തം
മംഗല്യം കൈവളർപ്പാൻ ദിനമനു മനമേ, ചന്ദ്രചൂഡം ഭജേഥാഃ

കവി : മഴമംഗലം, കൃതി : ഭാഷാന്നൈഷധചമ്പു

സുശര

3.474 ശ്രീവൈയ്ക്കത്തപ്പനായിട്ട്. . . (ബാലേന്ദ്ര)

ശ്രീവൈയ്ക്കത്തപ്പനായിട്ടുഗനമരുളിടുന്നങ്ങുപിന്നേറ്റുമാന്തർ-
ക്കോവിൽക്കുള്ളിൽക്കളിപ്പു സ്ഥിതിലയനടനം താഡ്യവും ദേവ, ശംഭോ!
ഏവം വെവ്വേറിടത്തിൽപ്പലമുണമതിലോരോന്നുകാട്ടുന്നുവെന്നാൽ
കാവലിക്കുന്നിലെത്തുദ്ധനരഹിതമുണ്ണ താപസം ഭൈഷജം വാ?

കവി : ബാലേന്ദ്ര

സുശര

3.475 ഏറിക്കൊള്ളായിരുന്നു പുരഹര... (കർത്താ)

സ്രദ്ധ

ഏറിക്കൊള്ളായിരുന്നു പുരഹര, സുഖമേ തോൽ പൊളിപ്പാൻ കനത്തോ-
രൂഷത്തം നീയൊരാണത്തലവനെ വെറുതേ കൊന്തെത്തിനുമുലേ?
ഏറെ പ്രേമോദയം പൂണ്ടുകിടയ തിരുമെയും ബികയ്ക്കൊട്ടപ്പാ-
നാരപ്പോ! ചൊന്നതാലം പെരുകിന ശിവനേ! പോറ്റി ചെല്ലുർപ്പിരാനേ!

3.476 ഏറ്റം നീളം വലിച്ചാൽ... (ബാലേന്ദ്ര)

സ്രദ്ധ

ഏറ്റം നീളം വലിച്ചാൽ, പലവിധവടിവായ് മാറുവാണെന്തെല്ലാം
മറ്റിടം വെണ്മയാദ്യം പകരമതുകൂമാൽ കൂരിരുട്ടിന്നു നേരായ്
നാറ്റം പാരം പരത്തും, ദഹനനിലെരിയാതില്ല നാശം നിനച്ചാൽ
രാഷ്ട്രീയക്കാരുമിങ്ങാ രബറതുമൊരുപോൽ, കൈരളിക്കാർത്തിയോർത്താൽ.

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.477 നതിക്കീ നീയോർത്താൽ... (കർത്താ)

ശിഖരിണി

നതിക്കീ നീയോർത്താൽ നിഖിലജഗദീശാ, വിഷയമോ?
മതിക്കും മാനിപ്പാനരുതു തവ രൂപം ശിവ വിഭോ!
യതിക്കോ നീയല്ലൊതൊരുവനൊരുപറ്റില്ല, പരയാം
ഗതിക്കോ നിൻകാലാണറികിലൊരധിഷ്ഠാനമമലം.

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : അനുഗ്രഹപരമദശകം

3.478 യുധിഷ്ഠിരമവത്തിലാ... (ബാലേന്ദ്ര)⁹⁴

പൂഥി

യുധിഷ്ഠിരമവത്തിലാ മഗധഭൂപനോടേറ്റിടാ-
മുപസ്ഥിതകൃതിദ്വയം ശ്രമമെണ്ണിയേകരൂഗം
പ്രിയപ്രമുഖനദ്ധവൻ മൊഴിയിതോതവേ താങ്കളും
പുമാത്മജപുരികുതാൻ ഗതിയുടർന്നു ബന്ധുക്കളും.

കവി : ടി.വി.പരമേശ്വരൻ / മേൽപ്പത്തൂർ, കൃതി : നാരായണീയം തർജ്ജമ

3.479 പ്രിയാഗണമശേഷമൊത്ത... (ഉമേഷ്)⁹⁵

പൂഥി

പ്രിയാഗണമശേഷമൊത്തരികിലെത്തി നീ, ധർമ്മജൻ

⁹⁴ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.478 : മൂലശ്ലോകം (മേല്പത്തൂർ) :

യിയാസുരഭിമാഗധം തദനു നാരദാദീരിതാദ്
യുധിഷ്ഠിരമഖോദ്യമാദൃഭയകാര്യപര്യാകലം
വിരുദ്ധജയിനോധ്യരാദൃഭയസിദ്ധിരിത്യദ്ധവേ
ശശംസുഷി നിജൈഃ സമം പുരമിയേഥ യുധിഷ്ഠിരീം.

⁹⁵ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.479 : മൂലശ്ലോകം (മേല്പത്തൂർ) :

അശേഷദയിതായുതേ, ത്വയി സമാഹതേ, ധർമ്മജോ
വിജിത്യ സഹജൈർമഹീം ഭവതപാങ്ഗസംവർദ്ധിതൈഃ
ശ്രിയം നിരുപമാം വഹന്നഹഹ! ഭക്തദാസായിതം
ഭവന്തമയി, മാഗധേ പ്രഹിതവാൻ സഭീമാർജ്ജുനം.

ജയിച്ചു മഹി നിൻ മിഴിക്കട വളർത്ത സോദര്യരാൽ
സ്വയം ധനദതുല്യനായഹഹ! മാഗധൻ തന്റെ നേർ-
ക്കയച്ചു സഹജാതരെ, പ്രണതദാസനാം നിന്നെയും.

കവി : സി. വി. വാസുദേവ ഭട്ടതിരി / മേൽപ്പത്തൂർ, കൃതി : നാരായണീയം തർജ്ജമ

3.480 സഹസ്രകരപത്രജൻ. . . (ബാലേന്ദ്ര)

പൃഥ്വി

സഹസ്രകരപത്രജൻ പ്രവരപുജനാർത്ഥം തദാ
വരിച്ചു സഹദേവവാഗസഗതൻ വിനീതൻ പരം
ഭവാനെ വിധിപോലവേ സദസി വേദമന്ത്രങ്ങളാ-
ലുടൻ സസുരമാനഷം ഭവനമൊക്കെയും തൃപ്തമായ്.

കവി : റ്റി.വി.പരമേശ്വര അയ്യർ/ മേൽപ്പത്തൂർ, കൃതി : നാരായണീയം തർജ്ജമ

3.481 ഭൂരേണനാ വിശ്വം. . . (ഉമ)

ഇന്ദ്രവജ്ര

ഭൂരേണനാ വിശ്വമിരുട്ടുപ്പി-
ച്ചാരാലണഞ്ഞീടിന ചക്രവാതം
നാരായണൻ തന്നെ വഹിച്ചു മൃഡൻ
പാരാതെ മേൽപ്പോട്ടുയരും ദശായാം.

കവി : കഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ, കൃതി : ശ്രീകൃഷ്ണചരിതം മണിപ്രവാളം

3.482 നാരായണീയം പരമം പവിത്രം. . . (ബാലേന്ദ്ര)

ഇന്ദ്രവജ്ര

നാരായണീയം പരമം പവിത്രം
പാരായണത്തിന്നു മുതിർന്നിടുമ്പോൾ
നേരായി നന്നായുരുവിട്ടിടാനായ്
നാരായണീ നാവിലുദിച്ചിടേണേ.

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.483 നോവിപ്പിക്കാതെ. . . (മധുരാജ്)

സ്രദ്ധര

നോവിപ്പിക്കാതെ, ശസ്ത്രക്രിയകളുടെ സഹായങ്ങളില്ലാതെ, തിക്തം
സേവിപ്പിക്കാതെ, പൂർവ്വാർജ്ജിതകവനകലാബോധബിജാങ്കുരത്തെ
ഭാവം നോക്കിത്തുടിപ്പി, ചക്രമലർ വികസിപ്പിച്ചു സഞ്ജാതമാക്കും
പ്രാവീണ്യത്തിന്നു കേൾവിപ്പെടുമൊരു സുധിയാണക്ഷരശ്ലോകവൈദ്യൻ!

കവി : വി. കെ. ഗോവിന്ദൻ നായർ

3.484 ഭക്തർക്കാനന്ദമേകും. . . (ഋഷി)⁹⁶

സ്രദ്ധര

ഭക്തർക്കാനന്ദമേകും ഗുരുപവനപുരേശന്റെ പാദാരവിന്ദം

⁹⁶ഇ-സദസ്സിനുവേണ്ടിയുള്ള ദ്രുതകവനം. 'ഭ'യ്ക്കു സ്രദ്ധരയിൽ.

ഭക്ത്യാ നിത്യം നമിപ്പൂ; ദുരിതമഖിലവും തീർക്കുകെൻ ഭക്തവത്സാ
 ഒട്ടേറെച്ചെയ്തപോയോടിയനുടെ സമസ്താപരാധം പൊറുത്തി-
 ടെപ്പോഴും കാത്തിടേണം, കഴലിണ സതതം കൂപ്പിടുനേൻ മുരാരേ!

കവി : ലൂഷി കപ്പിങ്ങാട്

3.485 ഒന്തിന്മേലുന്തിനാലത്തൊഴിൽ. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധ

ഒന്തിന്മേലുന്തിനാലത്തൊഴിലൊരുവനമാറ്റീടുവാൻ വേല; വേല-
 പ്പെണ്ണിൻ പുണ്യൗഖമേ! മന്മനമഗതി വധുമണ്ഡലേ മഗമല്ലോ;
 എന്തൊലൊന്തിണ്ടു യാചേ തിരുവടിയൊടു ഞാൻ - ഉത്തമാം മുക്തി നാരി-
 മിന്റേ പൂണായ് വരേണം മമ തവ കൃപയാ ദേവ! നാവാമുരാരേ!

3.486 എന്നായാലും മരിക്കും. . . (ബാലേന്ദ്ര)

സ്രദ്ധ

എന്നായാലും മരിക്കും, വിധിയുടെ വിഹിതം പോലെയല്ലോ നടക്കും,
 പിന്നിടെങ്ങാൻ ജനിക്കാം, മധുഹരകരുണാപാത്രമായെങ്കിലാവാം;
 ഒന്നേ മോഹിപ്പൂ - വീണ്ടും ധരണിയിൽ വരുവാനാണു മേ യോഗമെന്നാ-
 ലെന്നും നന്ദാത്മജൻ തൻ പദയുഗമകമേ വാഴണം വാഴുവോളം.

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.487 ഒരു ജലകണമേന്താൻ. . . (കർത്താ)

മാലിനി

ഒരു ജലകണമേന്താൻ ചാതകം വാ തുറന്നാൽ-
 പ്പെരുമഴ പലതേകും കൊണ്ടലിൻ കൂട്ടുകെട്ടാൽ
 ഒരു യവമണി കിട്ടാൻ കർഷകൻ കയ്യുച്ചാ-
 ലുകളമുടൻ നീ നൂറു നൽകുന്നു തായേ!

കവി : ഉള്ളൂർ, കൃതി : ഉമാകേരളം

3.488 ഒറ്റക്കയ്യതു കങ്കണങ്ങളെളിയിൽ. . . (ഉമേഷ്)⁹⁷

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ഒറ്റക്കയ്യതു കങ്കണങ്ങളെളിയിൽത്തട്ടുന്ന മട്ടുനിയും,
 മറ്റേതല്ലമയച്ചുവിട്ടു ലഘുവാം ശ്യാമാലതാശാഖ പോൽ,
 പുഷ്പം കാൽവിരൽ കൊണ്ടു ചിക്കിന നിലത്തർപ്പിച്ചു നോട്ടത്തൊടേ
 സ്വല്പം നീണ്ടു നിവർന്ന നില്പിതു തുലോം നൃത്തത്തിലും നന്നഹോ!

കവി : എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ / കാളിദാസൻ, കൃതി : മാളവികാഗ്നിമിത്രം തർജ്ജമ

3.489 പൂവൽക്കയ്യുകൾ. . . (കർത്താ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

പൂവൽക്കയ്യുകൾ മുൻവശത്തു രശനാസമാനത്തിലർപ്പിച്ചിതാ

⁹⁷ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.488 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :

വാമം സന്ധിസ്തമിതവലയം നൃസ്ത ഹസ്തം നിതംബേ
 കൃതാ ശ്യാമാവിടപസദശം സ്തസ്മുക്തം ദ്വിതീയം
 പാദാങ്ഗുഷ്ഠാലുളിതകസുമേ കട്ടിമേ പാതിതാക്ഷം
 നൃത്താദസ്യഃ സ്ഥിതമതിതരാം കാന്തമുജ്ജ്വലതാർധം.

ദേവൻ തൻ കഴൽ മൗലിയാൽ മുകുരുവാൻ കമ്പിട്ടു നിൽപ്പാകയാൽ
താവത്കഞ്ചുകസംവൃതസ്തനഭരവ്യാനമൃകഗ്രാഹി തൻ
ഇവക്രമം ഹഹ! തണ്ടൊടിഞ്ഞ നളിനം പോലേ വിളങ്ങുന്നിതേ.

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ഒരു സന്ധ്യാ പ്രണാമം

3.490 താരാഹാരമലങ്കരിച്ചു. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

താരാഹാരമലങ്കരിച്ചു, തിമിരപ്പഞ്ചായൽ പിന്നോക്കമി-
ട്ടാ രാകേന്ദുമുഖത്തിൽ നിന്നു കിരണസ്മേരം ചൊരിഞ്ഞങ്ങനെ
ആരോമൽ കനകാബ്ജകോരകകചം തുള്ളിച്ചൊരാമോദമോ-
ടാരാലംഗനയെന്ന പോലെ നിശയും വന്നാളുതന്നാളഹോ!

കവി : വെണ്മണി മഹൻ

3.491 അപ്പോഴുദ്യൽകളിർമതിമുഖീ. . . (കർത്താ)

മന്ദാക്രാന്ത

അപ്പോഴുദ്യൽകളിർമതിമുഖീ മേഘരാഗാധരോഷി
ചൂഴത്താഴും തിമിരചികരാ ചാരുതാരാശ്രമാംബുഃ
കിഞ്ചിർക്കാണാം കുമ്പുദഹസിതാ നൃനമെന്നുണ്ണുനീലീം
കാമക്രീഡാരസവില്പളിതാം തന്നെയന്വേതി സന്ധ്യാ.

കൃതി : ഉണ്ണുനീലി സന്ദേശം

3.492 കാലേതാനും മടക്കി. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധര

കാലേതാനും മടക്കി, തുട തുടയുടെ മേൽ ചേർ, തത്തുന്നബ്ബമാല്യം
പോലേ വാരിക്ക മേൽ നീട്ടിയ രുചിരവലംകയ്യലങ്കാരമാക്കി,
മേലേ വൻ പോർമുലപ്പൊന്നണിചിതുമിടംകൈ കവിൾത്തട്ടിനേകി-
ച്ചേലേറ്റം കണ്ണടച്ചെൻ ശശികലികയിതാ വെൺനടസ്സിൽ ശയിപ്പു!

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : വിലാസലതിക

3.493 മുക്കാലും വഴി മുശുഭാഷിണി. . . (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മുക്കാലും വഴി മുശുഭാഷിണി ! മുലക്കുറും ചുമന്നംഗജ-
പ്രക്ഷോഭേണ നടന്ന നിൻ നട നിനയ്ക്കുമ്പോൾ നടുക്കും വരും
മൽക്കൈകൊണ്ടിടയിൽത്തൊടുമ്പൊഴുതിലും മാഴ്ചിത്തളർന്നീടുമി-
ത്തുകൽചെങ്കുമലങ്ങൾ മാറവിരുതേ! കല്ലേറ്റുലഞ്ഞീലയോ?

3.494 മിന്നൽക്കൊക്കുന്ന പൂമെയ്പ്പൊലിമയും. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധര

മിന്നൽക്കൊക്കുന്ന പൂമെയ്പ്പൊലിമയും, മകുതാരിട്ടുലയ്ക്കും മുലക്കു-
ന്നന്നപ്പൊക്കും, മഴക്കാറെതിർതലമുടിയും, മുല്ലമൊട്ടൊത്ത പല്ലും,
കുന്നൽക്കണ്ണും, കടുംചോപ്പടയ ചൊടികളും കാണുകിൽ കൊച്ചുതെക്കൻ-
തെന്നൽത്തേരിൽക്കരേറുന്നവരുടെ തറവാട്ടുമയ്യോയെന്നു തോന്നും.

കവി : ഒടുവിൽ കഞ്ഞിക്കുഴ്ചുമേനോൻ

3.495 കുമാരൻ നായുഖൻ. . . (ബാലേന്ദ്ര)

സ്രദ്ധ

കുമാരൻ നായുഖൻ വെൺകളിയൊളിച്ചിതറും മൃഗയിൽച്ചോർത്തി നാരി-
ബിംബത്തിന്നുണയേകിക്കരമതു കഴുകിത്തോർത്തുവാൻ പോയ നേരം
മുൻഭാരം കണ്ടു വാണീമണി, യഴലണയാൻ, വീണയെപ്പാതിയാക്കി-
പ്പിൻഭാഗത്താത്തമോദം തിരുകിയവിരുതിന്നേകണം പൊൻപണം നാം.

കവി : വാസൻ കഴകപ്പുര

3.496 മദശിഖണ്ഡി. . . (മധുരാജ്)

ദൂതവിളംബിതം

മദശിഖണ്ഡിശിഖണ്ഡലമണ്ഡിതം
മദനമന്ദരമുഷ്ടമുഖാംബുജം
വ്രജവധൂനനാഞ്ചലവാഞ്ചരിതം
വിജയതാം മമ വാങ്മയജീവിതം!

കവി : ലീലാകുങ്കൻ

3.497 വളരെയുണ്ടു പരിഗ്രഹം. . . (ബാലേന്ദ്ര)⁹⁸

ദൂതവിളംബിതം

വളരെയുണ്ടു പരിഗ്രഹമെങ്കിലും
മമ കലത്തിനു താങ്ങിരുപേർകൾ താൻ
ഉദധിയാമരണാണെഴുമുഴിയും
ഭവതിമാരുടെയീ പ്രിയ തോഴിയും

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ശാകുന്തളം തർജ്ജമ

3.498 ഉടനടർക്കെതിരിട്ടൊരു. . . (ഉമേഷ്)⁹⁹

ദൂതവിളംബിതം

ഉടനടർക്കെതിരിട്ടൊരു രുക്മിയെ-
ത്തടവിലാക്കി വിരൂപത ചേർത്തു നീ
മദമടക്കിയച്ചു ബലോക്തിയാൽ
സദയിതൻ, ദയി തൻ പുരി പുകിനാൻ

കവി : സി. വി. വാസുദേവഭട്ടതിരി / മേൽപ്പത്തൂർ, കൃതി : നാരായണീയം തർജ്ജമ (79:9)

3.499 മേഘശ്യാമളമംഗവും. . . (ഋഷി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

മേഘശ്യാമളമംഗവും മകുടവും പൂവും ചെവിത്തോടയും

⁹⁸ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.497 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ):

പരിഗ്രഹബഹുത്വേ $\int$ പി / ദേവ പ്രതിഷ്ഠ കലസ്യ മേ
സമുദ്രരസനാ ചോർവ്വി / സഖി ച യുവയോരിയം

⁹⁹ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.498 : മൂലശ്ലോകം (മേൽപ്പത്തൂർ):

തദന രുക്മിണമാഗതമാഹവേ
വധമുപേക്ഷ്യ നിബദ്ധ്യ വിരൂപയൻ
ഏതമദം പരിമുച്യ ബലോക്തിഭിഃ
പുരമയാ രമയാ സഹ കാന്തയാ

രാകാചന്ദ്രൻ നാണമാം വദനവും മാർമാലയും മുദ്രയും
ആകുവണ്ണമനേകഭ്രൂഷണയുതം നിന്മെയ് കുറിക്കൊണ്ടു ഞാൻ
പോകുന്നേൻ ഭഗവൻ, ജനാർദ്ദന ഭവൽ കാരുണ്യപാഥേയവാൻ

കവി : പുത്താനം

3.500 ആരാമേ കാൺ വസന്തോത്സവമയി. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധ

ആരാമേ കാൺ വസന്തോത്സവമയി ദയിതേ, ചാരുപീയൂഷധാരി
താരേശൻ തന്ത്രി തൂകുന്നിതുവിമലനിലാവായ ഹവ്യം ദിഗന്തേ;
മാരായൻ മാമരാളീ നിജമധുരരവം വാദ്യഘോഷം തുടങ്ങി;
നേരേ നാം പോക കാഞ്ചാ,നലർചരനിഹ കോയിമ്മ തേന്മാനവല്ലി!